

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o tujcih obsega:

- Zakon o tujcih – ZTuj-2 (Uradni list RS, št. 50/11 z dne 27. 6. 2011),
- Popravek Zakona o tujcih – ZTuj-2 (Uradni list RS, št. 57/11 z dne 15. 7. 2011),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2A (Uradni list RS, št. 26/14 z dne 14. 4. 2014),
- Zakon o tujcih – uradno prečiščeno besedilo – ZTuj-2-UPB1 (Uradni list RS, št. 45/14 z dne 20. 6. 2014),
- Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2B (Uradni list RS, št. 90/14 z dne 15. 12. 2014),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2C (Uradni list RS, št. 19/15 z dne 20. 3. 2015),
- Zakon o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev – ZZSDT (Uradni list RS, št. 47/15 z dne 30. 6. 2015),
- Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2D (Uradni list RS, št. 5/17 z dne 3. 2. 2017),
- Zakon o tujcih – uradno prečiščeno besedilo – ZTuj-2-UPB5 (Uradni list RS, št. 16/17 z dne 7. 4. 2017),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2E (Uradni list RS, št. 59/17 z dne 27. 10. 2017),
- Zakon o tujcih – uradno prečiščeno besedilo – ZTuj-2-UPB6 (Uradni list RS, št. 1/18 z dne 5. 1. 2018),
- Popravek Uradnega prečiščenega besedila Zakona o tujcih – ZTuj-2-UPB6p (Uradni list RS, št. 9/18 z dne 16. 2. 2018),
- Odločbo o razveljavitvi drugega, tretjega in četrtega stavka drugega odstavka ter tretjega odstavka 10.b člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 62/19 z dne 18. 10. 2019).

ZAKON O TUJCIH (ZTuj-2)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 10)

I. POGLAVJE SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se določajo pogoji in načini vstopa, zapustitve in bivanja tujcev v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon vsebinsko povzema naslednje direktive in sklep Evropske unije:

- Direktivo Sveta 2001/40/ES z dne 28. maja 2001 o medsebojnem priznavanju odločitev o izgonu državljanov tretjih držav (UL L št. 149 z dne 2. 6. 2001, str. 34);
- Direktivo Sveta 2001/51/ES z dne 28. junija 2001 o dopolnitvi določb člena 26. Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 (UL L št. 187 z dne 10. 7. 2001, str. 45);

- Direktivo Sveta 2002/90/ES z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L št. 328 z dne 5. 12. 2002, str. 17);
- Direktivo Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L št. 251 z dne 3. 10. 2003, str. 12);
- Direktivo Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L št. 16 z dne 23. 1. 2004, str. 44);
- Direktivo Sveta 2003/110/ES z dne 25. novembra 2003 o pomoči v primeru tranzita za namene repatriacije po zračni poti (UL L št. 321 z dne 6. 12. 2003, str. 26);
- Direktivo 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL L št. 158 z dne 30. 4. 2004, str. 77);
- Direktivo Sveta 2004/81/ES z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje za državljane tretjih držav, ki so žrtve trgovine z ljudmi, ali so jim pomagali pri nezakoniti preselitvi in ki sodelujejo s pristojnimi organi (UL L št. 261, 6. 8. 2004, str. 19);
- Direktivo Sveta 2004/114/ES z dne 13. decembra 2004 o pogojih za sprejem državljanov tretjih držav za namene študija, izmenjav učencev, neplačanega usposabljanja ali prostovoljnega dela (UL L št. 375, 23. 12. 2004, str. 12);
- Direktivo Sveta 2005/71/ES z dne 12. oktobra 2005 o posebnem postopku za dovolitev vstopa državljanom tretjih držav za namene znanstvenega raziskovanja (UL L št. 289, 3. 11. 2005, str. 15);
- Direktivo Sveta 2008/115/ES z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 348, 24.12.2008, str. 98), vključno z Skupnimi smernicami o varnostnih določbah za skupne odstranitve po zračni poti, priložene Odločbi Evropskega sveta 2004/573 z dne 29. aprila 2004 (UL L št. 261/5, 6. 8. 2004, str. 5);
- Direktivo Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve (UL L št. 155, 18.6.2009, str. 17);
- Direktivo 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 168, 30.6.2009, str. 24);
- Direktivo 2011/51/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o spremembah Direktive Sveta 2003/109/ES, da se razširi njeno področje uporabe na upravičence do mednarodne zaščite (UL L št. 132/1, 19. 5. 2011, str. 1);
- Direktivo 2011/98/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o enotnem postopku obravnavanja vloge za enotno dovoljenje za državljane tretjih držav za prebivanje in delo na ozemlju države članice ter o skupnem nizu pravic za delavce iz tretjih držav, ki zakonito prebivajo v državi članici (UL L št. 343, 23. 12. 2011, str. 1);
- Direktivo 2014/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitev znotraj podjetja (UL L št. 157 z dne 27. 5. 2014, str. 1);
- Direktivo 2014/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o pogojih za vstop in bivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve sezonskih delavcev (UL L št. 94 z dne 28. 3. 2014, str. 375);
- Sklep Sveta 94/795/PNZ z dne 30. novembra 1994 na podlagi člena K.3(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji o skupnem ukrepu o olajšavah za potovanje za učence iz tretjih držav s stalnim prebivališčem v državi članici (UL L št. 327 z dne 19. 12. 1994, str. 1).

(3) S tem zakonom se ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske unije:

- Uredbe Sveta (ES) 2252/2004 z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajajo države članice (UL L št. 385, 29. 12. 2004, str. 1);

- Uredbe Sveta (ES) 539/2001/ES z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L št. 81, 21. 3. 2001, str. 1);
- Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (kodificirano besedilo) (UL L št. 77 z dne 23. 3. 2016, v nadaljnjem besedilu: Zakonik o schengenskih mejah);
- Uredbe Sveta (ES) št. 380/2008 z dne 18. aprila 2008 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1030/2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L št. 115, 29. 4. 2008, str. 1);
- Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L št. 243, 15.9.2009, str. 1, v nadaljnjem besedilu: Vizumski zakonik);
- Uredbe (EU) št. 265/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. marca 2010 o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma in Uredbe (ES) št. 562/2006 v zvezi z gibanjem oseb z vizumom za dolgoročno prebivanje (UL L št. 85, 31. 3. 2010, str. 1).

2. člen (opredelitev pojmov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- Tujec ali tujka (v nadaljnjem besedilu: tujec), je vsakdo, ki nima državljanstva Republike Slovenije.
- Oseba brez državljanstva je tujec, ki ga nobena država v skladu s svojimi pravnimi akti nima za svojega državljana.
- Vstop je prihod, zapustitev pa odhod z državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Tranzit je prehod državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Mejna kontrola je kontrola na državni meji, ki jo izvajajo pristojni organi zaradi nameravanega vstopa, tranzita in izstopa tujcev z državnega ozemlja Republike Slovenije.
- Potna listina je potni list ali potnemu listu enakovredna listina za potovanje, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.
- Veljavna potna listina je listina, ki jo je izdal za to pristojen mednarodni subjekt, če sta iz nje nesporno razvidni istovetnost imetnika in rok njene veljavnosti.
- Dnevni delovni migrant je tujec s stalnim bivanjem v sosednji državi, v katero se vrača in ki prihaja dnevno v Republiko Slovenijo na delo ali zaradi zaposlitve ali dela.
- Prevoznik je fizična ali pravna oseba, ki se poklicno ukvarja s prevozom potnikov po kopenski, zračni ali vodni poti.
- Napoteni delavec je tujec, ki je v delovnem razmerju pri tujem delodajalcu v času izvajanja pogodbene storitve na ozemlju Republike Slovenije in zanj tuj delodajalec plačuje prispevke za socialno zavarovanje.
- Rezident za daljši čas je tujec, ki ni državljan EU in ima v državi članici Evropske unije dovoljenje za stalno ali dolgotrajno prebivanje, izdano z veljavnostjo najmanj pet let na predpisanem obrazcu Evropske unije o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav, na katerem je pri vrsti dovoljenja označeno, da je rezident za daljši čas.
- Državljan EU je tujec z državljanstvom druge države članice Evropske unije.
- Tretja država je vsaka država, ki ni članica Evropske unije.
- Raziskovalna organizacija je pravna oseba javnega ali zasebnega prava, ki izpolnjuje pogoje za izvajanje raziskovalne in razvojne dejavnosti, določene s predpisi, ki urejajo raziskovalno in razvojno dejavnost v Republiki Sloveniji, in jo je za sklepanje sporazumov o gostovanju s tujimi raziskovalci pooblastilo ministrstvo, pristojno za znanost in tehnologijo.

- Raziskovalec je tujec, ki ni državljan EU, z ustreznimi visokošolskimi kvalifikacijami, ki omogočajo vpis v programe doktorskih študijev, ki ga raziskovalna organizacija izbere za izvajanje raziskovalnega dela.
- Visokošolski zavodi so univerze, fakultete, umetniške akademije in visoke strokovne šole v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
- Visokošolski učitelj je tujec, ki ni državljan EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
- Visokošolski sodelavec je tujec, ki ni državljan EU, določen z zakonom, ki ureja visoko šolstvo.
- Sporazum o gostovanju je sporazum med raziskovalcem in raziskovalno organizacijo oziroma med visokošolskim zavodom in visokošolskim učiteljem ali visokošolskim sodelavcem, s katerim se raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec zaveže opraviti raziskovalno oziroma pedagoško delo, organizacija oziroma visokošolski zavod pa se zaveže, da bo v ta namen gostil raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca.
- Žrtev trgovine z ljudmi je tujec, ki ni državljan EU, in je bil zaradi prostitucije ali drugih oblik spolnih zlorab, prisilnega dela, suženjstva, služabništva ali trgovine s človeškimi organi, tkivi ali krvjo kupljen, prevzet, nastanjen, prepeljan, prodan, izročen ali je bilo z njim kako drugače razpolagano.
- Garant je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik s sedežem v Republiki Sloveniji ali fizična oseba s prijavljenim stalnim ali začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki med bivanjem tujca v Republiki Sloveniji z garantnim pismom jamči za kritje vseh stroškov, nastalih v zvezi z bivanjem in nastanitvijo tujca v Republiki Sloveniji in vrnitvijo in odstranitvijo tujca v matično državo.
- Garantno pismo je dokument, s katerim državljan tretje države v postopku izdaje vizuma dokazuje namen bivanja v Republiki Sloveniji, nastanitev in zadostna sredstva za preživljanje med bivanjem v Republiki Sloveniji in za vrnitev v matično državo.
- Diplomatsko predstavništvo je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom veleposlanika, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih z dne 18. aprila 1961 in Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.
- Konzulat je predstavništvo Republike Slovenije v tujini, pod vodstvom poklicnega konzularnega funkcionarja, ki je pristojno za opravljanje konzularnih nalog v skladu z Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih z dne 24. aprila 1963.
- Žrtev nezakonitega zaposlovanja je mladoletni tujec, ki ni državljan EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo in tujec, ki ni državljan EU, in v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito in je zaposlen ali opravlja delo v posebno izkoriščevalskih delovnih pogojih, kot jih določa zakon, ki ureja preprečevanje zaposlovanja in dela na črno.
- Modra karta EU je dovoljenje za začasno prebivanje zaradi visokokvalificirane zaposlitve z oznako »modra karta EU«, ki ga izda država članica Evropske unije za visokokvalificirano zaposlitev tujcu, ki ni državljan EU in imetniku omogoča, da vstopi, prebiva in dela v državi članici Evropske unije.
- Visokokvalificirana zaposlitev je zaposlitev državljana tretje države, kot jo za namen pridobitve modre karte EU opredeljuje zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev v Republiki Sloveniji.
- Prostovoljno vračanje je vračanje, pri katerem se tujec, ki mu je bila izdana odločba o vrnitvi, v predpisanem roku prostovoljno vrne v državo, katere državljanstvo ima, ali državo, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče ali drugo državo, pod pogojem, da ga ta država sprejme.
- Nevarnost pobega pomeni, da obstajajo okoliščine, ki jih določa ta zakon, zaradi katerih se domneva, da bi se državljan tretje države, ki je v postopku vrnitve, vrnitvi lahko izognil.

- Odstranitev pomeni vrnitev tujca v državo izvora, državo tranzita, drugo tretjo državo, ki ga je pripravljena sprejeti, ali v državo članico Evropske unije, v kateri izpolnjuje pogoje za prebivanje.
- Premestitev znotraj gospodarske družbe pomeni začasno napotitev zaradi opravljanja poklicne dejavnosti ali usposabljanja tujca, ki ni državljan EU, iz gospodarske družbe s sedežem v tretji državi, ki ima pred in med premestitvijo s tujcem sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, v povezavo družbo s sedežem v Republiki Sloveniji ter kratkotrajno ali dolgotrajno premestitev med povezano družbo s sedežem v drugi državi članici Evropske unije in povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.
- Oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, je tujec, ki ni državljan EU, ki prebiva in je zaposlen v tretji državi in je premeščen v povezano družbo s sedežem v Republiki Sloveniji.
- Subjekt gostitelj je gospodarska družba s sedežem v Republiki Sloveniji, v katero je tujec premeščen v okviru premestitve znotraj povezanih družb.
- Povezane družbe so gospodarske družbe, določene z zakonom, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.
- Vodstveni delavec je tujec, ki ni državljan EU, ki zaseda vodstveno mesto v subjektu gostitelju, za kar se šteje mesto, ki zahteva vodenje gospodarske družbe ali njenega dela in nadzor nad delom drugih nadzornih, strokovnih ali poslovnih delavcev ter omogoča neposredni ali posredni vpliv na kadrovske zadeve.
- Strokovnjak je tujec, ki ni državljan EU, s posebnim znanjem in poklicnimi izkušnjami, ki so bistvene na področju izvajanja registriranih dejavnosti v subjektu gostitelju, v katerega je premeščen.
- Zaposleni na usposabljanju je tujec, ki ni državljan EU, z najmanj visokošolsko izobrazbo, ki je v subjektu gostitelja premeščen zaradi poklicnega razvoja ali plačanega usposabljanja v poslovnih tehnikah ali metodah.
- Sezonski delavec je tujec, ki ni državljan EU, s stalnim prebivališčem v tretji državi, ki v Republiki Sloveniji opravlja sezonsko delo, kot je to opredeljeno v zakonu, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.
- Žrtev družinskega nasilja je tujec, ki ni državljan EU, in je žrtev nasilja v družini, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja preprečevanje nasilja v družini.

3. člen (področje uporabe)

- (1) Določbe tega zakona veljajo za vse tujce, če ni z zakonom drugače določeno.
- (2) Za osebe brez državljanstva se v primerih, ko so določbe Konvencije o pravnem položaju oseb brez državljanstva (Uradni list RS – MP, št. 9/92) za njih ugodnejše, uporabljajo določbe te konvencije.
- (3) V primerih, ko se za tujce po zakonu zahteva uveljavitev načela vzajemnosti, se osebam brez državljanstva ta pogoj lahko oprosti, če prebivajo v Republiki Sloveniji najmanj tri leta.
- (4) Ta zakon se ne uporablja za tujce, ki so zaprosili za mednarodno zaščito (prosilci za mednarodno zaščito) in za tujce, ki jim je bila v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita, razen če ni z zakonom drugače določeno.
- (5) Ta zakon se ne uporablja za osebe, ki imajo v Republiki Sloveniji začasno zatočišče po zakonu, s katerim se ureja začasno zatočišče, in osebe, ki jim je priznana začasna zaščita po zakonu, ki ureja začasno zaščito razseljenih oseb, razen če ni z zakonom drugače določeno.

(6) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za osebe, ki so po mednarodnem pravu upravičene do privilegijev ali imunitet.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, pa se določbe tega zakona lahko izjemoma in le s predhodnim soglasjem ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve, uporabijo za osebe, ki so po mednarodnem pravu upravičene do privilegijev ali imunitet, če uporaba tega zakona ni v nasprotju s prevzetimi mednarodnimi obveznostmi in načelom vzajemnosti. V tem primeru se ta zakon lahko uporabi samo v obsegu, ki ne nasprotuje prevzetim mednarodnim obveznostim in načelu vzajemnosti.

(8) V primeru dvoma glede obstoja in obsega privilegijev ali imunitet ter vzajemnosti daje pojasnilo ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. Drugi organi državne uprave so vezani na pojasnilo ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve.

4. člen **(pravice in dolžnosti tujcev)**

(1) Tujcu, zoper katerega je uveden kazenski postopek ali postopek za prekršek in je v priporu oziroma je pridržan, mora organ, ki je odredil pripor oziroma pridržanje, na njegovo zahtevo omogočiti stik z diplomatskim predstavništvom ali konzulatom države, katere državljan je.

(2) Tujec mora med bivanjem v Republiki Sloveniji spoštovati ustavo, zakone in druge splošne pravne akte v Republiki Sloveniji ter se podrežati ukrepom pristojnih državnih organov.

5. člen **(migracijska politika)**

(1) Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije sprejme resolucijo o migracijski politiki, s katero določi gospodarske, socialne in druge ukrepe ter dejavnosti, ki jih bo sprejela Republika Slovenija na tem področju, kakor tudi sodelovanje z drugimi državami in mednarodnimi organizacijami na tem področju.

(2) Vlada Republike Slovenije lahko, v skladu z resolucijo iz prejšnjega odstavka, vsako leto določi število (kvoto) dovoljenj za prebivanje v Republiki Sloveniji, ki se jih lahko izda tujcem v tekočem letu. V kvoto se ne vštejejo dovoljenja za začasno prebivanje, izdana zaradi združevanja družine, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana družinskim članom slovenskih državljanov ali državljanov EU, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana akreditiranim novinarjem, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana umetnikom, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana zaradi opravljanja raziskovalnega dela, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana zaradi visokokvalificirane zaposlitve, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana žrtvam trgovine z ljudmi, dovoljenja za začasno prebivanje, izdana žrtvam nezakonitega zaposlovanja in dovoljenja za začasno prebivanje, izdana iz drugih utemeljenih razlogov in zaradi interesa Republike Slovenije.

II. POGLAVJE **VSTOP TUJCEV V REPUBLIKO SLOVENIJO IN ZAPUSTITEV REPUBLIKE SLOVENIJE**

6. člen **(vstop v in zapustitev Republike Slovenije)**

(1) Vstop v Republiko Slovenijo in zapustitev Republike Slovenije sta na zunanji meji dovoljena samo na za to določenih mejnih prehodih.

(2) Vstop v Republiko Slovenijo in zapustitev Republike Slovenije na notranjih mejah je mogoč kjer koli brez mejne kontrole.

(3) Vlada Republike Slovenije z uredbo določi izjeme glede prestopa državne meje za maloobmejni promet in za posebne kategorije pomorskega prometa, turističnega ladijskega prevoza in obalnega ribolova.

(4) Zadrževanje tujca v letalskem tranzitnem prostoru na letališču in zadrževanje tujcev na ladji, ki je v pristanišču, ne pomeni vstopa v Republiko Slovenijo.

7. člen **(obveznost posedovanja potne listine)**

(1) Tujec mora za vstop, zapustitev in bivanje v Republiki Sloveniji imeti veljavno potno listino, razen če z zakonom ali mednarodno pogodbo ni drugače določeno.

(2) Tujci, ki so dodatno vpisani v potno listino, lahko vstopajo v Republiko Slovenijo in zapuščajo Republiko Slovenijo samo skupaj z osebo, v potno listino katere so vpisani.

(3) Tujci, ki imajo skupinski potni list, lahko vstopajo v Republiko Slovenijo in zapuščajo Republiko Slovenijo samo skupaj, pri tem pa morajo imeti osebe, ki so vpisane v skupinski potni list, listino s fotografijo, na podlagi katere se lahko ugotovi njihova istovetnost. Vodja skupine mora imeti osebno potno listino.

(4) Izjemoma se lahko dovoli zapustitev Republike Slovenije tudi posameznemu članu skupine, če je to nujno zaradi njegovih osebnih razlogov ali, če tako odredi pristojni organ.

(5) Vlada Republike Slovenije lahko določi, da državljani določenih držav lahko vstopajo in zapuščajo Republiko Slovenijo tudi z osebno izkaznico ali drugo ustrežno listino, ki je v državi tujca predpisana in s katero lahko dokazuje svojo istovetnost.

(6) Brez veljavne potne listine se dovoli vstop tujcem, ki jih je Republika Slovenija dolžna sprejeti na podlagi mednarodne pogodbe ali v skladu s sprejetimi mednarodnimi akti.

(7) Brez veljavne potne listine se lahko, na podlagi mednarodne pogodbe, dovoli vstop tudi v primeru tranzita izgnanih tujcev, ki niso državljani države, s katero je sklenjena taka pogodba.

8. člen **(dovoljenje za vstop v Republiko Slovenijo)**

(1) Tujec mora za vstop v Republiko Slovenijo, poleg veljavne potne listine iz prejšnjega člena, imeti tudi vizum ali dovoljenje za prebivanje, ki ga je izdal pristojni organ Republike Slovenije ali pristojni organ države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, če ni z zakonom ali mednarodno pogodbo drugače določeno.

(2) Seznam držav, katerih državljani za vstop v Republiko Slovenijo potrebujejo vizum, ureja pravni red Evropske unije, ki določa seznam tretjih držav, katerih državljani

morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizum in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve.

9. člen **(vstop šolarjev, ki so na šolski ekskurziji)**

(1) Tujec, ki je učenec ali dijak splošne izobraževalne ustanove v drugi državi članici Evropske unije, v kateri zakonito prebiva, lahko vstopi v Republiko Slovenijo brez vizuma, če:

- potuje kot član skupine šolarjev splošne izobraževalne ustanove, ki je na šolski ekskurziji,
- skupino spremlja učitelj ustanove, ki ima seznam učencev na predpisanem obrazcu iz aneksa k Sklepu Sveta z dne 30. 11. 1994 o skupni akciji, ki jo je Svet sprejel na podlagi člena K.3(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji v zvezi s prevozom učencev iz tretjih držav, ki živijo v eni od držav članic (94/795/JHA), ki ga je izpolnila izobraževalna ustanova, in
- ima veljaven potni list ali drug dokument za vstop, določen z mednarodno pogodbo ali sklepom Vlade Republike Slovenije, razen če gre za primer iz drugega odstavka tega člena.

(2) Seznam učencev iz druge alineje prejšnjega odstavka velja tudi kot dokument za vstop v Republiko Slovenijo pod pogojem, da:

- ima učenec ali dijak iz seznama veljavni dokument s fotografijo, s katerim lahko dokazuje svojo istovetnost, ali če je seznamu priložena fotografija, ki kaže njegovo pravo podobo, in
- pristojni organ druge države članice potrdi zakonitost bivanja na njenem območju tistih učencev ali dijakov iz seznama, ki niso državljani katere od držav članic Evropske unije, in njihovo pravico do ponovnega vstopa na njeno ozemlje.

(3) Tujec, ki v Republiko Slovenijo vstopi v skladu z določbami tega člena, lahko v Republici Sloveniji biva v času trajanja šolske ekskurzije, vendar ne dlje kot tri mesece, v primeru, da preko Republike Slovenije potuje v tranzitu, pa pet dni.

(4) Tujcu z veljavnim dovoljenjem za prebivanje v Republici Sloveniji, ki je učenec ali dijak splošne izobraževalne ustanove v Republici Sloveniji in namerava potovati kot član skupine šolarjev na šolsko ekskurzijo v drugo državo članico Evropske unije, ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena, izobraževalna ustanova izpolni obrazec iz druge alineje prvega odstavka tega člena. Na navedenem obrazcu upravna enota, na območju katere je sedež izobraževalne ustanove, potrdi zakonitost prebivanja tujca v Republici Sloveniji.

10. člen **(zavrnitev vstopa v Republiko Slovenijo)**

(1) Tujcu se zavrne vstop v Republiko Slovenijo iz razlogov, določenih v Zakoniku o Schengenskih mejah.

(2) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole po postopku, urejenem v Zakoniku o schengenskih mejah. Zoper zavrnitev vstopa se tujec lahko pritoži v osmih dneh. Pritožba se vloži pisno pri organu, ki je odločal o zavrnitvi vstopa. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(3) Pri tujcu, ki vstopa v Republiko Slovenijo na podlagi dovoljenja za prebivanje se razlogi za zavrnitev vstopa, določeni v Zakoniku o schengenskih mejah, ne ugotavljajo.

Tujcu se lahko zavrne vstop v državo samo, če mu je odpovedano prebivanje v državi ali če mu je z odločbo pristojnega organa prepovedan vstop v državo ali če se mu razveljavi dovoljenje za prebivanje.

(4) Zavrnitev vstopa se označi v tujčevi potni listini in vnese v evidenco zavrnenih oseb na način, določen v Zakoniku o schengenskih mejah.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, podrobneje predpiše razloge za zavrnitev vstopa tujcu zaradi nevarnosti za javni red, notranjo varnost Republike Slovenije ali javno zdravje ter razloge za zavrnitev vstopa tujcu, ki ne poseduje veljavne potne listine za vstop.

10.a člen (spremenjene razmere na področju migracij)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, redno spremlja razmere na področju migracij, predvsem na podlagi informacij državnih organov, drugih držav članic Evropske unije in tretjih držav, institucij Evropske unije ter ustreznih mednarodnih in medvladnih organizacij.

(2) Če ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, na podlagi informacij organov in institucij iz prejšnjega odstavka oceni, da bi v Republiki Sloveniji lahko ali da so že nastale razmere, ko bi bila ali sta zaradi spremenjenih razmer na področju migracij, ogrožena javni red ali notranja varnost Republike Slovenije, kar bi lahko otežilo delovanje osrednjih institucij države in zagotavljanje njenih vitalnih funkcij, predlaga Vladi Republike Slovenije, da predlaga Državnemu zboru Republike Slovenije, da upoštevajoč načelo sorazmernosti, odloči o uporabi 10.b člena tega zakona, in sicer najdlje za čas šestih mesecev, in določi območje izvajanja tega ukrepa. Državni zbor Republike Slovenije sprejme odločitev z večino glasov vseh poslancev. Državni zbor Republike Slovenije lahko na predlog Vlade Republike Slovenije po istem postopku podaljša uporabo 10.b člena tega zakona, vsakič za najdlje šest mesecev, če za to še vedno obstajajo razlogi. K predlogu za uporabo in podaljšanje uporabe 10.b člena tega zakona pred obravnavo na Vladi Republike Slovenije poda mnenje Svet za nacionalno varnost.

(3) V predlogu iz prejšnjega odstavka ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, pripravi oceno možnih posledic spremenjenih razmer na področju migracij glede vpliva na javni red in notranjo varnost Republike Slovenije, kar bi lahko otežilo delovanje osrednjih institucij države in zagotavljanje njenih vitalnih funkcij. Pri oceni upošteva razmere v državah, iz katerih tujci nameravajo vstopiti ali so vstopili v Republiko Slovenijo, in stanje na področju migracij v državah v regiji, število nezakonito prebivajočih tujcev in tujcev z odločbo o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji, število prosilcev za mednarodno zaščito in število oseb s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji ter nastanitvene in integracijske zmožnosti Republike Slovenije za vse omenjene kategorije tujcev in možnost izvajanja zakona, ki ureja mednarodno zaščito, ter druge dejavnike, ki bi lahko vplivali na javni red in notranjo varnost.

(4) Vlada Republike Slovenije o izvajanju 10.b člena tega zakona mesečno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije. Takoj, ko prenehajo razlogi iz drugega odstavka tega člena in izvajanje 10.b člena tega zakona ni več potrebno, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, predlaga Vladi Republike Slovenije, da Državnemu zboru Republike Slovenije predlaga, naj odloči o predčasnem prenehanju uporabe 10.b člena tega zakona. K predlogu poda mnenje Svet za nacionalno varnost. Državni zbor Republike Slovenije sprejme odločitev z večino glasov vseh poslancev.

(5) Odločitev iz prejšnjega odstavka lahko predlaga tudi najmanj deset poslancev Državnega zbora Republike Slovenije. K predlogu poda mnenje Svet za nacionalno varnost.

(6) O razlogih, uporabi in prenehanju uporabe 10.b člena tega zakona Vlada Republike Slovenije obvesti generalnega sekretarja Sveta Evrope, generalnega sekretarja Organizacije združenih narodov, Visokega komisarja Združenih narodov za begunce in Evropsko komisijo.

10.b člen (ukrepanje ob spremenjenih razmerah na področju migracij)

(1) Če Državni zbor Republike Slovenije sprejme odločitev iz drugega odstavka prejšnjega člena, policija tujcu, ki ne izpolnjuje pogojev za vstop, ne dovoli vstopa, tujca, ki je po uveljavitvi te odločitve nezakonito vstopil v Republiko Slovenijo in se na območju, na katerem se izvaja ta člen, nahaja nezakonito, pa privede do državne meje in ga napoti v državo, iz katere je nezakonito vstopil.

(2) Če tujec, ki poskuša nezakonito vstopiti na mejnem prehodu ali je že nezakonito vstopil na ozemlje Republike Slovenije iz sosednje države članice Evropske unije in se nahaja na območju, na katerem se ta člen izvaja, po uveljavitvi odločitve Državnega zbora Republike Slovenije iz drugega odstavka prejšnjega člena izrazi nameru podati prošnjo za mednarodno zaščito, policija izvede identifikacijski postopek in ugotavlja identiteto tujca v skladu z zakonom, ki ureja naloge in pooblastila policije. Ne glede na določbe zakona, ki ureja mednarodno zaščito, policija to nameru zavrže kot nedopustno, če v sosednji državi članici Evropske unije, iz katere je tujec vstopil, ni sistemskih pomanjkljivosti v zvezi z azilnim postopkom in pogoji za sprejem prosilcev, ki bi lahko povzročile nevarnost mučenja, nečloveškega ali poniževalnega ravnanja, in tujca napoti v to državo. Pritožba zoper sklep ne zadrži izvršitve. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. ([delno razveljavljen](#))

(3) ([razveljavljen](#))

11. člen (mejna kontrola)

(1) Tujci se morajo pri vstopu v Republiko Slovenijo in zapustitvi Republike Slovenije na zunanji meji podrediti mejni kontroli.

(2) Mejna kontrola tujcev, ki vstopajo v Republiko Slovenijo, obsega poleg osebne kontrole, kontrole prevoznega sredstva in kontrole stvari po zakonu, s katerim se ureja nadzor državne meje, tudi preveritev, ali obstajajo razlogi za zavrnitev vstopa v Republiko Slovenijo po prejšnjem členu.

(3) Mejna kontrola tujcev, ki izstopajo iz Republike Slovenije, obsega zlasti kontrolo, ki je nujna zaradi javnega reda, notranje varnosti ali mednarodnih odnosov Republike Slovenije ter preveritev, ali obstajajo razlogi, zaradi katerih se tujcu ne dovoli zapustiti Republiko Slovenijo.

12. člen (nedovoljen vstop v Republiko Slovenijo)

Za nedovoljen vstop tujca v Republiko Slovenijo se šteje, če:

- vstopi v Republiko Slovenijo, čeprav mu je bil na podlagi 10. člena tega zakona zavrnjen vstop;
- se izogne mejni kontroli;
- pri vstopu uporabi ponarejene, tuje ali kako drugače spremenjene potne in druge listine, ki so potrebne za vstop, ali če organom mejne kontrole navede lažne podatke, vključno z uporabo spremenjenega osebnega imena v času veljavnosti ukrepa prepovedi vstopa;
- vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji v nasprotju s 7. in 8. členom tega zakona;
- vstopi v Republiko Slovenijo na notranji meji, čeprav še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo.

13. člen **(zapustitev Republike Slovenije)**

(1) Tujci svobodno zapuščajo Republiko Slovenijo v skladu z zakonom.

(2) Tujcu se ne dovoli izstop iz Republike Slovenije, če je zoper njega uveden kazenski postopek, postopek za prekršek ali kakšen drug postopek, v katerem je potrebna njegova navzočnost, in to zahteva organ, ki vodi postopek.

14. člen **(dovoljen čas bivanja tujca)**

(1) Tujec lahko vstopi v Republiko Slovenijo in biva v Republiki Sloveniji toliko časa, kolikor mu je dovoljeno z vizumom, dovoljenjem za prebivanje, sklepom Vlade Republike Slovenije, zakonom ali mednarodno pogodbo.

(2) Tujec, ki na podlagi pravnega reda Evropske unije ali mednarodne pogodbe ali sklepa Vlade Republike Slovenije za vstop v Republiko Slovenijo in bivanje ne potrebuje vizuma, lahko v Republiko Slovenijo vstopa in v njej biva največ 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180-dnevnem obdobju.

(3) Tujec, ki lahko brez vizuma biva in se giblje na območju držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah ne preseže 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180-dnevnem obdobju.

(4) Tujec, ki ima veljaven vizum za kratkoročno bivanje ali vizum za dolgoročno bivanje, izdan s strani druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 ali veljavno dovoljenje za prebivanje, izdano s strani druge države pogodbenice, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej ostane na podlagi veljavnega vizuma oziroma dovoljenja za prebivanje največ toliko časa, da skupna dolžina bivanja v vseh državah pogodbenicah, razen v državi, ki je vizum ali dovoljenje za prebivanje izdala, ne preseže 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180-dnevnem obdobju, oziroma do poteka veljavnosti vizuma ali dovoljenja za prebivanje, če je ta krajša.

(5) Ne glede na določbo tretje alineje prvega odstavka 60. člena tega zakona, lahko tujec, ki za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebuje vizuma, ostane in biva v Republiki Sloveniji največ 90 dni po poteku veljavnosti dovoljenja za prebivanje.

(6) Rezident za daljši čas in njegovi družinski člani, ki imajo v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za prebivanje, lahko v Republiki Sloveniji ostanejo 90 dni od dneva vstopa v Republiko Slovenijo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša.

(7) Tujec mora zapustiti Republiko Slovenijo pred potekom dovoljenega časa bivanja v Republiki Sloveniji, če tako odloči pristojni organ.

15. člen **(pomoč tujcu pri vstopu, tranzitu ali prebivanju)**

(1) Kdor tujcu omogoči ali pomaga, da vstopi ali potuje v tranzitu preko ozemlja Republike Slovenije, ne sme ravnati v nasprotju z določbami tega zakona, ki določajo pogoje za vstop ali tranzit tujca preko ozemlja Republike Slovenije.

(2) Kdor tujcu omogoči ali pomaga, da prebiva na ozemlju Republike Slovenije, ne sme ravnati v nasprotju z določbami tega zakona, ki določajo pogoje za prebivanje tujca na ozemlju Republike Slovenije.

16. člen **(obveznost prevoznikov)**

(1) Prevoznik lahko pripelje tujca na zunanjo mejo po kopenski, zračni ali vodni poti samo, če ima tujec ustrezno potno listino in dovoljenje za vstop, če to dovoljenje kot državljani določene države potrebuje.

(2) Če je tujcu zavržen vstop v Republiko Slovenijo, ga je dolžan prevoznik, ki ga je po zračni, kopenski ali vodni poti pripeljal na zunanjo mejo, na zahtevo organa mejne kontrole vrniti v državo, iz katere ga je pripeljal, ali v državo, ki je izdala potno listino, s katero je tujec potoval, ali v katerokoli drugo državo, ki ga je pripravljena sprejeti.

(3) Kadar prevoznik tujca ne more odpeljati iz Republike Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom, mora na svoje stroške nemudoma poiskati drugega prevoznika, da to stori.

(4) Prevoznik, ki je pripeljal tujca na zunanjo mejo v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, mora kriti stroške nastanitve tujca in njegove odstranitve. Po vrnitvi ali odstranitvi tujca iz Republike Slovenije, višino stroškov nastanitve tujca in njegove odstranitve, ki jih je dolžan plačati prevoznik, določi policija s sklepom, zoper katerega se prevoznik lahko pritoži v osmih dneh od prejema. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(5) Obveznost iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena velja tudi za prevoznika, ki po zračni, kopenski ali vodni poti pripelje na zunanjo mejo tujca, ki potuje v tranzitu in katerega isti ali drug prevoznik ne sprejme v nadaljnje potovanje, ali mu je bil zavržen vstop v državo, v katero potuje, in je bil vrnjen v Republiko Slovenijo.

III. POGLAVJE **VIZUMI**

17. člen **(vizumi in vrste vizumov)**

(1) Vizum je dovoljenje, ki ga izda pristojni organ tujcu, na podlagi katerega lahko, če ni razlogov za zavrnitev vstopa tujcu, vstopi v državo in v njej biva toliko časa, kolikor je dovoljeno z vizumom, ali s katerim se mu omogoči tranzit preko državnega ozemlja, če izpolnjuje za tranzit določene pogoje.

- (2) Vrste vizumov so:
- letališko tranzitni vizum (vizum A),
  - vizum za kratkoročno bivanje (vizum C),
  - vizum za dolgoročno bivanje (vizum D).

(3) Pogoje in postopek za izdajo vizuma za kratkoročno bivanje in letališko tranzitnega vizuma določa Vizumski zakonik.

18. člen **(pristojni organ za izdajo in podaljšanje veljavnosti vizumov)**

(1) Vizume izdajajo diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini in v primerih, določenih v drugem odstavku 20. člena tega zakona, ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(2) V primerih, določenih v Vizumskem zakoniku, lahko vizum za kratkoročno bivanje in letališko tranzitni vizum izda tudi organ mejne kontrole Republike Slovenije ali diplomatsko predstavništvo oziroma konzulat druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, s katerim ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, sklene dogovor o zastopanju v vizumskem poslovanju.

(3) Minister, pristojen za notranje zadeve, določi mejne prehode, na katerih organi mejne kontrole lahko izdajo vizume iz prejšnjega odstavka.

(4) V primerih in na način, določen v Vizumskem zakoniku, lahko veljavnost vizuma za kratkoročno bivanje podaljša ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

19. člen **(vizum za dolgoročno bivanje)**

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se izda za čas nameravanega bivanja tujca v Republiki Sloveniji, ki je daljše od 90 dni, vendar najdlje za eno leto. Vizum za dolgoročno bivanje mora tujec pridobiti pred vstopom v Republiko Slovenijo, razen če ta zakon ne določa drugače.

(2) Vizum za dolgoročno bivanje tujcu dovoljuje vstop in bivanje v Republiki Sloveniji ves čas veljavnosti vizuma.

20. člen **(izdaja vizuma za dolgoročno bivanje)**

- (1) Vizum za dolgoročno bivanje se lahko izda tujcu:
- ki je družinski član državljana EU in tujcu, ki je družinski član slovenskega državljana in namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi združitve družine z državljanom EU oziroma s slovenskim državljanom, če za vstop v Republiko Slovenijo potrebuje vizum;
  - ki je imetnik diplomatskega ali službenega potnega lista in ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja mandata v diplomatskem predstavništvu ali konzulatu druge države oziroma mednarodni organizaciji, ki ima sedež v Republiki

- Sloveniji in njegovim družinskim članom, kot jih določa 47. člen tega zakona, če tujec in njegovi družinski člani za vstop v Republiko Slovenijo potrebujejo vizum;
- zaradi udeležbe ali sodelovanja na tečaju ali drugih podobnih oblikah izobraževanja ali izpopolnjevanja, zaradi katerih tujec ne potrebuje dovoljenja za prebivanje zaradi študija, če tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja ali izpopolnjevanja trajajo najmanj 20 ur mesečno in če predloži potrdilo o sprejemu na tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja ter potrdilo o plačilu, če so tečaj ali druge podobne oblike izobraževanja, plačljive;
  - zaradi obstoja gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;
  - ki je visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalec zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja ali znanosti, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;
  - ki je umetnik ali kulturni delavec, zaradi obstoja interesa Republike Slovenije na področju kulture, ki ga tujec izkaže z mnenjem pristojnega ministrstva;
  - ki je športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec in ki ima sklenjeno pogodbo o treniranju, pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji;
  - je kot poročevalec za tuje medije ali kot tuj dopisnik akreditiran v Republiki Sloveniji;
  - ki bo v Republiki Sloveniji opravljal duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti in tujcu, ki bo organiziral oziroma vodil karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek, se vizum za dolgoročno bivanje lahko izda tudi tujcu, ki že biva v Republiki Sloveniji in ki za vstop v Republiko Slovenijo ni potreboval vizuma, dovoljen čas bivanja v Republiki Sloveniji iz drugega odstavka 14. člena tega zakona pa mora podaljšati, zaradi:

- nujnega bolnišničnega zdravljenja;
- smrti ali hujše bolezni družinskega člana, ki prebiva v Republiki Sloveniji;
- naravne nesreče;
- nujnega podaljšanja poslovnega obiska, ki je posledica nepredvidljivih okoliščin, da se prepreči nastanek večje gospodarske škode ali da se preprečijo škodljive posledice za okolje;
- nujne udeležbe v postopku pred državnim organom Republike Slovenije.

(3) Prošnjo za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje iz prejšnjega odstavka mora tujec vložiti pred potekom dovoljenega 90 dnevnega bivanja v Republiki Sloveniji pri ministrstvu, pristojnemu za zunanje zadeve.

(4) Minister, pristojen za gospodarski razvoj in tehnologijo, izda pravilnik, s katerim predpiše kriterije za ugotavljanje obstoja gospodarskega interesa iz četrte alineje prvega odstavka tega člena.

21. člen **(sodelovanje s policijo)**

(1) V primeru, da je za tujca ali njegovega garanta vpisan ukrep v schengenskem informacijskem sistemu, razen ukrepa zavrnitve vstopa, ali ukrep v evidencah policije, mora diplomatsko predstavništvo ali konzulat, ki obravnava prošnjo za izdajo vizuma, policiji posredovati zahtevek za izdajo mnenja za izdajo vizuma. Diplomatsko predstavništvo ali konzulat lahko policiji posreduje zahtevek tudi v primeru, ko za tujca ali njegovega garanta v schengenskem informacijskem sistemu ali v evidencah policije ni vpisanega ukrepa, če

oceni, da bi to prispevalo k razjasnitvi okoliščin. Zahtevki in mnenja se posredujejo elektronsko ali v pisni obliki.

(2) Policija poda mnenje najkasneje v 15 dneh po prejemu zahtevka. Če v navedenem roku policija mnenja ne poda, se šteje, da se strinja z izdajo vizuma.

22. člen

(postopek in pogoji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje)

(1) Vizum za dolgoročno bivanje se izda na prošnjo tujca. Prošnja se lahko vloži največ tri mesece pred nameranim prihodom tujca v Republiko Slovenijo pri pristojnem organu iz 18. člena tega zakona. Obrazec prošnje za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje določi minister, pristojen za zunanje zadeve.

(2) Tujec, ki želi vstopiti in bivati v Republiki Sloveniji z vizumom za dolgoročno bivanje, mora imeti veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega bivanja v Republiki Sloveniji, potovalno zdravstveno zavarovanje, zadostna sredstva za preživljanje, in mora izkazati enega od namenov iz 20. člena tega zakona, zaradi katerih se vizum za dolgoročno bivanje lahko izda.

(3) Vlagatelj mora prošnji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje priložiti veljavno potno listino in kopijo takšne listine ter druga dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka in plačati upravno takso za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje. Prošnja za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje, za katero upravna taksa ni bila plačana, se s sklepom zavrže. Družinski član državljan EU in družinski član slovenskega državljan iz prve alineje prvega odstavka 20. člena tega zakona v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ne plača upravne takse.

(4) Odločba o zavrnitvi izdaje vizuma za dolgoročno bivanje, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje, se izdajo na obrazcu, ki ga določi minister, pristojen za zunanje zadeve.

(5) Izdani vizum za dolgoročno bivanje se vroči osebno tujcu pri pristojnem organu.

(6) Odločba o zavrnitvi izdaje vizuma, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje vizuma, se vroči tujcu osebno pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu ali po pošti v skladu s predpisi države, v kateri je diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, ki urejajo poštno storitve, in sicer na način, ki omogoča potrditev prejema. Če vročitve na takšen način ni mogoče opraviti, se odločba ali sklep objavi na oglasni deski diplomatskega predstavništva ali konzulata Republike Slovenije in na enotnem državnem portalu e-uprava v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

23. člen

(potovalno zdravstveno zavarovanje)

(1) Tujec, ki prosi za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje, mora dokazati, da ima za čas veljavnosti vizuma sklenjeno ustrezno potovalno zdravstveno zavarovanje, ki krije stroške, ki bi lahko nastali zaradi zdravstvenih razlogov ter nujne medicinske pomoči in nujnega bolnišničnega zdravljenja.

(2) Zavarovalna vsota, za katero tujec sklene zavarovanje, ne sme biti nižja od 30.000 eurov.

(3) Tujec sklene potovalno zdravstveno zavarovanje praviloma v državi, kjer prebiva. Če sklenitev potovalnega zdravstvenega zavarovanja v državi tujčevega prebivanja ni mogoča, ga lahko sklene v katerikoli drugi državi, kjer je sklenitev zavarovanja iz prvega odstavka tega člena mogoča, lahko pa zanj potovalno zdravstveno zavarovanje sklene tudi garant ali druga pravna ali fizična oseba v Republiki Sloveniji.

(4) Predložitve dokazila o zavarovanju so oproščeni imetniki diplomatskih ali službenih potnih listin in tujci, ki za izdajo vizuma zaprosijo na meji.

24. člen **(garant in garantno pismo)**

(1) Garant, ki tujca vabi na zasebni ali poslovni obisk, mora tujcu napisati garantno pismo.

(2) Garant z garantnim pismom jamči, da bo tujcu zagotovil nastanitev oziroma kril stroške bivanja v Republiki Sloveniji in stroške vrnitve v matično državo. Garant tudi jamči, da bo kril morebitne stroške nastanitve tujca v centru za tujce (v nadaljnjem besedilu: center) ali v azilnem domu ter morebitne stroške odstranitve tujca iz države.

(3) Garant mora garantno pismo evidentirati pri upravni enoti, ki podatke vnese v evidenco overitev garantnih pisem.

(4) V postopku izdaje vizuma mora uradna oseba pristojnega organa po uradni dolžnosti pridobiti podatke, ki se nanašajo na verodostojnost garanta ter njegovo sposobnost kriti stroške in zagotoviti nastanitev, o katerih se vodi uradna evidenca. Sposobnost kritja stroškov se v primeru, ko je garant fizična oseba, lahko ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih ter so označeni kot davčna tajnost. Uradna oseba, ki vodi postopek izdaje vizuma, mora pridobljene podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Uradna oseba v diplomatskem predstavništvu ali konzulatu mora po uradni dolžnosti pridobiti tudi podatke o vabljenih osebah, ki se nanašajo na njihovo verodostojnost oziroma podatke, da te osebe ne predstavljajo grožnje za javni red, varnost, javno zdravje ali mednarodne odnose Republike Slovenije.

(5) Garantno pismo mora vsebovati izjavo garanta iz drugega odstavka tega člena ter za potrebe odločanja o izdaji vizuma in ugotavljanja kršitev postopka podatke o tujcu in garantu ter druge podatke, potrebne za odločanje. Če je garant fizična oseba, mora garantno pismo, poleg izjave garanta iz drugega odstavka tega člena, vsebovati naslednje podatke: ime in priimek garanta, datum rojstva garanta, EMŠO garanta, državljanstvo garanta, telefonsko številko garanta, naslov, na katerem garant biva, ime in priimek tujca, datum rojstva tujca, državljanstvo tujca, razmerje tujca do garanta, obdobje, za katerega garant vabi tujca v državo, in naslov, na katerem bo tujec bival med bivanjem v državi. Kadar je garant pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, mora garantno pismo, poleg izjave garanta iz drugega odstavka tega člena, vsebovati naslednje podatke: firma oziroma ime in sedež pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, matično številko podjetja, ime in priimek zakonitega zastopnika, telefonsko številko zakonitega zastopnika, ime in priimek morebitnega pooblaščenca zakonitega zastopnika, številko potrdila o overitvi pooblastila, ime in priimek tujca, datum rojstva tujca, državljanstvo tujca, razlog, zaradi katerega pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik vabi tujca na poslovni obisk, firma oziroma ime in sedež pravne osebe, kjer je tujec zaposlen, in način vzpostavitve prvega poslovnega stika s tujcem.

(6) V primeru, da je garant tujec, ki v Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o prijavi prebivanja, mora biti njegovo dovoljenje za prebivanje oziroma potrdilo o prijavi prebivanja veljavno še najmanj tri mesece po izteku veljavnosti vizuma, ki se izda tujcu, za katerega jamči.

(7) Obrazec garantnega pisma določi minister, pristojen za zunanje zadeve.

(8) Podrobnejšo opredelitev podatkov o dohodkih iz četrtega odstavka tega člena, ki jih zagotavlja davčni organ ter način ugotavljanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, določi minister, pristojen za zunanje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

25. člen **(sredstva za preživljanje za izdajo vizuma)**

(1) Tujec, ki prosi za izdajo vizuma za kratkoročno bivanje, mora imeti zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje v višini kot je določena v pravilniku, ki ureja izvajanje Zakonika o schengenskih mejah.

(2) Tujec, ki prosi za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje, mora imeti zagotovljena sredstva mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji.

(3) Izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje lahko tujec dokazuje z gotovino, potovalnimi čeki, kreditnimi karticami, garantnim pismom, dokazilom o plačanem bivanju v okviru turističnega aranžmaja oziroma na kakršenkoli drug način, ki dokazuje, da razpolaga s sredstvi, potrebnimi za njegovo preživljanje v državi.

26. člen **(zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje)**

- (1) Vizum za dolgoročno bivanje se tujcu ne izda, če:
- niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 22. člena tega zakona;
  - obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo bival na ozemlju Republike Slovenije;
  - je tujcu izrečen ukrep prepovedi vstopa v državo;
  - se na vabilo pristojnega organa pri njem ne zglašajo osebno;
  - obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti vizuma za dolgoročno bivanje ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;
  - obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
  - obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;
  - obstajajo resni razlogi za domnevo, da utegne biti tujec v času svojega bivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;
  - se v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, ali z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;

- se v postopku izdaje vizuma za dolgoročno bivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje zavrnjena izdaja vizuma ali dovoljenja za prebivanje ali mu je bil vizum ali dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali drugih držav članic EU ali EGP ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici EU ali EGP povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- je podano negativno mnenje policije;
- je očitno, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve vizuma za dolgoročno bivanje;
- tujec dejansko že živi v Republiki Sloveniji, razen v primerih iz drugega odstavka 20. člena tega zakona;
- se ugotovi, da je bilo katero od dokazil o izpolnjevanju pogojev za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje prirejeno ali ponarejeno;
- je tujec namenoma navedel napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje.

(2) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje iz šeste in sedme alineje prejšnjega odstavka ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi ter podatkov o vloženi pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje vizuma za dolgoročno bivanje iz šeste in sedme alineje prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi prejetih podatkov pridobljenih iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav, ki jih posreduje diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat druge države.

27. člen **(vsebina in oblika vizuma)**

- (1) Vizum mora vsebovati podatke o:
- državi, ki je vizum izdala,
  - vrsti vizuma,
  - roku veljavnosti,
  - ozemeljski veljavnosti vizuma,
  - trajanju dovoljenega bivanja,
  - številu dovoljenih vstopov,
  - priimku in imenu osebe, ki ji je vizum izdan,
  - številki potne listine imetnika vizuma,
  - kraju in datumu izdaje vizuma,
  - fotografijo, ki kaže pravo podobo osebe, ki ji je vizum izdan.

(2) Vizum se izda v obliki nalepke, ki se pritrdi v potno listino.

(3) Minister, pristojen za zunanje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve, izda pravilnik, s katerim predpiše vsebino in format vizuma ter način označitve razveljavitve vizuma.

(4) Podatkov, vpisanih v izdanem vizumu, ni mogoče spreminjati.

28. člen **(razveljavitev vizuma za dolgoročno bivanje)**

- (1) Vizum za dolgoročno bivanje se razveljavi, če:
- se ugotovi, da tujec ne izpolnjuje pogojev za izdajo vizuma ali da obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje vizuma iz prvega odstavka 26. člena tega zakona;
  - je tujec namenoma navedel napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke, ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo vizuma;
  - je zoper tujca izrečena stranska sankcija izгона iz države.

(2) Vizum razveljavi policija ali ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. V primeru, če tujec še ni vstopil v Republiko Slovenijo, lahko vizum razveljavi tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat.

(3) Tujec, ki mu je bil vizum razveljavljen in se nahaja v Republikli Sloveniji, mora državo zapustiti v roku, iz tretjega odstavka 60. člena tega zakona.

28.a člen **(prenehanje vizuma za dolgoročno bivanje)**

- (1) Vizum za dolgoročno bivanje preneha, če:
- poteče njegova veljavnost ali če je razveljavljen;
  - je tujcu odpovedano prebivanje;
  - je tujcu v Republikli Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujec zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republikli Sloveniji, ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;
  - tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
  - tujec pridobi dovoljenje za prebivanje;
  - tujec umre.

(2) Prenehanje vizuma za dolgoročno bivanje iz razlogov iz prejšnjega odstavka pristojni organ ustrezno označi. Za način označitve prenehanja vizuma za dolgoročno bivanje se smiselno uporablja določbe Vizumskega zakonika. Pristojni organi za označitev prenehanja vizuma za dolgoročno bivanje so policija, upravna enota in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(3) O prenehanju vizuma za dolgoročno bivanje pristojni organ iz prejšnjega odstavka obvesti organ, ki je izdal vizum.

(4) Podatek o prenehanju vizuma za dolgoročno bivanje ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, evidentira v evidenci vizumov.

29. člen **(pritožba)**

(1) Zoper izdajo, zavrnitev izdaje vizuma, zavrženje prošnje za izdajo vizuma, ustavitve postopka za izdajo vizuma, razveljavitev vizuma ali preklica letališko tranzitnega vizuma in vizuma za kratkoročno bivanje se tujec lahko pritoži v osmih dneh od vročitve odločbe ali sklepa. Pritožba se poda v pisni obliki.

(2) O pritožbi zoper odločitve diplomatskih predstavništev ali konzulatov odloča ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve. O pritožbi zoper odločitve policije glede izdaje vizuma, zavrnitve izdaje vizuma, zavrženje prošnje za izdajo vizuma, ustavitve postopka za izdajo vizuma, razveljavitve vizuma ali preklica letališko tranzitnega vizuma in vizuma za kratkoročno bivanje odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(3) Zoper odločitve ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve glede izdaje vizuma, zavrnitve izdaje vizuma, zavrženje prošnje za izdajo vizuma, ustavitve postopka za izdajo vizuma, razveljavitve vizuma ali preklica letališko tranzitnega vizuma in vizuma za kratkoročno bivanje, pritožba ni dovoljena.

(4) Pritožba se vložijo pri organu, ki je odločal o izdaji, razveljavitvi ali preklicu vizuma.

(5) Pritožba, za katero upravna taksa ni plačana, se s sklepom zavrže.

30. člen

(izdaja dovoljenja za prebivanje tujcu z vizumom za dolgoročno bivanje)

(1) Tujcu, ki v Republiki Sloveniji biva na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje za izdajo tega dovoljenja in če ta zakon ne določa drugače.

(2) Prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora biti vložena pred pretekom veljavnosti vizuma za dolgoročno bivanje pri upravni enoti, na območju katere tujec prebiva. O pravočasno vloženi prošnji se tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(3) Dovoljenje za prebivanje, izdano tujcu na podlagi prvega odstavka tega člena, se tujcu vroči na upravni enoti, ki je dovoljenje izdala.

IV. POGLAVJE PREBIVANJE TUJCEV

31. člen

(dovoljenje za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje pomeni dovoljenje za vstop v Republiko Slovenijo in prebivanje za določen čas in za določen namen ali prebivanje za nedoločen čas.

(2) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na dovoljenje za prebivanje, se uporabljajo tudi za enotno dovoljenje za prebivanje in delo, razen če zakon ne določa drugače.

(3) Dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji ni potrebno za tiste tujce in v tistih primerih, za katere je tako določeno z zakonom ali mednarodno pogodbo.

32. člen

(vrsta dovoljenj za prebivanje)

(1) Dovoljenje za prebivanje se izda kot:

1. dovoljenje za začasno prebivanje, ali

2. dovoljenje za stalno prebivanje.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za določen namen in za določen čas.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje, brez vezave na določen namen, se kot nevezano dovoljenje za začasno prebivanje, lahko izda določenim tujcem v primerih, ko ta zakon tako določa.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje se izda brez omejitev glede trajanja in namena bivanja v Republiki Sloveniji. Tujec, ki je ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje po tem zakonu ali na podlagi 53. in 53.a člena tega zakona, pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje, izdano imetniku modre karte EU, vsebuje oznako, da gre za nekdanjega imetnika modre karte EU.

33. člen **(pogoji za izdajo dovoljenja za prebivanje)**

(1) Dovoljenje za prebivanje se izda na prošnjo tujca, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji. Prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje tujca v Republiki Sloveniji lahko v primerih, ki so določeni s tem zakonom, vložiti tudi druga fizična ali pravna oseba.

(2) V prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora biti naveden namen prebivanja v Republiki Sloveniji ali razlog iz drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se tujcu lahko izda dovoljenje za prebivanje.

(3) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora imeti veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje in zadostna sredstva za preživljanje v času prebivanja v državi oziroma mu mora biti preživljanje kako drugače zagotovljeno, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji. Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec imeti veljavno potno listino, ne glede na njeno časovno veljavnost. Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje lahko tujec izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s štipendijo, s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja družinske prejemke in s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja uveljavljanje pravic do javnih sredstev ter s sredstvi na računu, odprtem pri banki ali hranilnici v Republiki Sloveniji ali v tujini. Za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje lahko tujec izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s štipendijo ali s sredstvi na računu, odprtem pri banki ali hranilnici v Republiki Sloveniji ali v tujini.

(4) Tujec, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, mora poleg pogojev iz prejšnjega odstavka izpolnjevati tudi pogoje, ki se s tem zakonom določeni za izdajo posamezne vrste dovoljenja za prebivanje.

(5) Vlagatelj mora prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje priložiti veljavno potno listino iz tretjega odstavka tega člena oziroma overjeno kopijo takšne listine ter druga dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka tega člena. Če je

po tem zakonu pogoj za izdajo dovoljenja za prebivanje veljavno delovno dovoljenje, se lahko prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje vložijo sočasno s prošnjo za izdajo delovnega dovoljenja.

(6) Dovoljenje za prebivanje, razen prvega dovoljenja za začasno prebivanje, se lahko izda tudi tujcu, ki nima in si ne more priskrbeti potne listine svoje matične države, če njegova istovetnost ni sporna.

(7) Dovoljenje za prebivanje se vroči osebno tujcu, za katerega se izda, oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku.

(8) Z zakonom ali mednarodno pogodbo se lahko določi, da imajo določeni tujci ob pogojih, določenih z zakonom ali mednarodno pogodbo, pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji.

34. člen **(prvo dovoljenje za začasno prebivanje)**

(1) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljenje za začasno prebivanje, ki se ga izda ob izpolnjevanju pogojev, določenih s tem zakonom za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje.

(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji mora tujec pridobiti pred vstopom v državo, če ta zakon ne določa drugače.

(3) Prošnja za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena se vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, če je tako določeno s tem zakonom.

(4) Če tujec zaradi nepredvidenih okoliščin prvo dovoljenje za začasno prebivanje ni mogel pridobiti pred vstopom v državo, mu lahko prvo dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji vroči pristojni organ, ki je dovoljenje izdal, če tujec v Republiki Sloveniji biva zakonito in je bila prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložena pred njegovim vstopom v državo, tujec pa je že pred vstopom v državo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini dal prstne odtise, po vstopu v državo pa je o vstopu v državo, naslovu ter trajanju nameravanega bivanja v državi ter o razlogih, zaradi katerih prvega dovoljenja za začasno prebivanje ni mogel pridobiti pred vstopom v državo, obvestil pristojni organ za izdajo dovoljenja.

(5) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se izda z veljavnostjo do enega leta, razen če ni s tem zakonom drugače določeno.

(6) Tujec, kateremu je dovoljenje za prebivanje prenehalo, lahko za prebivanje v Republiki Sloveniji ob izpolnjevanju pogojev, določenih s tem zakonom, pridobi novo, prvo dovoljenje za začasno prebivanje.

(7) Tujec, ki mu je prenehal status mednarodne zaščite iz razlogov, določenih za prenehanje mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, lahko v roku osmih dni po prenehanju statusa mednarodne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za katerikoli namen, ki ga določa zakon. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja, do pravomočne odločitve o prošnji. Če je tujec, ki mu je status mednarodne zaščite prenehal, v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma

opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja prebiva in dela v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji.

(8) Tujec s priznanim statusom subsidiarne zaščite, ki ni vložil prošnje za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevka za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, lahko v roku 30 dni pred potekom subsidiarne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za katerikoli namen, ki ga določa zakon. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja, do pravnomočne odločitve o prošnji. Če je tujec s priznanim statusom subsidiarne zaščite v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja prebiva in dela v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Če tujec v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje vloži tudi prošnjo za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevka za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, se postopek za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje ustavi.

35. člen **(izdaja dovoljenja za začasno prebivanje)**

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda tujcu, ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati iz naslednjih namenov:

- zaposlitve ali dela;
- združitve družine;
- študija, izobraževanja, specializacije ali strokovnega izpopolnjevanja ter praktičnega usposabljanja, sodelovanja oziroma udeležbe v programih mednarodnih izmenjav prostovoljcev;
- drugih upravičenih in z zakonom, mednarodnimi akti ali mednarodnimi načeli in običaji utemeljenih razlogov ali zaradi interesa Republike Slovenije.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji se izda tudi:

- tujcem, ki imajo status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije;
- tujcem slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti;
- otrokom tujcev, rojenih v Republiki Sloveniji;
- žrtvam trgovine z ljudmi;
- žrtvam nezakonitega zaposlovanja;
- tujcem, ki jim je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za čas, ki je potreben za izpolnitev namena bivanja, vendar najdlje za eno leto, če zakon ne določa drugače.

(4) Tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, lahko prebiva v Republiki Sloveniji do poteka roka veljavnosti izdanega dovoljenja.

(5) Tujec, ki mu je bilo izdano dovoljenje za začasno prebivanje za določen namen, lahko prebiva v Republiki Sloveniji samo v skladu z namenom, zaradi katerega mu je bilo izdano dovoljenje, razen če ta zakon določa drugače.

(6) Tujec lahko začne uresničevati pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi izdanega dovoljenja za začasno prebivanje z dnem vročitve dovoljenja za začasno prebivanje.

36. člen

(podaljšanje dovoljenja za prebivanje in izdaja nadaljnjih dovoljenj)

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Prošnja za podaljšanje dovoljenja mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom roka, do katerega dovoljenje velja.

(2) Tujec lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje dokazuje s sredstvi, ki so določena v tretjem odstavku 33. člena za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja družinske prejemke in s prejemki, do katerih je upravičen na podlagi zakona, ki ureja uveljavljanje pravic do javnih sredstev.

(3) Tujec, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji, lahko pred iztekom roka, za katerega je dovoljenje izdano, vloži prošnjo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, za izdajo nadaljnjega dovoljenja za prebivanje z drugačnim namenom.

(4) Tujec se zoper odločbo in sklep, s katerim je prošnja za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje zavržena, zavržena ali je postopek ustavljen, lahko pritoži v roku 15 dni od vročitve odločbe ali sklepa.

37. člen

(enotno dovoljenje za prebivanje in delo)

(1) Enotno dovoljenje za prebivanje in delo (v nadaljnjem besedilu: enotno dovoljenje) je dovoljenje za začasno prebivanje in delo, ki tujcu omogoča da vstopi, prebiva in dela v Republiki Sloveniji.

(2) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, se lahko izda enotno dovoljenje za prebivanje in delo, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja.

(3) Prvo enotno dovoljenje se tujcu izda za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar ne dlje od enega leta.

(4) Enotno dovoljenje iz prejšnjega odstavka se po poteku veljavnosti lahko podaljša, če tujec ali njegov delodajalec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek prejšnjega člena, in so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena, za čas veljavnosti pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe, sklenjene za opravljanje dela, vendar največ za dve leti.

(5) Tujec, ki ima enotno dovoljenje, lahko v času njegove veljavnosti zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu, zamenja delodajalca ali se zaposli pri dveh ali več delodajalcih, na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pisna odobritev o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu, zamenjavi delodajalca ali zaposlitvi pri dveh ali več delodajalcih izda pristojni organ na prošnjo tujca ali njegovega delodajalca. Pisna odobritev pristojnega organa ni potrebna, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno. Pristojni

organ soglasje pridobi po uradni dolžnosti. Prošnji za podajo soglasja je potrebno priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(6) Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k pisni odobritvi pristojnega organa odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje iz prejšnjega odstavka. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev izdaje pisne odobritve. Če soglasje k pisni odobritvi ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za pisno odobritev z odločbo zavrne.

(7) Enotno dovoljenje se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »enotno dovoljenje za prebivanje in delo«.

37.a člen **(pristojnost in postopek za izdajo enotnega dovoljenja)**

(1) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec mora prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, razen v primerih, določenih v šestem odstavku tega člena, ko lahko prošnjo vloži tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Delodajalec lahko prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja vloži tujcev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdanega enotnega dovoljenja. V primeru, ko soglasje za izdajo enotnega dovoljenja ni zavrnilo iz razlogov na strani tujca, se odločba o zavrnitvi izdaje enotnega dovoljenja vroči tudi delodajalcu.

(2) Prošnji za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja mora tujec ali njegov delodajalec priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pogodbo o zaposlitvi ali opravljanju dela ter druga dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki jih za podajo soglasja določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(3) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev prošnje za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja. Pristojni organ začne s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja iz prejšnjega člena še pred podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja.

(4) Če soglasje k izdaji ali podaljšanju enotnega dovoljenja ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja zavrne.

(5) Delovno dovoljenje, izdano na podlagi Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Svetom ministrov Bosne in Hercegovine o zaposlovanju državljanov Bosne in Hercegovine v Republiki Sloveniji in Protokola o izvajanju Sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Svetom ministrov Bosne in Hercegovine o zaposlovanju državljanov Bosne in Hercegovine v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 92/12), v postopku po tem členu šteje kot soglasje za izdajo enotnega dovoljenja.

(6) Tujec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice, veljavnega potnega lista ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi zaposlitve ali dela, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pod pogojem, da je tujec:

- športni trener, poklicni športnik ali zasebni športni delavec, ki je že vpisan v razvid poklicnih športnikov ali v razvid zasebnih športnih delavcev in ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo o delu s klubom ali športno organizacijo s sedežem v Republiki Sloveniji;
- oseba, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati duhovniški poklic ali redovniško dejavnost v okviru registrirane verske skupnosti oziroma oseba, ki bo organizirala oziroma vodila karitativno in humanitarno dejavnost v okviru priznane humanitarne organizacije ali registrirane verske skupnosti, in predloži potrdilo registrirane verske skupnosti o opravljanju dejavnosti v tej skupnosti oziroma potrdilo priznane humanitarne organizacije o organiziranju oziroma vodenju karitativne in humanitarne dejavnosti v tej organizaciji;
- poročevalec za tuje medije ali tuj dopisnik, ki je že akreditiran v Republiki Sloveniji oziroma je v postopku podaljšanja akreditacije;
- oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva izkaže obstoj gospodarskega interesa za Republiko Slovenijo;
- oseba, ki na podlagi predložitve mnenja pristojnega ministrstva izkaže obstoj interesa Republike Slovenije na področju izobraževanja, znanosti in kulture.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec ali njegov delodajalec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevne prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša.

(8) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu iz prejšnjega odstavka izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji, razen če ta zakon določa drugače. Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve ali dela na ozemlju Republike Slovenije. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja ali prošnji za izdajo enotnega dovoljenja kot nadaljnjega dovoljenja za prebivanje dela oziroma je zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji, če je imel na podlagi predhodnega dovoljenja za prebivanje ali vizuma za dolgoročno bivanje dostop do trga dela na podlagi zakona, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(9) Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega enotnega dovoljenja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se prvo enotno dovoljenje, odločba o zavrnitvi izdaje prvega enotnega dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje vroči pri organu,

ki je prvo enotno dovoljenje, odločbo o zavrnitvi izdaje prvega enotnega dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje izdal.

37.b člen **(enotno dovoljenje zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba)**

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba po enoletnem neprekinjenem zakonitem prebivanju v Republiki Sloveniji, razen če gre za tujca, ki je vpisan v poslovni register kot oseba, ki bo opravljala samostojno poklicno dejavnost, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alinee prvega odstavka 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje dela kot samozaposlena oseba ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba.

(2) Glede postopka izdaje enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, se smiselno uporabljajo določbe 37. in 37.a člena tega zakona.

38. člen **(dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva)**

(1) Raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi opravljanja raziskovalnega dela ali izobraževalnega dela na področju visokega šolstva se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če ima sklenjen sporazum o gostovanju z raziskovalno organizacijo ali visokošolskim zavodom iz Republike Slovenije in če izpolnjuje ostale pogoje po tem zakonu za izdajo dovoljenja za prebivanje.

(2) Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda za čas opravljanja dela po sporazumu o gostovanju, vendar ne dlje kot za eno leto. Do dokončanja dela po sporazumu o gostovanju se dovoljenje lahko podaljšuje z veljavnostjo do enega leta.

(3) Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje lahko vloži raziskovalec, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod. Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec morajo prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, razen v primeru in ob pogojih, določenih v četrtem odstavku tega člena, ko lahko prošnjo vložijo tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Raziskovalna organizacija in visokošolski zavod lahko prošnjo vložita pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država, pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z

dne 14. junija 1985, in ima sklenjen sporazum o gostovanju z raziskovalno organizacijo ali visokošolskim zavodom iz Republike Slovenije, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(5) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevnega prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v državi, pristojni organ raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji.

(6) Raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja raziskovalnega dela ali izobraževalnega dela na področju visokega šolstva pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(7) Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije sklenjen sporazum o gostovanju in izdano dovoljenje za prebivanje za raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca in želi zaradi izvedbe določenih del iz navedenega sporazuma v Republiki Sloveniji prebivati določen čas do 90 dni, lahko v Republiko Slovenijo vstopi in v njej do 90 dni prebiva na podlagi dovoljenja, izdanega v drugi državi članici Evropske unije oziroma do poteka veljavnosti tega dovoljenja, če je le-ta krajša.

(8) Raziskovalec, visokošolski učitelj in visokošolski sodelavec, ki ima v drugi državi članici Evropske unije izdano dovoljenje za prebivanje za raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca in želi v Republiki Sloveniji opravljati raziskovalno ali pedagoško delo za obdobje, daljše od 90 dni, mora za prebivanje v Republiki Sloveniji pridobiti dovoljenje za prebivanje za raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca na podlagi sklenjenega sporazuma o gostovanju z raziskovalno organizacijo ali visokošolskim zavodom in ob izpolnjevanju ostalih pogojev, določenih v prvem odstavku tega člena. Raziskovalec, visokošolski učitelj, visokošolski sodelavec ali raziskovalna organizacija oziroma visokošolski zavod lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje vložijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v 90 dneh po prihodu raziskovalca, visokošolskega učitelja ali visokošolskega sodelavca v Republiko Slovenijo oziroma pred iztekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, izdanega v drugi državi članici Evropske unije, če je le-ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v državi pristojni organ raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Raziskovalcu, visokošolskemu učitelju in visokošolskemu sodelavcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v državi, se dovoljenje vroči osebno pri organu, ki je dovoljenje izdal.

(9) Če raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec, s katerim je raziskovalna organizacija ali visokošolski zavod iz Republike Slovenije sklenil sporazum o gostovanju, v času veljavnosti sporazuma ali šest mesecev po prenehanju veljavnosti sporazuma v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, mora raziskovalna organizacija oziroma

visokošolski zavod kriti stroške njegove nastanitve, vrnitve ali odstranitve, če raziskovalec, visokošolski učitelj ali visokošolski sodelavec nima lastnih sredstev.

(10) Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje raziskovalcem, visokošolskim učiteljem in visokošolskim sodelavcem obravnavajo prednostno.

39. člen **(enotno dovoljenje zaradi visokokvalificirane zaposlitve – modra karta EU)**

(1) Tujcu, ki želi prebivati v Republiki Sloveniji zaradi visokokvalificirane zaposlitve, se lahko izda modra karta EU, če ima veljavno potno listino, ki velja najmanj za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, ustrezno zdravstveno zavarovanje, če pristojni organ poda soglasje k izdaji modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega člena in iz druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Modra karta EU se izda za čas dveh let, v primeru, da je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajše obdobje, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za dve leti.

(3) Modra karta EU se lahko podaljša z veljavnostjo treh let, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, če je pogodba o zaposlitvi sklenjena za krajši čas, pa za čas, ki je tri mesece daljši od veljavnosti pogodbe o zaposlitvi, vendar ne dlje kot za tri leta. Prošnjo za podaljšanje modre karte EU lahko vloži tujec ali delodajalec pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pred potekom njene veljavnosti.

(4) Tujec, ki ima modro karto EU, lahko v prvih dveh letih zakonite zaposlitve zamenja delodajalca ali zamenja delovno mesto pri istem delodajalcu na podlagi pisne odobritve pristojnega organa, ki pisno odobritev v obliki odločbe izda po prejemu soglasja za zamenjavo delodajalca ali zamenjavo delovnega mesta pri istem delodajalcu organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Pisno odobritev o zamenjavi delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zamenjavi delodajalca izda pristojni organ na prošnjo tujca ali njegovega delodajalca. Pisna odobritev pristojnega organa ni potrebna, če zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, določa, da soglasje v navedenih primerih ni potrebno. Pristojni organ soglasje pridobi po uradni dolžnosti. Prošnji za izdajo soglasja je potrebno priložiti dokazila iz četrtega odstavka 40. člena tega zakona ter dokazila o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, ki jih pristojni organ posreduje organu, pristojnemu za podajo soglasja po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(5) Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k pisni odobritvi pristojnega organa odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev izdaje pisne odobritve. Če soglasje k pisni odobritvi ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za zamenjavo delodajalca ali delovnega mesta pri istem delodajalcu z odločbo zavrne.

(6) Po prvih dveh letih zakonite zaposlitve lahko imetnik modre karte EU zamenja delodajalca brez pisne odobritve pristojnega organa za izdajo modre karte EU, vendar mora pred zamenjavo delodajalca pristojnemu organu pisno sporočiti, da bo zamenjal delodajalca.

(7) Modra karta EU se izda v obliki v skladu z 58. členom tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »modra karta EU«.

40. člen **(pristojnost in postopek za izdajo modre karte EU)**

(1) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU lahko vloži tujec ali njegov delodajalec. Tujec mora prošnjo za izdajo prve modre karte EU vložiti pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, delodajalec pa lahko prošnjo vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU vloži tujčev delodajalec, lahko opravlja tudi druga dejanja v postopku v skladu s tujčevim pooblastilom, ne more pa se mu vročiti izdane modre karte EU.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko tujec, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, in ki že ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi z delodajalcem, vloži prošnjo za izdajo prve modre karte EU tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Tujec lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prve modre karte EU mora tujec ali njegov delodajalec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji v roku 30 dni od dneva vstopa tujca v Republiko Slovenijo.

(3) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prve modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje zaposlitve na ozemlju Republike Slovenije. Če tujec pravočasno zaprosi za podaljšanje modre karte EU, je lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje modre karte EU zaposlen v Republiki Sloveniji do pravnomočne odločitve o prošnji. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prve modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se prva modra karta EU, odločba o zavrnitvi izdaje prve modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje prve modre karte EU, vroči pri organu, ki je prvo modro karto EU, odločbo o zavrnitvi izdaje prve modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje izdal.

(4) Prošnji mora tujec priložiti veljavno potno listino ali overjeno kopijo veljavne potne listine, pogodbo o zaposlitvi, dokazilo o ustreznem zdravstvenem zavarovanju in dokazilo o izobrazbi.

(5) Pristojni organ po prejemu prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU po uradni dolžnosti zahteva od organa, pristojnega za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, da poda soglasje k izdaji ali podaljšanju modre karte EU. Organ, pristojen za podajo soglasja, mora o zahtevi za podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU odločiti v roku 15 dni od prejema prošnje. Če organ, pristojen za podajo soglasja, soglasja ne poda v roku, se šteje, da soglasje ni podano, kar pa se ne šteje kot razlog za zavrnitev prošnje za izdajo ali podaljšanje modre karte EU. Pristojni organ začne s preverjanjem izpolnjevanja ostalih pogojev za izdajo ali podaljšanje modre karte EU iz prejšnjega člena še pred podajo soglasja k izdaji ali podaljšanju modre karte EU.

(6) Če soglasje k izdaji modre karte EU ni podano zaradi neizpolnjevanja pogojev po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, organ, pristojen za podajo soglasja, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o teh razlogih obvesti pristojni organ, ki prošnjo za izdajo ali podaljšanje modre karte EU zavrne.

41. člen

(prebivanje imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije)

(1) Tujcu z veljavno modro karto EU, izdano v drugi državi članici Evropske unije, ki je na podlagi veljavne modre karte EU na njenem ozemlju prebival zadnjih 18 mesecev, se lahko izda modra karta EU, če izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 39. člena tega zakona.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje prebiva 30 dni od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora tujec ali njegov delodajalec pred potekom dovoljenega prebivanja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, na območju katerega prebiva, zaprositi za izdajo modre karte EU. Za izdajo modre karte EU lahko tujec ali njegov delodajalec zaprosi tudi pred prihodom tujca v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima tujec izdano modro karto EU, delodajalec pa tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Če je prošnja vložena pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije, lahko tujec vstopi v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnji, o čemer mora po prihodu v Republiko Slovenijo obvestiti pristojni organ za odločitev o prošnji. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji in o vloženi prošnji za izdajo modre karte EU pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, pristojni organ oziroma diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Izdana modra karta EU, odločba o zavrnitvi izdaje modre karte EU, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje modre karte EU, se tujcu, ki že prebiva na območju Republike Slovenije, vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) O odločitvi o prošnji za izdajo modre karte EU iz prvega odstavka tega člena mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je modro karto EU izdala.

42. člen

(družinski člani imetnika modre karte EU)

(1) Za družinskega člana tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi modre karte EU, izdane v Republiki Sloveniji, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(2) Družinski član imetnika modre karte EU, izdane v drugi državi članici Evropske unije, ki ima v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU in je v tej državi članici z imetnikom modre karte EU tudi prebival, lahko v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi veljavnega dovoljenja za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanega v drugi državi članici Evropske unije 30 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša. Če želi v Republiki Sloveniji prebivati dlje, mora imetnik modre karte EU pred potekom dovoljenega prebivanja družinskega člana pri pristojnem organu, na območju katerega družinski član prebiva, zaprositi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU. Prošnji za izdajo dovoljenja za začasno

prebivanje je treba priložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona ter dovoljenje za prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanega v drugi državi članici Evropske unije. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje pristojni organ družinskemu članu imetnika modre karte EU izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU lahko imetnik modre karte EU zaprosi tudi pred prihodom družinskega člana v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima družinski član izdano dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU. Če je prošnja vložena pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, lahko družinski član imetnika modre karte EU vstopi v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnji, o čemer mora po prihodu v Republiko Slovenijo obvestiti pristojni organ za odločitev o prošnji. O vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje, diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini, družinskemu članu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje iz prejšnjega odstavka se izda in podaljšuje za enako časovno obdobje, kot se izda in podaljšuje modra karta EU imetniku karte.

(4) Za družinske člane imetnika modre karte EU, ki so njegovi družinski člani postali za tem, ko je zapustil drugo državo članico Evropske unije, v kateri je prebival kot imetnik modre karte EU, se uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(5) O odločitvi o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je izdala dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU.

43. člen

(ponovni sprejem imetnika modre karte EU in njegovih družinskih članov po poteku veljavnosti dovoljenj)

(1) Imetniku modre karte EU in njegovim družinskim članom, ki so Republiko Slovenijo zapustili v času veljavnosti modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU, izdanih v Republiki Sloveniji, z namenom prebivanja v drugi državi članici Evropske unije zaradi visokokvalificirane zaposlitve, in v drugi državi članici Evropske unije modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU niso pridobili, ob vstopu v Republiko Slovenijo pa nimajo več veljavne modre karte EU oziroma dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU v Republiki Sloveniji, Republika Slovenija dovoli vstop v državo.

(2) Nekdanji imetnik modre karte EU in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka se morajo v roku petih dni od dneva vstopa v državo zglasiti pri upravni enoti, na območju katere prebivajo, ali pri upravni enoti, ki je izdala modro karto EU iz prejšnjega odstavka, katere veljavnost je potekla. Upravna enota nekdanjemu imetniku modre karte EU zaradi iskanja nove visokokvalificirane zaposlitve in njegovim družinskim članom izda posebno potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje za čas treh mesecev od dneva izdaje potrdila.

(3) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko pred potekom dovoljenega bivanja zase in za družinske člane pri upravni enoti, na območju katere prebiva, vloži prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu in družinskim

članom izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravnomočne odločitve o prošnji.

44. člen (dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija)

(1) Tujcu, ki je sprejet na študij, druge oblike izobraževanja, specializacijo, strokovno izpopolnjevanje, praktično usposabljanje, ali bo sodeloval v mednarodni študijski izmenjavi v ustreznih izobraževalnih ustanovah v Republiki Sloveniji ali bo sodeloval v izobraževalnih programih mednarodnih izmenjav prostovoljcev in izpolnjuje ostale pogoje za izdajo dovoljenja po tem zakonu, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje. Kot dokaz o izpolnjevanju pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, mesečno najmanj v višini, kolikor znaša osnovni znesek minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji, zadošča pisna izjava študentovih staršev oziroma njegovega zakonitega zastopnika o tem, da ga bodo v času študija preživljali, če so ga starši po pravu države, katere državljan je, dolžni preživljati.

(2) Tujcem iz prejšnjega odstavka se izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas študija, izobraževanja, specializacije oziroma strokovnega izpopolnjevanja, vendar ne dlje od enega leta. V primeru, če študij, izobraževanje, specializacija, strokovno izpopolnjevanje traja daljši čas od enega leta, se dovoljenje letno podaljšuje.

(3) Pogoj za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka je dokazilo o sprejemu na študij, izobraževanje, specializacijo, strokovno izpopolnjevanje, ki ga izda izobraževalna ustanova, na katero je tujec sprejet kot študent, oziroma potrdilo pristojnega državnega organa, ki je pristojen za izvajanje mednarodne ali bilateralne pogodbe ali je dajalec štipendije, oziroma potrdilo, ki ga izda od države pooblaščen organizacija, ki je odgovorna za izvajanje določenega programa.

(4) Pristojni organi prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija obravnavajo prednostno.

(5) Tujec, ki v Republiki Sloveniji študira oziroma se izobražuje in ima dovoljenje za začasno prebivanje, izdano zaradi študija, se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v zakonih, ki urejajo delovna razmerja in delo študentov.

(6) Tujec iz prvega odstavka tega člena, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ali vizuma D, ki ga izda pristojni organ druge države članice Evropske unije zaradi študija in ki predloži dokazilo o vpisu na študij, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(7) Tujec iz prejšnjega odstavka lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevne prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Izdano potrdilo dovoljuje tujcu prebivanje v Republiki Sloveniji iz namena študija. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija pri pristojnem

organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

45. člen **(enotno dovoljenje za napotene delavce)**

(1) Tujcu, ki je s strani delodajalca s sedežem izven Republike Slovenije, pri katerem je zaposlen, za omejen čas napoten na delo v Republiko Slovenijo zaradi izvajanja čezmejnih storitev ali na usposabljanje v gospodarsko družbo v Republiki Sloveniji, se lahko izda enotno dovoljenje za napotene delavce, če ima tujec veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je v državi, iz katere je napoten, socialno zavarovan, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja za napotene delavce, če je soglasje pogoj za izdajo enotnega dovoljenja, in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Socialno zavarovanje v državi, iz katere je tujec napoten, mora vključevati tudi zdravstveno zavarovanje, ki krije vsaj nujne zdravstvene storitve na območju Republike Slovenije, ali pa mora imeti tujec ustrezno zdravstveno zavarovanje v Republiki Sloveniji.

(2) Prvo enotno dovoljenje za napotene delavce se izda za čas trajanja v pogodbi določenih del oziroma za čas programa usposabljanja, vendar ne dlje od enega leta. Če iz upravičenih razlogov pogodbe, na podlagi katere je tujec napoten, ali usposabljanja ni mogoče realizirati v roku, se enotno dovoljenje za napotene delavce tujcu iz prejšnjega odstavka podaljša na podlagi predhodno pridobljenega soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(3) Prvo enotno dovoljenje se v primeru izvajanja storitev, ki so posebnega pomena za državo, lahko izda tudi za obdobje, daljše od enega leta, o čemer odloči organ, pristojen za izdajo enotnega dovoljenja, na podlagi odločitve ministrstva, pristojnega za delo, v skladu z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(4) Glede pristojnosti in postopka izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja za napotene delavce se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37.a člena tega zakona.

(5) Enotno dovoljenje za napotene delavce se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »napoteni delavec«.

45.a člen **(enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni)**

- (1) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se izda tujcu, če:
- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je vsaj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
  - ima ustrezno zdravstveno zavarovanje;
  - predloži veljavno pogodbo o zaposlitvi ali pogodbo za opravljanje dela;
  - pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni;
  - ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, devete, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za opravljanje sezonskega dela, daljšega od 90 dni, ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja za sezonsko delo, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljše od 90 dni.

(3) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se izda tujcu za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi ali pogodbe za opravljanje dela pri istem delodajalcu oziroma naročniku dela in se lahko podaljša, pri čemer skupno trajanje sezonskega dela ne sme preseči šestih mesecev oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedmih mesecev v koledarskem letu.

(4) Enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, se lahko v primeru zaposlitve oziroma opravljanja dela pri drugem delodajalcu oziroma naročniku dela podaljša za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi oziroma pogodbe za opravljanje dela, pri čemer skupno trajanje sezonskega dela ne sme preseči šestih mesecev, oziroma v izjemnih primerih, določenih z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, sedmih mesecev v koledarskem letu.

(5) Pristojni organ o prošnji tujca za izdajo enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljšega od 90 dni, ki je imel v zadnjih petih letih v Republiki Sloveniji vsaj enkrat izdano enotno dovoljenje za sezonsko delo, daljše od 90 dni, odloči čim prej, najpozneje pa v 20 dneh od prejema popolne prošnje.

(6) Glede pristojnosti in postopka izdaje ali podaljšanja enotnega dovoljenja za sezonsko delo, daljšega od 90 dni, se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37.a člena tega zakona.

(7) Enotno dovoljenje za sezonsko delo se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »sezonsko delo«.

45.b člen

(enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe)

(1) Tujcu, ki želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja dela kot oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, se lahko izda enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, če gre za vodstvenega delavca, strokovnjaka ali zaposlenega na usposabljanju, če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje;
- predloži pogodbo o zaposlitvi in akt o premestitvi;
- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe;
- ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, tretje, pete, devete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Prošnjo za izdajo ali podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, lahko vloži tujec ali subjekt gostitelj.

(3) Glede pristojnosti in postopka izdaje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se smiselno uporabljajo določbe prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 37.a člena tega zakona.

(4) Prvo enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se izda za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi, vendar ne dlje od enega leta.

(5) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »ICT«.

45.c člen

(podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe)

(1) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se za vodstvenega delavca in strokovnjaka lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda, če tujec ali subjekt gostitelj pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek 36. člena tega zakona, in sicer za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi, pri čemer skupna dolžina prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije zaradi kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve na podlagi izdanega enotnega dovoljenja iz prejšnjega člena ne sme presegati treh let.

(2) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, se za zaposlenega na usposabljanju lahko podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda, če tujec ali subjekt gostitelj pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek 36. člena tega zakona, in sicer za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi, pri čemer skupna dolžina prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije zaradi kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve na podlagi enotnega dovoljenja iz prejšnjega člena ne sme presegati enega leta.

45.č člen

(prebivanje imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega v drugi državi članici Evropske unije – kratkotrajna premestitev)

(1) Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, lahko v Republiki Sloveniji prebiva in dela v subjektu gostitelju do 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju, kar zajema vsak dan bivanja v zadnjem 180-dnevnem obdobju (v nadaljnjem besedilu: kratkotrajna premestitev), če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- predloži dokazilo, da sta subjekt gostitelj in gospodarska družba s sedežem v tretji državi, iz katere je bil tujec premeščen v povezano družbo s sedežem v drugi državi članici Evropske unije medsebojno povezani;
- je bil pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obveščen (uradno obvestilo) o nameri delodajalca iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, da bo tujca premestil v subjekta gostitelja, skladno z določbo drugega odstavka tega člena;
- predloži pogodbo o zaposlitvi in akt o premestitvi, iz katerega izhaja datum nastopa kratkotrajne premestitve in njeno predvideno trajanje;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tretje, pete, desete, enajste ali dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, mora pristojni organ v Republiki Sloveniji pisno obvestiti o nameri, da bo tujca premestil v subjekt gostitelja takoj, ko je znano, da bo tujec premeščen, oziroma najkasneje v roku osmih dni od dneva nastopa kratkotrajne premestitve v subjektu gostitelju. Uradnemu obvestilu delodajalec priloži dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz prve, druge in četrte alineje prejšnjega odstavka.

(3) Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanim v državi članici Evropske unije, ki je osebi, premeščeni znotraj gospodarske družbe, prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, lahko v Republiki Sloveniji prebiva ter dela v subjektu gostitelju za čas trajanja premestitve v obdobju iz prvega odstavka tega člena po uradnem obvestilu delodajalca iz povezane družbe s sedežem v državi članici Evropske unije o nameravani premestitvi.

(4) Pristojni organ v Republiki Sloveniji tujcu ne dovoli prebivanja v Republiki Sloveniji ter dela v subjektu gostitelju, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;
- tujec v predvidenem obdobju kratkotrajne premestitve doseže najdaljše obdobje dovoljenega prebivanja v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije, določeno v prvem oziroma drugem odstavku prejšnjega člena;
- tujec v predvidenem obdobju kratkotrajne premestitve v Republiki Sloveniji doseže najdaljše dovoljeno 90-dnevno prebivanje v kateremkoli 180-dnevem obdobju, določeno v prvem odstavku tega člena.

(5) Če pristojni organ v Republiki Sloveniji tujcu ne dovoli prebivanja v Republiki Sloveniji ter dela v subjektu gostitelju, najkasneje v 20 dneh od prejema popolnega uradnega obvestila o nameravani premestitvi izda odločbo, s katero kratkotrajno premestitev tujca zavrne. Odločba pristojnega organa Republike Slovenije, s katero se kratkotrajna premestitev tujca v Republiko Slovenijo zavrne, se vroči delodajalcu iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, ki je pristojni organ v Republiki Sloveniji uradno obvestil o nameravani premestitvi, pristojnemu organu države članice Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, subjektu gostitelju in tujcu, ki izvaja oziroma ima namen izvajati kratkotrajno premestitev v subjektu gostitelju, kateremu se odločba o zavrnitvi vroči na sedežu delodajalca iz povezane družbe v drugi državi članici Evropske unije, iz katere bo tujec kratkotrajno premeščen oziroma na sedežu subjekta gostitelja, če se tujec že nahaja v Republiki Sloveniji.

(6) Če pristojni organ v Republiki Sloveniji tujcu ne dovoli prebivanja v Republiki Sloveniji ter dela v subjektu gostitelju in tujec še ni nastopil kratkotrajne premestitve v subjektu gostitelju, ga delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije ne sme premestiti v subjekt gostitelja. Če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo in začel izvajati kratkotrajno premestitev v subjektu gostitelju, preden je delodajalec iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije prejel odločbo pristojnega organa Republike Slovenije, s katero je kratkotrajno premestitev tujca v Republiko Slovenijo zavrnil, mora tujec takoj, najpozneje pa v treh dneh po prejemu odločbe o zavrnitvi kratkotrajne premestitve, prenehati z delom ali usposabljanjem in se vrniti v državo članico Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. Pristojni organ v odločbi o zavrnitvi kratkotrajne premestitve določi, da mora tujec v primeru, če je že vstopil v Republiko Slovenijo in začel izvajati kratkotrajno premestitev, državo zapustiti v roku treh dni po vročitvi odločbe. Pritožba zoper odločbo ne zadrži njene izvršitve. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(7) Če tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, pri pristojnem organu druge države članice Evropske unije pravočasno zaprosi za podaljšanje tega dovoljenja, lahko v času odločanja o prošnji prebiva v Republiki Sloveniji in opravlja delo v subjektu gostitelju na podlagi dokazila o vloženi prošnji za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je vložil v državi članici, ki je prva izdala enotno dovoljenje iz tega namena, vendar največ do poteka dovoljenega 90-dnevnega prebivanja v obdobju, določenem v prvem odstavku tega člena. Če država članica Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, dovoljenje podaljša, lahko tujec prebiva in dela v Republiki Sloveniji na podlagi in v času veljavnosti podaljšanega dovoljenja, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, vendar največ do poteka dovoljenega 90-dnevnega prebivanja v obdobju, določenem v prvem odstavku tega člena. Če država članica Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ne podaljša enotnega dovoljenja, tujec z dnem vročitve odločitve o zavrnitvi podaljšanja enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, preneha s premestitvijo v subjektu gostitelju in mora nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od vročitve odločitve o zavrnitvi podaljšanja enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, zapustiti Republiko Slovenijo. Posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(8) Če tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, pri pristojnem organu druge države članice Evropske unije, v obdobju do poteka dovoljenega 90-dnevnega prebivanja, določenem v prvem odstavku tega člena, ne zaprosi za podaljšanje tega dovoljenja, z dnem prenehanja veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, preneha s premestitvijo v subjektu gostitelju in mora nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od prenehanja veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, zapustiti Republiko Slovenijo. Posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

45.d člen

(prebivanje imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega v drugi državi članici Evropske unije – dolgotrajna premestitev)

(1) Tujec z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavno potno listino, ter v 30 dneh od dneva vstopa v državo pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, kjer tujec prebiva, vloži prošnjo za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi premestitve, daljše od 90 dni (v nadaljnjem besedilu: dolgotrajna premestitev). Prošnjo lahko vloži tudi subjekt gostitelj, pri pristojnem organu, kjer je sedež subjekta gostitelja. Pristojni organ tujcu z veljavnim enotnim dovoljenjem za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, izda potrdilo o vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje in tujcu dovoljuje, da v Republiki Sloveniji prebiva in dela do pravnomočne odločitve o prošnji.

(2) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve se tujcu izda, če:

- ima veljavno potno listino, katere veljavnost je najmanj tri mesece daljša od nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje;
- predloži pogodbo o zaposlitvi in akt o premestitvi;

- pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k dolgotrajni premestitvi;
- ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, tretje, pete, desete, enajste in dvanajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in ne obstajajo razlogi za zavrnitev, določeni v četrtem odstavku tega člena;
- ima tujec veljavno enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije;
- še ni poteklo dovoljeno obdobje prebivanja in dela tujca v subjektu gostitelju skladno z določbo prvega odstavka 45.č člena tega zakona v primeru, da je tujec že kratkotrajno premeščen;
- je bila prošnja za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, vložena pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji najmanj 20 dni pred iztekom kratkotrajne premestitve, v primeru, da je tujec že kratkotrajno premeščen.

(3) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se izda za čas trajanja premestitve, kot je določeno s pogodbo o zaposlitvi in aktom o premestitvi.

(4) Pristojni organ zavrne izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, če:

- niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena;
- je že poteklo najdaljše obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije, določeno v prvem in drugem odstavku 45.c člena tega zakona;
- je bilo uradno obvestilo delodajalca iz povezane družbe s sedežem v drugi državi članici Evropske unije o kratkotrajni premestitvi tujca vloženo istočasno kot prošnja za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve;
- veljavnost enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, ki ga je prva izdala druga država članica Evropske unije, poteče med postopkom pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji;
- je obdobje premestitve v subjektu gostitelju daljše od obdobja premestitve v državi članici Evropske unije, ki je tujcu prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe.

(5) Če tujcu pristojni organ v Republiki Sloveniji zavrne izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, ali če se v postopku ugotovi, da tujec ne prebiva v Republiki Sloveniji v skladu z namenom, zaradi katerega je bilo enotno dovoljenje izdano, ali če je bilo enotno dovoljenje razveljavljeno iz razlogov iz prvega odstavka 56. člena tega zakona, mora tujec takoj prenehati z delom ali usposabljanjem v subjektu gostitelju in se nemudoma, najpozneje pa v treh dneh od dokončnosti odločbe, izdane v postopku zavrnitve ali razveljavitve izdaje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, vrniti v državo članico Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe. V tem primeru posebna odločba o odpovedi prebivanja ni potrebna.

(6) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se lahko podaljša pod enakimi pogoji kot se izda, če tujec ali subjekt gostitelj pravočasno zaprosi za podaljšanje enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, kot to za podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje določa prvi odstavek 36. člena tega zakona, če skupna dolžina prebivanja tujca v Republiki Sloveniji ali na območju držav članic Evropske unije ne presega enega leta za zaposlenega na usposabljanju oziroma treh let za vodstvene delavce in

strokovnjake in če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja za začasno prebivanje iz četrtega odstavka tega člena.

(7) O odločitvi o prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, ki je prva izdala enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe.

(8) Enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe zaradi dolgotrajne premestitve, se izda v obliki iz 58. člena tega zakona, pri čemer se pri vrsti dovoljenja vpiše »mobile ICT«.

45.e člen

(prebivanje družinskega člana imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe)

(1) Za družinskega člana tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.b člena tega zakona, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(2) Glede izdaje dovoljenja za prebivanje za družinskega člana tujca, imetnika enotnega dovoljenja za osebo premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.d člena tega zakona, se smiselno uporabljajo določbe 42. člena tega zakona.

(3) Pristojni organ prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe, obravnava istočasno kot prošnjo za izdajo dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe na podlagi 45.b ali 45.d člena tega zakona, če se prošnja za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana osebe, premeščene znotraj gospodarske družbe, predloži istočasno.

45.f člen

(ponovni sprejem imetnika enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe in njegovih družinskih članov)

(1) Ponovni vstop v Republiko Slovenijo se na zahtevo druge države članice Evropske unije dovoli imetniku enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, izdanega na podlagi 45.b člena tega zakona, ki je bilo razveljavljeno oziroma katerega veljavnost je prenehala v obdobju izvajanja kratkotrajne ali dolgotrajne premestitve v drugi državi članice Evropske unije, in njegovim družinskim članom.

(2) Nekdanji imetnik enotnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka in njegovi družinski člani lahko najkasneje v petih dneh od dneva vstopa v državo pri pristojnem organu zaprosijo za izdajo dovoljenja za prebivanje iz katerega koli namena. Pristojni organ tujcu izda potrdilo o vloženi prošnji, ki mu dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji do dokončne premestitve v primeru izdaje enotnega dovoljenja do pravnomočne odločitve o prošnji.

46. člen

(dnevni delovni migranti)

(1) Dnevni delovni migrantu se lahko izda enotno dovoljenje za dnevnega delovnega migranta.

(2) Enotno dovoljenje za dnevne delovne migrante se izda tujcu, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja in ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz prve, druge, tretje, četrte, pete, šeste, sedme, devete, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in če dokaže, da je dnevni delovni migrant.

(3) Glede postopka izdaje enotnega dovoljenja za dnevne delovne migrante se uporabljajo določbe 37. in 37.a člena tega zakona, pri čemer se na enotnem dovoljenju za prebivanje in delo vpiše oznaka »dnevni delovni migrant«.

47. člen **(združitev družine in pravica do celovitosti družine)**

(1) Tujcu, ki prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, in tujcu, ki v Republiki Sloveniji zadnje leto prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje in ima dovoljenje za začasno prebivanje izdano z veljavnostjo najmanj enega leta, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci. Tujcu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja sezonskega dela ali kot dnevni delovni migrant, se pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci, ne prizna. V enoletni rok veljavnega dovoljenja za začasno prebivanje se šteje tudi čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi potrdila o vloženi prošnji za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje. Brez omejitev glede dolžine tujčevega prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnosti njegovega dovoljenja lahko združuje družinske člane tujec, imetnik modre karte EU, tujec, ki ima izdano dovoljenje za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva, tujec, ki ima izdano enotno dovoljenje za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, na podlagi 45.b in 45.d člena tega zakona, in tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje, če je to v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki lahko združuje družinske člane, lahko prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje za svoje družinske člane vloži pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini ali pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(3) Za družinske člane tujca se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci tujca;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- starši mladoletnega tujca, s katerim je pred prihodom v Republiko Slovenijo prebival v družinski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši tujca, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, katere je tujec, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika tujca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine lahko izda in podaljšuje le enemu zakoncu.

(5) Dovoljenje za prebivanje zaradi združitve družine se izda in podaljšuje na prošnjo tujca iz prvega odstavka tega člena, ki mora priložiti dokazila o zadostnih sredstvih za preživljanje tistih družinskih članov, ki nameravajo prebivati v državi, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja ki ureja socialno varstvene prejemke.

(6) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine se družinskemu članu tujca, ki ima dovoljenje za začasno prebivanje, izda z veljavnostjo, kot velja njegovo dovoljenje oziroma do poteka veljavnosti njegovega dovoljenja, vendar ne dlje kot za eno leto, podaljšuje pa za enako časovno obdobje, kot velja njegovo dovoljenje za začasno prebivanje, vendar ne dlje kot za dve leti. Družinskemu članu se lahko dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine podaljša tudi v primeru, če ima tujec, s katerim se družinski član združuje, izdano dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo, krajšo od enega leta. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu imetnika modre karte EU izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot velja njegova modra karta EU. Dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana tujca, ki je kot imetnik modre karte EU pridobil dovoljenje za stalno prebivanje, se izda in podaljšuje z veljavnostjo treh let. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, izda z veljavnostjo enega leta, podaljšuje pa z veljavnostjo do dveh let. Mladoletnim neporočenim otrokom tujca ali njegovega zakonca ali partnerja v partnerski zvezi oziroma partnerski skupnosti ali partnerja, s katerim tujec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti in staršem mladoletnega tujca se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine ne more izdati ali podaljšati za daljši čas od otrokove polnoletnosti.

(7) Družinskim članom tujca se, če izpolnjujejo z zakonom določene pogoje, izda dovoljenje za prebivanje kot nevezano dovoljenje.

(8) Pristojni organ lahko družinskemu članu tujca iz prvega odstavka tega člena podaljša dovoljenje za prebivanje tudi v primeru, če je tujec umrl ali če je zakonska skupnost, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza ali dalj časa trajajoča življenjska skupnost prenehala, vendar pa je v Republiki Sloveniji trajala najmanj tri leta. Navedeno dovoljenje se lahko podaljša samo enkrat, z veljavnostjo do enega leta.

47.a člen

(združitev družine tujca s prizanim statusom begunca v Republiki Sloveniji)

(1) Pravica do združitve družine se prizna tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji priznan status begunca na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: begunec) pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom begunca v Republiko Slovenijo.

- (2) Za družinske člane begunca se po tem zakonu štejejo:
- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
  - mladoletni neporočeni otroci begunca;
  - mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;

- polnoletni neporočeni otroci in starši begunca, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je begunec, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim begunec živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
- starši begunca, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca izda na prošnjo begunca, ki mora prošnjo vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa begunca pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Begunec mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če begunec ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvirne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika begunca, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi ima begunec, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu begunca, katerega istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(7) Če begunec prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pri čemer sredstva za preživljanje, s katerimi se izkazuje preživljanje družinskih članov, mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona.

(8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za stalno prebivanje družinskemu članu begunca se osebni podatki begunca in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvirne države.

(9) Izdano dovoljenje za stalno prebivanje družinskemu članu begunca vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, če družinski član še ne prebiva v Republiki Sloveniji, oziroma ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že prebiva v Republiki Sloveniji. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za stalno prebivanje,

sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca, vroči beguncu ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(10) Za družinskega člana begunca, ki je to postal po vstopu begunca v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz prejšnjega člena.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za stalno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enemu zakoncu.

47.b člen

(združitev družine tujca, ki ima v Republiki Sloveniji priznano subsidiarno zaščito)

(1) Tujcu, kateremu je v Republiki Sloveniji priznana subsidiarna zaščita na podlagi zakona, ki ureja mednarodno zaščito (v nadaljnjem besedilu: oseba s priznano subsidiarno zaščito) za več kot eno leto, se prizna pravica do združitve družine z družinskimi člani, ki so tujci, pod pogojem, da je družina obstajala že pred vstopom osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo. Osebi s subsidiarno zaščito, priznano za eno leto, se pravica do združitve družine prizna, ko ji je subsidiarna zaščita podaljšana skladno z zakonom, ki ureja mednarodno zaščito.

(2) Za družinske člane osebe s priznano subsidiarno zaščito se po tem zakonu štejejo:

- zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- mladoletni neporočeni otroci osebe s priznano subsidiarno zaščito;
- mladoletni neporočeni otroci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti;
- polnoletni neporočeni otroci in starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, če ga je oseba s priznano subsidiarno zaščito, zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim oseba s priznano subsidiarno zaščito živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati;
- starši osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je mladoletnik brez spremstva.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, katerega istovetnost ni sporna, izda na prošnjo osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki mora prošnjo vložiti v roku 90 dni od priznanja statusa subsidiarne zaščite pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve. Oseba s priznano subsidiarno zaščito mora prošnji priložiti listinske dokaze, ki izkazujejo družinsko vez in istovetnost njegovih družinskih članov. Če oseba s priznano subsidiarno zaščito ne poseduje listinskih dokazov za izkazovanje družinskih vezi, mora v prošnji navesti vsa dejstva o družinskih članih, s katerimi se želi združiti, zlasti njihova osebna imena, datume in kraje rojstev, naslov prebivališča ter podatke o tem, kje v času vložitve prošnje bivajo. Prošnji mora priložiti tudi pisno soglasje, s katerim pristojnemu organu dovoljuje, da lahko za preverjanje družinskih vezi podatke o družinskih članih posreduje mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij. Pred posredovanjem podatkov mednarodnim organizacijam, ki delujejo na področju migracij, pristojni organ pridobi pisno izjavo te organizacije, da bo podatke varovala pred organi izvirne države.

(4) Izjemoma lahko pristojni organ za družinskega člana šteje tudi drugega sorodnika osebe s priznano subsidiarno zaščito, če posebne okoliščine govorijo v prid združitvi družine v Republiki Sloveniji. Posebne okoliščine so podane, kadar obstoji življenjska skupnost med drugimi sorodniki, ki je zaradi specifičnih dejanskih okoliščin v bistvenem podobna primarni družini oziroma ima enako funkcijo, kot jo ima primarna družina, kar pomeni predvsem pristne družinske vezi med družinskimi člani, fizično skrb, varstvo, zaščito, čustveno podporo in finančno odvisnost.

(5) Pri preverjanju družinskih vezi ima oseba s priznano subsidiarno zaščito, ki ne razume slovenskega jezika, pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja za jezik, ki ga razume. Sredstva za prevajanje in tolmačenje zagotavlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Če oseba s priznano subsidiarno zaščito prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje ne vloži v roku iz tretjega odstavka tega člena, se družinskemu članu, katerega istovetnost ni sporna, dovoljenje za začasno prebivanje lahko izda, če družinski član izpolnjuje pogoje, določene za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona, pri čemer sredstva za preživljanje, s katerimi izkazuje preživljanje družinskih članov, mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito, katere istovetnost ni sporna, lahko izda, če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje iz tretje, pete, šeste, sedme, desete ali enajste alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona. Dovoljenje za začasno prebivanje se izda za čas trajanja subsidiarne zaščite tujca iz prvega odstavka tega člena in se podaljšuje pod enakimi pogoji kot se izda, za enako časovno obdobje, kot se podaljša subsidiarna zaščita tujcu iz prvega odstavka tega člena.

(8) V postopku izdaje in pri vročitvi dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito se osebni podatki osebe s priznano subsidiarno zaščito in njegovega družinskega člana varujejo pred organi njune izvorne države.

(9) Izdano dovoljenje za začasno prebivanje družinskemu članu osebe s priznano subsidiarno zaščito vroči diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, če oseba biva v tujini, oziroma ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, če družinski član že biva v Republiki Sloveniji. Odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, sklep o ustavitvi postopka, sklep o zavrnjenju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, vroči osebi s priznano mednarodno zaščito ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(10) Za družinskega člana osebe s priznano subsidiarno zaščito, ki je to postal po vstopu osebe s priznano subsidiarno zaščito v Republiko Slovenijo, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona.

(11) V primeru poligamne zakonske zveze se dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine lahko izda le enem zakoncu.

(12) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje kot družinski član osebe s priznano subsidiarno zaščito, je na področju zdravstvenega varstva, socialnega varstva, izobraževanja in zaposlovanja, izenačen z državljani Republike Slovenije.

48. člen

(rezidenti za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije, njihovi družinski člani in tujci slovenskega rodu)

(1) Tujcu, ki ima v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas in želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali bo dnevni delovni migrant, se lahko izda enotno dovoljenje zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevnega delovnega migranta, če izpolnjuje pogoje, določene v tretjem odstavku 33. člena tega zakona, če pristojni organ po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, poda soglasje k izdaji enotnega dovoljenja po posameznem namenu, če izpolnjuje pogoje, opredeljene v tem zakonu pri posamezni vrsti enotnega dovoljenja ter če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Če tujec po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, za zaposlitev ali delo, samozaposlitev, opravljanje sezonskega dela ali dela kot dnevni delovni migrant, ne potrebuje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja po posameznem namenu, soglasje ni pogoj za izdajo enotnega dovoljenja. Tujcu, ki ima v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas in želi v Republiki Sloveniji prebivati zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje če izpolnjuje pogoje, določene v tretjem odstavku 33. člena tega zakona in pogoje, določene s tem zakonom za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov, ter če ne obstajajo razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona.

(2) Tujcu iz prejšnjega odstavka, razen tujcu, ki je dnevni delovni migrant in tujcu, ki namerava v Republiki Sloveniji prebivati zaradi opravljanja sezonskega dela, se ob pogojih in v skladu s tem zakonom prizna pravica do združitve, ohranitve in ponovne pridobitve celovitosti družine z družinskimi člani, ki so tujci, če imajo v drugi državi članici Evropske unije status rezidenta za daljši čas ali druge vrste dovoljenje za prebivanje in če so s tujcem iz prejšnjega odstavka v državi članici Evropske unije, kjer ima tujec status rezidenta za daljši čas, prebivali v družinski skupnosti.

(3) Rezident za daljši čas in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka lahko prebivajo na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja, če je ta krajša. Če želijo na območju Republike Slovenije prebivati dlje, mora rezident za daljši čas zase in za družinske člane pred pretekom dovoljenega prebivanja pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, na območju katerega prebivajo, zaprositi za izdajo enotnega dovoljenja zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevnega delovnega migranta oziroma dovoljenja za začasno prebivanje. Za izdajo enotnega dovoljenja po posameznem namenu oziroma dovoljenja za začasno prebivanje lahko zase in za družinske člane zaprosi tudi pred prihodom v Republiko Slovenijo pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v državi članici Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas. Če so prošnje vložene pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, lahko rezident za daljši čas in njegovi družinski člani iz prejšnjega odstavka vstopijo v Republiko Slovenijo že pred odločitvijo o prošnjah, o čemer morajo po prihodu obvestiti organ v Republiki Sloveniji, pristojen za odločitev o prošnjah. O vloženi prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevnega delovnega migranta oziroma dovoljenja za začasno prebivanje pristojni organ v Republiki Sloveniji ali diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do pravno močne odločitve o prošnji oziroma v primeru prošnje za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, iz drugih utemeljenih razlogov ali za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje za družinske člane iz prejšnjega odstavka, do dokončne odločitve o prošnji. Izdano enotno dovoljenje zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevnega delovnega migranta oziroma dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v

postopku izdaje enotnega dovoljenja po posameznem namenu oziroma dovoljenja za začasno prebivanje, se rezidentu za daljši čas in njegovim družinskim članom, ki že prebivajo na območju Republike Slovenije, vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

(4) Glede izdaje in podaljšanja enotnega dovoljenja rezidentu za daljši čas se uporabljajo določbe 37., 37.a, 37.b in 45. člena tega zakona. Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi študija ali iz drugih utemeljenih razlogov se rezidentu za daljši čas izda in podaljšuje za čas, ki je potreben za izpolnitev namena bivanja in v skladu z veljavnostjo, opredeljeno v tem zakonu pri posamezni vrsti dovoljenja za začasno prebivanje. Družinskemu članu se dovoljenje za začasno prebivanje izda in podaljšuje za enako časovno obdobje kot rezidentu za daljši čas. Rezident za daljši čas lahko prebiva v Republiki Sloveniji samo v skladu z namenom, zaradi katerega mu je bilo izdano enotno dovoljenje oziroma dovoljenje za začasno prebivanje.

(5) O izdanem enotnem dovoljenju zaradi zaposlitve ali dela, samozaposlitve, opravljanja sezonskega dela ali za dnevne delovne migranta, dovoljenju za začasno ali stalno prebivanje, podaljšanju enotnega dovoljenja oziroma dovoljenja za začasno prebivanje, izdani odločbi ali sklepu ter odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov mora ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvestiti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri ima tujec status rezidenta za daljši čas.

(6) Za družinske člane rezidenta za daljši čas, ki imajo v drugi državi članici Evropske unije dovoljenje za prebivanje, vendar z njim v državi članici Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas, niso prebivali v družinski skupnosti in za njegove družinske člane, ki v drugi državi članici Evropske unije nimajo dovoljenja za prebivanje, se glede izdaje dovoljenja za prebivanje zaradi združitve družine uporablja ureditev iz 47. člena tega zakona. Ta ureditev se uporablja tudi za družinske člane rezidenta za daljši čas, ki so njegovi družinski člani postali zatem, ko je zapustil državo članico Evropske unije, v kateri ima status rezidenta za daljši čas.

(7) Tujcu, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ki želi prebivati v Republiki Sloveniji, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 33. člena tega zakona.

(8) Tujec, ki je slovenskega rodu do drugega kolena v ravni vrsti in ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi veljavne osebne izkaznice oziroma veljavnega potnega lista, ali na podlagi veljavnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, ali na podlagi vizuma C, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, lahko vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje tudi pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji. Tujec lahko prebiva na območju Republike Slovenije 90 dni od dneva vstopa v državo oziroma do poteka veljavnosti dovoljenja ali vizuma, če je ta krajša. Prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred potekom dovoljenega 90 dnevne prebivanja oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje ali vizuma, če je ta krajša. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Tujcu, ki je vložil prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje kot tujec slovenskega rodu, pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, se dovoljenje za začasno prebivanje, odločba o zavrnitvi izdaje dovoljenja, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje, vroči pri organu, ki je dovoljenje izdal.

49. člen **(otroci tujcev, rojeni v Republiki Sloveniji)**

(1) Otrok tujca, rojen v Republiki Sloveniji, ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih treh mesecih od rojstva ne potrebuje dovoljenja za prebivanje.

(2) Pristojni organ otroku iz prejšnjega odstavka najkasneje v treh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda dovoljenje za prebivanje, ki velja oziroma se po uradni dolžnosti podaljšuje toliko časa, kolikor ima dovoljenje ali se podaljšuje dovoljenje otrokovi materi ali otrokovemu očetu oziroma skrbniku do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti.

(3) Pristojni organ izda po uradni dolžnosti dovoljenje za stalno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena, ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji oziroma katerega skrbnik je slovenski državljan ali tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji.

(4) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za otroka osebe, ki ji je v Republiki Sloveniji priznana mednarodna zaščita, rojenega v Republiki Sloveniji. Pristojni organ po uradni dolžnosti izda dovoljenje za stalno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev oziroma skrbnikov priznan status begunca. Pristojni organ izda po uradni dolžnosti dovoljenje za začasno prebivanje otroku iz prvega odstavka tega člena ob pogoju, da ima vsaj eden od staršev oziroma skrbnikov priznan status subsidiarne zaščite. Dovoljenje za začasno prebivanje velja oziroma se po uradni dolžnosti podaljšuje toliko časa, kolikor ima status subsidiarne zaščite ali se ta podaljšuje otrokovi materi ali otrokovemu očetu oziroma skrbniku do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti.

(5) Dovoljenje za prebivanje, izdano skladno z drugim, tretjim in četrtem odstavkom tega člena velja od otrokovega rojstva dalje.

50. člen **(žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja)**

(1) Žrtvi trgovine z ljudmi, ki v Republiki Sloveniji prebiva nezakonito, policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje za čas 90 dni, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja trgovine z ljudmi. Za enako časovno obdobje policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje tudi žrtvi nezakonitega zaposlovanja, da se odloči, ali bo sodelovala kot priča v kazenskem postopku zoper delodajalca zaradi kaznivega dejanja nezakonite zaposlitve ali če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja. Za enako časovno obdobje policija na njeno prošnjo ali po uradni dolžnosti dovoli zadrževanje tudi žrtvi družinskega nasilja, da se odloči, ali bo sodelovala s pristojnimi organi pri preiskavi ali kot priča v kazenskem postopku zaradi družinskega nasilja. Iz utemeljenih razlogov se lahko žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja dovolitev zadrževanja podaljša za čas do 90 dni.

(2) Zadrževanje se lahko zavrne, če bi prebivanje žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja ali prebivanje žrtve družinskega nasilja v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj.

(3) V času dovoljenega zadrževanja imajo žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja pravice, ki so po tem zakonu zagotovljene tujcem z dovoljenim začasnim zadrževanjem in pravico do brezplačnega prevajanja in tolmačenja. Policija in nevladne organizacije jih morajo seznaniti z možnostjo in pogoji za pridobitev dovoljenja za prebivanje, v primeru žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja, ki je mladoletnik brez spremstva, storijo tudi vse potrebno, da se kar najhitreje vzpostavi stik z njeno družino.

(4) Žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja se ne glede na druge pogoje, določene v tem zakonu, za izdajo dovoljenja za prebivanje lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje, če je pripravljena sodelovati kot priča v kazenskem postopku, kar potrdi pristojni organ kazenskega pregona, žrtvi nezakonitega zaposlovanja pa tudi v primeru, če je zoper delodajalca vložila tožbo za uveljavljanje pravic iz delovnega razmerja in je njena prisotnost na ozemlju Republike Slovenije pomembna za sodni postopek, kar potrdi pristojno sodišče.

(5) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja ne izda, če:

- niso izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka;
- bi njeno prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njeno prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- se v postopku izdaje dovoljenja ugotovi, da izvaja žrtev trgovine z ljudmi samovoljno stike z osumljencem, obdolžencem ali obtožencem kaznivega dejanja, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa samovoljne stike z delodajalcem, ki je osumljen, obdolžen ali obtožen kaznivega dejanja nezakonitega zaposlovanja;
- če v postopku izdaje dovoljenja obstaja utemeljen sum, da je kazenska ovadba žrtve kriva ali utemeljeno sklepanje, da je njeno sodelovanje lažno.

(6) Prošnja za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje morajo žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtev družinskega nasilja vložiti pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji pred pretekom roka, do katerega jim je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji oziroma pred pretekom dovoljenega prebivanja, če žrtev trgovine z ljudmi v Republiki Sloveniji, žrtev nezakonitega zaposlovanja ali žrtev družinskega nasilja prebiva zakonito na drugi podlagi. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtev družinskega nasilja, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje oproščena plačila upravne takse, plačila tiskovin ter stroškov tolmačenja in prevajanja.

(7) Dovoljenje za začasno prebivanje se žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja izda za predviden čas kazenskega postopka, vendar ne manj kot za šest mesecev in ne več kot za eno leto. Dovoljenje za začasno prebivanje se do konca kazenskega postopka in ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena lahko na prošnjo žrtve trgovine z ljudmi, žrtve nezakonitega zaposlovanja in žrtve družinskega nasilja podaljšuje z veljavnostjo do enega leta. Žrtvi nezakonitega zaposlovanja, kateri delodajalec ni izplačal neporavnanih plačil, se lahko na njeno prošnjo, ob izpolnjevanju pogojev iz tega člena in predložitvi dokazila o vloženi tožbi za povrnitev neporavnanih plačil pred pristojnim sodiščem, dovoljenje za začasno prebivanje podaljšuje tudi po koncu kazenskega postopka z veljavnostjo do enega leta. V primeru izplačila neporavnanih plačil pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje, mora žrtev nezakonitega zaposlovanja o

izplačilu obvestiti upravno enoto, ki je dovoljenje za prebivanje izdala ali upravno enoto, na območju katere prebiva.

(8) Žrtev trgovine z ljudmi, žrtev nezakonitega zaposlovanja in žrtev družinskega nasilja, ki ji je izdano dovoljenje za začasno prebivanje in nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila denarne pomoči, v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo denarne pomoči zagotavlja in izplačuje center za socialno delo, na območju katerega tujec prebiva. V času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje se žrtev trgovine z ljudmi in žrtev družinskega nasilja lahko zaposli ali opravlja delo v Republiki Sloveniji pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, žrtev nezakonitega zaposlovanja pa se lahko pod enakimi pogoji v času veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje zaposli ali opravlja delo tudi pri drugem delodajalcu.

(9) Žrtvi trgovine z ljudmi, žrtvi nezakonitega zaposlovanja in žrtvi družinskega nasilja se lahko izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje iz drugega namena prebivanja v Republiki Sloveniji, če so izpolnjeni pogoji za izdajo tega dovoljenja. Prošnja za izdajo nadaljnega dovoljenja mora biti vložena pred potekom veljavnosti prejšnjega dovoljenja.

51. člen

(dovoljenje za prebivanje iz drugih utemeljenih razlogov in zaradi interesa Republike Slovenije)

(1) Tujcu, ki v skladu z zakonom, mednarodnimi akti ali mednarodnimi načeli ali običaji izkaže utemeljen razlog, zaradi katerega je njegovo bivanje v Republiki Sloveniji upravičeno, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje in sicer za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od enega leta. Za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec izpolnjevati tudi ostale pogoje za izdajo dovoljenja za prebivanje po tem zakonu.

(2) Tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, ker njegova odstranitev iz države v skladu z 72. členom tega zakona ni dovoljena in katerega istovetnost ni sporna, in tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev in njegova odstranitev iz države še vedno ni možna in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ izda dovoljenje za začasno prebivanje z veljavnostjo dveh let. Prošnjo za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje mora tujec pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložiti pred potekom roka, do katerega mu je dovoljeno zadrževanje. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku za izdajo dovoljenja za prebivanje in če pri tujcu ne obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj. Dovoljenje se lahko izda ne glede na določbo devete alineje prvega odstavka 55. člena tega zakona in vroči pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji, ki je dovoljenje izdal. Tujec z dovoljenjem za začasno prebivanje se lahko v času veljavnosti tega dovoljenja v Republiki Sloveniji tudi zaposli ali opravlja delo pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev. Tujec, ki mu je izdano dovoljenje za začasno prebivanje in nima sredstev za preživljanje, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, in do izplačila denarne pomoči v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne

pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Sredstva za izplačilo denarne pomoči zagotavlja in izplačuje center za socialno delo, na območju katerega tujec prebiva. Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev, ker njegova odstranitev iz države v skladu z 72. členom tega zakona ni dovoljena in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ podaljšuje z veljavnostjo dveh let pod pogojem, da odstranitev tujca iz države v skladu z 72. členom tega zakona še vedno ni dovoljena, kar potrdi policija, in če ni razloga za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega odstavka. Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano tujcu, kateremu je bilo v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje za čas najmanj 24 mesecev in njegova odstranitev iz države še vedno ni možna in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in katerega istovetnost ni sporna, lahko pristojni organ podaljšuje z veljavnostjo dveh let pod pogojem, da njegova odstranitev iz države še vedno ni možna, kar potrdi policija, in pri njem obstajajo drugi utemeljeni razlogi in posebne osebne okoliščine, ki utemljujejo njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji, in če ni razloga za zavrnitev izdaje dovoljenja iz tega odstavka. O pravočasno vloženi prošnji za izdajo in podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje izda pristojni organ tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Tujec, ki nima sredstev za preživljanje, je v postopku izdaje in podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi tega odstavka oproščen plačila upravne takse in tiskovin.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, se lahko izda dovoljenje za začasno prebivanje za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, vendar ne dlje od petih let. Vlada Republike Slovenije na predlog zainteresiranega ministrstva ali drugega državnega organa izda sklep, da obstaja interes Republike Slovenije za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje tujcu. V predlogu mora zainteresirano ministrstvo ali drug državni organ utemeljiti obstoj interesa in priložiti soglasje tujca za uvedbo postopka za izdajo dovoljenja za prebivanje ter dokazila, da ima tujec zadostna sredstva za preživljanje in ustrezno zdravstveno zavarovanje oziroma zagotoviti ta sredstva v višini zneska osnovnega minimalnega dohodka v Republiki Sloveniji za ves čas veljavnosti dovoljenja za prebivanje. Na podlagi sklepa Vlade Republike Slovenije ministrstvo, pristojno za notranje zadeve po uradni dolžnosti uvede postopek izdaje dovoljenja za začasno prebivanje. Stranki v postopku izdaje dovoljenja za prebivanje sta tujec in zainteresirano ministrstvo ali drug državni organ. Dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda, če so izpolnjeni pogoji, določeni v tem odstavku za izdajo dovoljenja za prebivanje in če pri tujcu ne obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali ne obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj ali če se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ne ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe. Prvo dovoljenje za začasno prebivanje se lahko izda tudi tujcu, ki dejansko že biva v Republiki Sloveniji. V tem primeru se tujcu prvo dovoljenje za začasno prebivanje vroči pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve.

52. člen **(dovoljenje za stalno prebivanje)**

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda tujcu, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ali

potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji in ki izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki tujcu v času odločanja o njegovi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljuje prebivanje v Republiki Sloveniji, je izpolnjen tudi, če je bil tujec v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije in ni imel izdanega dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje, če so bile odsotnosti krajše od šestih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo deset mesecev. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi vizuma za dolgoročno bivanje se všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, če tujec pred potekom vizuma zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje in mu je bilo dovoljenje za začasno prebivanje izdano na podlagi 30. člena tega zakona. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija in poklicnega usposabljanja se v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje šteje polovično. Čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi sezonskega dela, kot napoteni delavec, oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, ali kot dnevni delovni migrant in čas prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot osebe z začasno zaščito se ne všteje v obdobje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Čas, ki ga je tujec prebil na prestajanju kazni, se ne šteje v čas, potreben za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora tujec v Republiki Sloveniji prebivati na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, ali na podlagi vložene prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, v primeru tujca iz četrtega in petega odstavka tega člena.

(2) Imetnik modre karte EU izpolnjuje pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje iz prejšnjega odstavka tudi, če je na območju Evropske unije kot imetnik modre karte EU prebival neprekinjeno zakonito pet let, od tega v Republiki Sloveniji neprekinjeno zadnji dve leti pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje. Odsotnosti iz ozemlja držav članic Evropske unije ne prekinajo obdobja petletnega zakonitega prebivanja, če so krajše od dvanajstih zaporednih mesecev in če skupaj ne presegajo osemnajst mesecev v petletnem obdobju.

(3) Tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva oziroma drugega državnega organa, ali tujcu, ki je slovenskega rodu, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje tudi pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena. Družinskim članom tujca, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje ali status begunca, se lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje. Pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena se dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda tudi tujcu, kateremu je dovoljenje za stalno prebivanje prenehalo na podlagi šeste, sedme ali osme alinee tretjega odstavka 57. člena tega zakona, pod pogojem, da je v primeru prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje iz osme alinee tretjega odstavka 57. člena tega zakona tujcu status rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije prenehal.

(4) Tujcu, ki mu je v Republiki Sloveniji prenehal status mednarodne zaščite iz razlogov, določenih za prenehanje statusa mednarodne zaščite v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito, in je v roku osmih dni po prenehanju statusa mednarodne zaščite pri pristojnem organu vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, lahko pristojni

organ, na območju katerega prebiva, izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji pet let neprekinjeno zakonito prebiva na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ izda tujcu potrdilo, ki mu dovoljuje prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Če je tujec, ki mu je status mednarodne zaščite prenehal, v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, prebiva in dela v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji.

(5) Tujcu s priznanim statusom subsidiarne zaščite, ki ni vložil prošnje za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevka za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, in je v roku 30 dni pred potekom subsidiarne zaščite pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji vložil prošnjo za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje, lahko pristojni organ, na območju katerega prebiva, izda dovoljenje za stalno prebivanje, če v Republiki Sloveniji pet let neprekinjeno zakonito prebiva na podlagi določb zakona, ki ureja mednarodno zaščito in če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene v prvem odstavku tega člena. O pravočasno vloženi prošnji pristojni organ tujcu izda potrdilo, ki velja kot dovoljenje za prebivanje do dokončne odločitve o prošnji. Če je tujec s priznanim statusom subsidiarne zaščite v času vložitve vloge za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje zaposlen ali opravlja delo oziroma opravlja delo kot samozaposlena oseba, lahko na podlagi izdanega potrdila o vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje prebiva in dela v Republiki Sloveniji do dokončne odločitve o prošnji. Če tujec v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje vloži tudi prošnjo za podaljšanje subsidiarne zaščite ali zahtevka za uvedbo ponovnega postopka skladno z določbami zakona, ki ureja mednarodno zaščito, se postopek za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ustavi.

(6) Dovoljenje za stalno prebivanje se ne izda tujcu, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva pet let neprekinjeno na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija ali poklicnega usposabljanja, in tujcu, ki v času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje zaradi študija, poklicnega usposabljanja, sezonskega dela, kot napoteni delavec ali kot dnevni delovni migrant.

(7) Tujec, kateremu je bilo dovoljenje za stalno prebivanje izdano ob izpolnjevanju pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja na podlagi prvega odstavka tega člena, ima status rezidenta za daljši čas, kar se na dovoljenju tudi označi.

53. člen

(naknadna pridobitev statusa rezidenta za daljši čas)

(1) Tujec, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, katerega je pridobil pred izpolnitvijo pogoja petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji, ali na podlagi zakona, ki ureja status državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, ali zakona, ki ureja začasno zatočišče, lahko pridobi status rezidenta za daljši čas po petih letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, potrdila o vloženi prošnji za podaljšanje ali izdajo nadaljnjega dovoljenja za začasno prebivanje ali dovoljenja za stalno prebivanje, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. V petletno neprekinjeno zakonito prebivanje iz prejšnjega stavka se všteje tudi čas, za katerega je bilo z dopolnilno odločbo, izdano na podlagi 8. točke izreka odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije št. U-I-246/02 z dne 3. aprila 2003, ali s

posebno odločbo, izdano na podlagi zakona, ki ureja status državljanov drugih držav naslednic nekdanje SFRJ v Republiki Sloveniji, odločeno, da se šteje, da je imel tujec v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje.

(2) Prošnjo za naknadno pridobitev statusa rezidenta za daljši čas lahko tujec iz prejšnjega odstavka vloži pri upravni enoti, na območju katere prebiva.

(3) Tujcu, ki je naknadno pridobil status rezidenta za daljši čas, se izda novo dovoljenje za stalno prebivanje, na katerem se označi status rezidenta za daljši čas.

(4) V postopku naknadne pridobitve statusa rezidenta za daljši čas se plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje.

53.a člen

(pridobitev statusa rezidenta za daljši čas za tujca, ki mu je v Republiki Sloveniji ali drugi državi članice Evropske unije priznana mednarodna zaščita)

(1) Status rezidenta za daljši čas lahko pridobi tujec s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi priznanega statusa mednarodne zaščite, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. V čas neprekinjenega petletnega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji se šteje tudi polovica časa prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja mednarodno zaščito. Če obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito presega 18 mesecev, se v čas neprekinjenega petletnega zakonitega prebivanja šteje celotno obdobje prebivanja tujca v Republiki Sloveniji kot prosilca za mednarodno zaščito.

(2) Prošnjo za pridobitev statusa rezidenta za daljši čas lahko tujec iz prejšnjega odstavka vloži pri upravni enoti, na območju katere prebiva.

(3) Tujcu s priznano mednarodno zaščito, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, se izda dovoljenje za stalno prebivanje, na katerem se označi status rezidenta za daljši čas, in vpiše opomba: »Mednarodna zaščita priznana v (država članica) dne (datum)«.

(4) Status rezidenta za daljši čas pridobi tujec, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite pridobil v drugi državi članici Evropske unije, pod pogojem, da mu v tej državi članici mednarodna zaščita ni prenehala ali bila odvzeta, če pet let neprekinjeno zakonito prebiva v Republiki Sloveniji na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje ali potrdila o vloženi prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, podaljšanje dovoljenja za začasno prebivanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje, če izpolnjuje druge pogoje za izdajo dovoljenja, določene s tem zakonom, in če ni razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz 55. člena tega zakona. Pred izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, mora upravna enota, preko ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, od države članice Evropske unije, ki je tujcu priznala status rezidenta za daljši čas, pridobiti podatek, če ima tujec v tej državi članici še priznan status mednarodne zaščite in datum priznanja le te, kar se na izkaznici dovoljenja za stalno prebivanje, skladno s prejšnjim odstavkom, tudi označi.

(5) Rok za posredovanje podatka drugi državi članici Evropske unije, ki bo tujcu, s priznanim statusom rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji izdala dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka tega

člena, o tem, ali ima tujec v Republiki Sloveniji še priznan status mednarodne zaščite, je en mesec od prejema zaprosila s strani druge države članice Evropske unije.

(6) Glede vstopa in prebivanja tujca, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite pridobil v drugi državi članici Evropske unije in njegovih družinskih članov ter obveščanja pristojnih organov druge države članice Evropske unije o izdanem dovoljenju za začasno ali stalno prebivanje, podaljšanju dovoljenja za začasno prebivanje, izdani odločbi ali sklepu ter odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov, se smiselno uporabljajo določbe 48. člena tega zakona.

(7) Pred odstranitvijo rezidenta za daljši čas iz četrtega odstavka tega člena in njegovih družinskih članov mora policija zaprositi za potrditev, ali je rezident za daljši čas v državi članici Evropske unije, ki mu je priznala status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite, še vedno upravičen do mednarodne zaščite. Če je rezident za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije, ki mu je priznala status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite, še vedno upravičen do mednarodne zaščite, se rezidenta za daljši čas skupaj z njegovimi družinskimi člani odstrani v to državo.

(8) Tujcu, ki je status rezidenta za daljši čas na podlagi priznane mednarodne zaščite v Republiki Sloveniji pridobil v drugi državi članici Evropske unije, ta država pa je sprejela odločitev o odstranitvi rezidenta za daljši čas in njegovih družinskih članov iz države, Republika Slovenija, ob pogoju, da mu je v Republiki Sloveniji še vedno priznana mednarodna zaščita, kar pristojnemu organu druge države članice Evropske unije sporoči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve najkasneje v roku enega meseca od prejema zaprosila, rezidentu za daljši čas in njegovim družinskim članom dovoli vstop v Republiko Slovenijo.

(9) Ne glede na šesti odstavek tega člena, se lahko rezidenta za daljši čas iz četrtega odstavka tega člena in njegove družinske člane, ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 61. člena tega zakona ter ob upoštevanju načela nevračanja iz 72. člena tega zakona, odstrani v drugo državo, ki ni država članica Evropske unije, ki mu je priznala mednarodno zaščito.

53.b člen

(sprememba oznake na dovoljenju za stalno prebivanje rezidenta za daljši čas)

(1) Če je odgovornost za mednarodno zaščito rezidenta za daljši čas, imetnika dovoljenja za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka prejšnjega člena, ki ga je izdala druga država članica Evropske unije, prenesena na Republiko Slovenijo, preden pristojni organ Republike Slovenije rezidentu za daljši čas izda dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka prejšnjega člena, pristojni organ Republike Slovenije zahteva od te druge države članice Evropske unije, da spremeni opombo na dovoljenju za stalno prebivanje in vpiše opombo »Odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo dne (datum)«.

(2) Če je tujec pridobil status rezidenta za daljši čas na podlagi četrtega odstavka prejšnjega člena in je odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo po tem, ko je pristojni organ Republike Slovenije tujcu izdal dovoljenje za stalno prebivanje skladno z določbo četrtega odstavka prejšnjega člena, z oznako iz tretjega odstavka prejšnjega člena tega zakona, pristojni organ Republike Slovenije v roku treh mesecev po prenosu odgovornosti za mednarodno zaščito na Republiko Slovenijo spremeni opombo na dovoljenju za stalno prebivanje z opombo »Odgovornost za mednarodno zaščito prenesena na Republiko Slovenijo dne (datum)«.

(3) Če je bila tujcu s statusom rezidenta za daljši čas v drugi državi članici Evropske unije priznana mednarodna zaščita v Republiki Sloveniji, preden je pristojni organ Republike Slovenije tujcu izdal dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka prejšnjega člena, pristojni organ Republike Slovenije zahteva od te druge države članice Evropske unije, da na dovoljenju za stalno prebivanje z oznako statusa rezidenta za daljši čas vpiše opombo »Mednarodna zaščita priznana v Republiki Sloveniji dne (datum)«.

(4) Če Republika Slovenija od druge države članice EU prejme zahtevo v smislu določb prvega in tretjega odstavka tega člena, pristojni organ Republike Slovenije izda dovoljenje za stalno prebivanje za rezidenta za daljši čas s spremenjenimi oznakami najkasneje v roku treh mesecev po prejemu zahteve s strani druge države članice Evropske unije.

54. člen **(pristojnost organov za izdajo dovoljenj)**

(1) Enotno dovoljenje, modro karto EU in dovoljenje za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji izdaja in podaljšuje upravna enota, na območju katere namerava tujec prebivati, oziroma upravna enota, na območju katere tujec prebiva. Enotno dovoljenje, dovoljenja za začasno prebivanje zaradi opravljanja dela na področju raziskav in visokega šolstva in modro karto EU, lahko izdaja in podaljšuje tudi upravna enota, kjer je sedež delodajalca oziroma raziskovalne organizacije in visokošolskega zavoda ali kjer se opravlja dejavnost.

(2) Dovoljenje za začasno prebivanje zaradi interesa Republike Slovenije ter dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana tujca, s priznano subsidiarno zaščito v Republiki Sloveniji, izdaja in podaljšuje ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(3) Dovoljenja za stalno prebivanje izdaja upravna enota, na območju katere tujec prebiva.

(4) Dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana begunca izdaja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

55. člen **(zavrnitev izdaje dovoljenja za prebivanje)**

- (1) Dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji se tujcu ne izda, če:
- niso izpolnjeni pogoji iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona;
  - obstajajo razlogi za domnevo, da tujec ne bo prebival na ozemlju Republike Slovenije, razen v primeru, ko je tujec s strani delodajalca s sedežem v Republiki Sloveniji, pri katerem je v delovnem razmerju, v času trajanja delovnega razmerja, zaradi opravljanja storitev napoten na delo v tujino;
  - je tujcu prepovedan vstop v državo;
  - obstajajo razlogi za domnevo, da tujec po izteku veljavnosti dovoljenja ne bo prostovoljno zapustil Republike Slovenije;
  - obstajajo razlogi za sum, da utegne pomeniti nevarnost za javni red in varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali obstaja sum, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
  - obstajajo razlogi za domnevo, da se tujec ne bo podrejal pravnemu redu Republike Slovenije;

- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za prebivanje ugotovi, da obstajajo resni razlogi za domnevo, da utegne biti tujec v času svojega prebivanja v Republiki Sloveniji žrtev trgovine z ljudmi;
- je očitno, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje, ali če se v postopku podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje ali izdaje dovoljenja za stalno prebivanje ugotovi, da družinski član dejansko ne živi v družinski skupnosti s tujcem, kateremu ta zakon priznava pravico do združitve družine;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da tujec dejansko že živi v Republiki Sloveniji iz drugačnih razlogov, kot je to mogoče na podlagi vizuma;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da prihaja z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma z območij, kjer razsajajo nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozile zdravje ljudi in za katere je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe;
- se v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje ugotovi, da je bila tujcu v zadnjih šestih mesecih pred vložitvijo prošnje za izdajo dovoljenja zavrnjena izdaja vizuma zaradi nevarnosti za javni red, varnost ali mednarodne odnose Republike Slovenije ali zaradi suma, da bo njegovo prebivanje v državi povezano z izvajanjem terorističnih ali drugih nasilnih dejanj, nezakonitimi obveščevalnimi dejavnostmi, proizvodnjo ali prometom z drogami ali izvrševanjem drugih kaznivih dejanj;
- se v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za prebivanje ugotovi, da je bilo katero koli dokazilo o izpolnjevanju pogojev za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje prirejeno ali ponarejeno.

(2) Pristojni organ obstoj razlogov iz prve alinee prejšnjega odstavka glede zadostnih sredstev za preživljanje ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o dohodkih skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine, o davku in obveznih prispevkih za socialno varnost ter o normiranih oziroma dejanskih stroških, ki se nanašajo na te dohodke in o vzdrževanih družinskih članih ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(3) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete ali šeste alinee prvega odstavka tega člena ugotavlja tudi na podlagi podatkov iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje, evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi, podatkov o vloženi pravnomočnih obtožnicah in izdanih nepravnomočnih sodbah, ki jih vodi pristojno sodišče ter na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih in o davčnih prekrških ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

(4) Pristojni organ obstoj razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja iz pete ali šeste alinee prvega odstavka tega člena lahko ugotavlja tudi na podlagi podatkov, pridobljenih iz uradnih evidenc ali javnih listin drugih držav.

(5) V postopku izdaje in podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje družinskemu članu mora pristojni organ v primeru, ko obstoji razlog za zavrnitev podaljšanja dovoljenja upoštevati naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo.

(6) V odločbi, s katero pristojni organ zavrne prošnjo za izdajo ali podaljšanje dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v peti alineji prvega odstavka tega člena, ali iz razlogov, določenih v šesti alineji prvega odstavka tega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, lahko pristojni organ določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo. Čas, za katerega je tujcu prepovedan vstop v državo, ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o zavrnitvi, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(7) Po pravnomočnosti odločbe o zavrnitvi prošnje za izdajo dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu, pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

(8) Podrobnejšo opredelitev podatkov o dohodkih iz drugega odstavka tega člena, ki jih zagotavlja davčni organ ter način ugotavljanja izpolnjevanja pogoja zadostnih sredstev za preživljanje, določi minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

56. člen **(razveljavitev dovoljenja za prebivanje)**

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če:

- se naknadno ugotovi, da tujec ne izpolnjuje več pogojev za izdajo dovoljenja za prebivanje ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja v skladu s tem zakonom;
- je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja;
- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k izdaji enotnega dovoljenja, umakne soglasje k izdaji enotnega dovoljenja;
- če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta pri istem delodajalcu ali zaradi zamenjave delodajalca, umakne soglasje k pisni odobritvi zaradi zamenjave delovnega mesta ali zamenjave delodajalca.

(2) Pristojni organ, ki je izdal pisno odobritev, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, pisno odobritev razveljavi, če organ, ki je po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, pristojen za podajo soglasja k pisni odobritvi, umakne soglasje k pisni odobritvi. Zoper odločbo o razveljavitvi pisne odobritve pritožba ni dovoljena.

(3) Dovoljenje za začasno prebivanje se zaradi prenehanja zaposlitve ali dela tujca, če je brez lastne krivde ali volje ostal brez zaposlitve, ne razveljavi tujcu, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg dela, pridobil pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti, dokler je upravičen do pravic iz tega naslova.

(4) Tujcu s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji, ki je pridobil status rezidenta za daljši čas, pristojni organ, ki je dovoljenje za stalno prebivanje z oznako iz tretjega odstavka 53.a člena tega zakona izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, dovoljenje za stalno prebivanje razveljavi, če obstajajo razlogi za razveljavitev iz četrtega odstavka tega člena ter v primeru, če tujcu mednarodna zaščita preneha ali se mu jo odvzame po zakonu, ki ureja mednarodno zaščito iz razloga napačnega prikazovanja ali

izpuščanja dejstev, vključno z lažnimi dokumenti, ki je bilo odločilnega pomena za dodelitev statusa mednarodne zaščite.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje pristojni organ, ki ga je izdal, ali pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, razveljavi, če je tujec namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja.

(6) V odločbi o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje iz razlogov, določenih v peti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, ali iz razlogov, določenih v šesti alineji prvega odstavka prejšnjega člena, če se ti nanašajo na neupoštevanje predpisov, ki urejajo vstop in prebivanje tujcev v Republiki Sloveniji, se lahko določi, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od enega leta in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan vstop v državo, organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(7) O razveljavitvi dovoljenja za prebivanje izda pristojni organ odločbo, zoper katero se lahko tujec pritoži na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v osmih dneh po njeni vročitvi. V primeru, ko pristojni organ odloča o razveljavitvi enotnega dovoljenja ali pisne odobritve po 37., 37.a, 37.b, 39. in 41. členu tega zakona ter razveljavitvi enotnega dovoljenja po 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona, pritožba zoper odločbo pristojnega organa ni dovoljena, je pa dovoljen upravni spor.

(8) Odločba o razveljavitvi enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, se vroči osebi, premeščeni znotraj družbe in subjektu gostitelju. O razveljavitvi veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v kateri tujec izvaja premestitev.

(9) Po pravnomočnosti odločbe o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, s katero je bil tujcu prepovedan tudi vstop v Republiko Slovenijo, pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

57. člen **(prenehanje dovoljenja za prebivanje)**

- (1) Dovoljenje za začasno prebivanje preneha, če:
- preteče njegova veljavnost ali, če je razveljavljeno;
  - je tujcu odpovedano prebivanje;
  - je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države, ali če je tujec zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji, ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;
  - se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenju za začasno prebivanje;
  - tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
  - tujec pridobi dovoljenje za stalno prebivanje;
  - se tujcu pred pretekom veljavnosti dovoljenja podaljša dovoljenje za začasno prebivanje, izda nadaljnje dovoljenje za začasno prebivanje ali potrdilo o prijavi prebivanja;
  - tujec umre.

(2) Modra karta EU in dovoljenje za začasno prebivanje družinskega člana imetnika modre karte EU, poleg razlogov iz prejšnjega odstavka, preneha veljati, če tujec v drugi državi članici EU pridobi modro karto EU oziroma dovoljenje za začasno prebivanje za družinskega člana imetnika modre karte EU.

- (3) Dovoljenje za stalno prebivanje preneha veljati, če:
- je dovoljenje razveljavljeno;
  - je tujcu odpovedano prebivanje;
  - je tujcu v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je tujec zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji, ali če je tujcu druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zaradi katerega bo odstranjen iz Republike Slovenije;
  - se tujec odreče dovoljenju, in sicer z dnem podane izjave o odreku dovoljenju za stalno prebivanje;
  - tujec pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
  - se tujec izseli, razen v primeru, ko je v Republiki Sloveniji pridobil status rezidenta za daljši čas;
  - tujec ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno eno leto ali dlje, razen v primeru, če je poslan na delo, študij ali zdravljenje;
  - tujec ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno šest let ali dlje, pri čemer občasna, kratkotrajna vračanja v Republiko Slovenijo za čas do 90 dni ne prekinejo navedenega obdobja;
  - tujec v drugi državi članici Evropske unije pridobi status rezidenta za daljši čas;
  - tujec umre.

(4) Dovoljenje za stalno prebivanje imetnika modre karte EU ali dovoljenje za stalno prebivanje izdano družinskemu članu imetnika modre karte EU preneha veljati iz vseh razlogov iz prejšnjega odstavka, v primeru sedme alineje prejšnjega odstavka pa samo, če se tujec izseli ali, če ostane izven območja držav članic Evropske unije neprekinjeno dve leti ali dlje.

(5) Dovoljenje za stalno prebivanje, izdano družinskemu članu begunca, preneha veljati, če beguncu status begunca preneha ali se mu odvzame ter iz razlogov, določenih v tretjem odstavku tega člena, razen če begunec pridobi državljanstvo Republike Slovenije ali če umre.

(6) O prenehanju veljavnosti enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvesti pristojni organ druge države članice Evropske unije, v katero je tujec premeščen, in subjekta gostitelja.

58. člen

(način izdaje, vsebina, razveljavitev in oblika dovoljenja za prebivanje)

(1) Pristojni organ tujcu dovoljenje za prebivanje izda v obliki samostojne listine kot izkaznico, katere veljavnost je pri dovoljenju za začasno prebivanje enaka veljavnosti dovoljenja za začasno prebivanje, pri dovoljenju za stalno prebivanje pa deset let. Tujec z dovoljenjem za stalno prebivanje mora pred potekom veljavnosti samostojne listine pri upravni enoti, ki je dovoljenje za prebivanje izdala, ali pri upravni enoti, na območju katere prebiva, samostojno listino zamenjati za novo listino.

(2) Dovoljenje za prebivanje mora vsebovati fotografijo osebe, ki ji je bilo dovoljenje izdano, in podatke o:

- vrsti dovoljenja,

- namenu ali razlogu prebivanja iz prvega in drugega odstavka 35. člena tega zakona, zaradi katerega se dovoljenje izda, oziroma navedbi, da gre za dovoljenje za stalno prebivanje,
- roku veljavnosti,
- datumu in kraju izdaje,
- priimek in ime, državljanstvo, spol in datum rojstva osebe ter EMŠO, kateri je dovoljenje izdano in
- podobi obraza in dveh prstnih odtisih imetnika, obdelanih in shranjenih kot biometrični podatek na pomnilniškem mediju,
- pravici do prostega dostopa na trg dela za tujce, ki imajo skladno z zakonom, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pravico do prostega dostopa na trg dela.

(3) Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, mlajšemu od šestih let, ali imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne vsebuje prstnih odtisov. Dovoljenje za prebivanje, izdano imetniku, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, vsebuje en prstni odtis. Dovoljenje za začasno prebivanje se družinskemu članu tujca s priznano mednarodno zaščito v Republiki Sloveniji v primeru, če družinski član še ni prisoten na ozemlju Republike Slovenije in zajem prstnih odtisov ni možen na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, izda brez prstnih odtisov družinskega člana, z veljavnostjo 90 dni.

(4) Če tujec prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje ali dovoljenja za začasno prebivanje, ki je bilo izdano z veljavnostjo daljšo od enega leta, ni dal prstnih odtisov ali prstnega odtisa zaradi zdravstvenih razlogov začasne narave, ki so lahko ozdravljeni, mora pri pristojnem organu dati prstne odtise v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov. Pristojni organ tujcu izda novo samostojno listino, ki vsebuje tudi podatek o prstnih odtisih ali prstnem odtisu imetnika.

(5) V primeru prenehanja dovoljenja za prebivanje mora tujec v osmih dneh po prenehanju pristojnemu organu vrniti samostojno listino. Če tega ne stori, mu policija ob kontroli zakonitosti prebivanja v državi, zakonitosti vstopa v državo ali ob preverjanju istovetnosti samostojno listino odvzame in jo pošlje pristojnemu organu. Po poteku roka iz prvega stavka tega odstavka lahko samostojno listino odvzame tudi diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije in jo pošlje pristojnemu organu.

(6) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, predpiše podrobnejši način izdaje dovoljenja za prebivanje, način zajemanja prstnih odtisov ter način in označitev prenehanja dovoljenja za prebivanje.

(7) O pravici do dostopa na trg dela tujca, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, ki ni izdano zaradi zaposlitve, samozaposlitve ali dela, odloči organ, katerega pristojnost določi zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

(8) Pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, na podlagi odločitve o pravici do dostopa na trg iz prejšnjega odstavka tega člena, tujcu po uradni dolžnosti izkaznico dovoljenja za prebivanje, izdano v obliki iz prvega odstavka tega člena, zamenja za novo izkaznico, na kateri označi pravico do dostopa na trg dela. Pravico do dostopa na trg dela lahko pristojni organ na izkaznici dovoljenja za prebivanje označi tudi v postopku izdaje ali podaljšanja dovoljenja za začasno prebivanje, izdano iz drugih namenov, kot je zaposlitev, samozaposlitev ali delo, če tujec izpolnjuje pogoje oziroma ima pravico do prostega dostopa do trga dela po zakonu, ki ureja zaposlovanje, samozaposlovanje in delo tujcev.

(9) Če organ iz sedmega odstavka tega člena ugotovi razloge za prenehanje pravice do dostopa na trg dela, v postopku in pod pogoji, ki jih določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, o tem obvesti pristojni organ, na območju katerega tujec prebiva, ki tujca pozove, da v roku osmih dni od vročitve poziva zamenja izkaznico dovoljenja za prebivanje za novo listino.

59. člen (pogrešitev dovoljenja za prebivanje)

(1) Pogrešitev, izgubo ali tatvino (v nadaljnjem besedilu: pogrešitev) samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona v Republiki Sloveniji mora tujec takoj, če to ni mogoče, pa najkasneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti katerikoli upravni enoti, ki o pogrešitvi obvesti organ, ki je listino izdal.

(2) Pogrešitev samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona v tujini mora tujec takoj, če to ni mogoče, pa najkasneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti najbližjemu diplomatskemu predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, ki o pogrešitvi obvesti organ, ki je dovoljenje izdal.

(3) V naznanitvi pogrešitve mora tujec navesti tudi resnične podatke o okoliščinah pogrešitve samostojne listine iz prvega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) Organ, ki je izdal samostojno listino iz prvega odstavka 58. člena tega zakona, ali upravna enota, na območju katere tujec prebiva, tujcu izda novo samostojno listino iz prvega odstavka 58. člena, ki se tujcu, ki prebiva v tujini, vroči na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, tujcu, ki prebiva v Republiki Sloveniji pa pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji.

V. POGLAVJE ZAPUSTITEV DRŽAVE IN ODPOVED PREBIVANJA

60. člen (nezakonito prebivanje)

- (1) Šteje se, da tujec nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, če:
- je nedovoljeno vstopil;
  - nima vizuma ali je vizum prenehal veljati ali če prebiva v Republiki Sloveniji v nasprotju z vstopnim naslovom oziroma mu je potekel čas, ko je na podlagi zakona ali mednarodne pogodbe lahko v Republiki Sloveniji;
  - nima dovoljenja za prebivanje ali je dovoljenje prenehalo veljati.

(2) Tujec, ki je pravočasno vložil prošnjo za podaljšanje dovoljenja za prebivanje ali za izdajo nadaljnega dovoljenja, sme ostati v državi, dokler o njegovi prošnji ni odločeno, o čemer se mu izda posebno potrdilo, ki po poteku veljavnosti dovoljenja za prebivanje, velja kot dovoljenje za začasno prebivanje, do dokončne odločitve o prošnji oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja ali modre karte EU, do pravnomočne odločitve o prošnji. Potrdilo tujcu ne dovoljuje prehajanja državne meje, razen če je tujec zaprosil za podaljšanje enotnega dovoljenja ali izdajo nadaljnega dovoljenja kot dnevni delovni migrant.

(3) Tujec mora državo zapustiti v roku, ki mu je bil postavljen. Pri določanju roka, v katerem mora tujec zapustiti državo, mora pristojni organ, ki izda odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, odločbo o odpovedi prebivanja, odločbo, izdano na podlagi tujčeve izjave o odreku dovoljenja za prebivanje, odločbo ali sklep, s katerim je prošnja za

podaljšanje ali izdajo nadaljnega dovoljenja za začasno prebivanje zavržena, zavržena ali je postopek ustavljen, odločbo ali sklep, s katerim je prošnja za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, kadar je tujcu v času odločanja o prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje dovoljeno prebivanje v Republiki Sloveniji, zavržena, zavržena ali je postopek ustavljen, upoštevati čas, v katerem tujec to lahko stori, pri čemer ta rok ne sme biti krajši od sedmih dni in ne daljši od 30 dni. Rok za zapustitev države določi tujcu tudi pristojni organ za razveljavitev ali preklic vizuma, v odločbi o razveljavitvi ali preklicu vizuma, če je tujec že vstopil v Republiko Slovenijo. Rok za zapustitev države se ne določi tujcu, katerega prebivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali državno varnost. Pristojni organ ter pristojni organ za razveljavitev ali preklic vizuma mora dokončno odločbo ali dokončen sklep iz drugega in tretjega stavka tega člena posredovati policijski postaji, na območju katere tujec prebiva. Rok, v katerem mora tujec zapustiti državo, začne teči z dnem, ko je odločba ali sklep, s katerim je rok določen, dokončen oziroma pravnomočen, v primerih, ko je bila odločba ali sklep izdan glede enotnega dovoljenja ali modre karte EU.

61. člen (odpoved prebivanja)

(1) Tujcu, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, se lahko prebivanje odpove, če:

- je bil s pravnomočno sodbo obsojen zaradi kaznivega dejanja na nepogojno zaporno kazen, daljšo od treh let;
- ogroža varnost države, javno varnost ali javni red.

(2) Tujcu, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, razen tujcu, ki ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno prebivanje, se lahko, poleg razlogov, določenih v prejšnjem odstavku, prebivanje odpove, če:

- prebiva v nasprotju z namenom, zaradi katerega mu je bivanje dovoljeno;
- zavrača izpolnjevanje odločitev državnih organov;
- je bil s pravnomočno sodbo obsojen za kaznivo dejanje na nepogojno zaporno kazen, daljšo od treh mesecev;
- ostane brez zadostnih sredstev za preživljanje in mu preživljanje za čas prebivanja v Republiki Sloveniji ni kako drugače zagotovljeno.

62. člen (odločba o odpovedi prebivanja)

(1) Odločbo o odpovedi prebivanja iz prejšnjega člena izda upravna enota, na območju katere tujec prebiva.

(2) V odločbi o odpovedi prebivanja iz prejšnjega odstavka se poleg roka za zapustitev države, določenega v skladu s tretjim odstavkom 60. člena tega zakona, določi tudi čas, v katerem je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, pri čemer ta čas ne more biti krajši od šestih mesecev in ne daljši od petih let.

(3) Pri odločanju o odpovedi prebivanja organ iz prvega odstavka tega člena upošteva dolžino prebivanja tujca v državi, njegove osebne, družinske, gospodarske in druge vezi, ki ga vežejo na Republiko Slovenijo in posledice, ki bi jih odpoved prebivanja povzročila tujcu ali njegovi družini.

(4) Zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena se tujec lahko pritoži v roku treh dni.

(5) Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, organ, ki izda odločbo o odpovedi prebivanja, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno.

(6) Po pravnomočnosti odločbe o odpovedi prebivanja pristojni organ prepoved vstopa sporoči organu, pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

VI. POGLAVJE PROSTOVOLJNO VRAČANJE IN ODSTRANJEVANJE TUJCEV

63. člen **(prostovoljna vrnitev in odstranitev)**

(1) Tujcu, ki ne zapusti ozemlja Republike Slovenije v skladu s tretjim odstavkom 60. člena tega zakona, se na podlagi odločbe o vrnitvi omogoči prostovoljna vrnitev z določenim rokom vrnitve ali se ga iz države odstrani z odločbo o vrnitvi brez določenega roka vrnitve.

(2) Pri prostovoljnem vračanju ali odstranitvi lahko policija sodeluje tudi z drugimi državnimi organi, drugimi državami, mednarodnimi ali nevladnimi organizacijami.

64. člen **(odločba o vrnitvi)**

(1) Odločbo o vrnitvi policija izda tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, razen v primerih, ko je tujec prijet pri nezakonitem prehajanju državne meje ali v povezavi z njim in po tem ni pridobil pravice do prebivanja, tujcu, ki je v postopku vračanja ali izročitve na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju oseb in tujcu, ki mu je bila izrečena stranska sankcija izгона tujca iz države. Če je postopek vračanja po mednarodni pogodbi končan tako, da tujec ni bil sprejet v državo pogodbenico ali če tujec, ki je v postopku vračanja ali izročitve na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju, ni vrnjen v državo pogodbenico v roku 72 ur, se mu izda odločba o vrnitvi.

(2) Tujec, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in ima v drugi državi članici Evropske unije veljavno dovoljenje za prebivanje ali drugo dovoljenje, ki mu daje pravico do prebivanja, mora takoj zapustiti Republiko Slovenijo in oditi v to državo članico. Če tujec tega ne stori ali če mora tujec zapustiti Republiko Slovenijo nemudoma zaradi ogrožanja javnega reda in miru ali državne varnosti, se mu izda odločba o vrnitvi.

(3) V postopku izdaje odločbe o vrnitvi ima tujec pravico do brezplačnega pravnega svetovanja, ki mu ga zagotavljajo drugi državni organi ter mednarodne ali nevladne organizacije in kadar je potrebno, pravico do prevajalske pomoči.

(4) Zoper odločbo o vrnitvi, ki jo je izdala policija, se tujec lahko pritoži v roku treh dni od vročitve odločbe. O pritožbi odloči ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, najkasneje v osmih dneh.

(5) V postopkih pred sodišči v zvezi z odločitvijo ministrstva, pristojnega za notranje zadeve iz prejšnjega odstavka, ima tujec pravico do brezplačne pravne pomoči, kot jo ureja zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

65. člen

(postopek izdaje odločbe o vrnitvi)

(1) Odločbo o vrnitvi policija izda tujcu iz druge in tretje alineje prvega odstavka 60. člena tega zakona in tujcu iz prve alineje prvega odstavka 60. člena tega zakona, če tujec, ki je nedovoljeno vstopil, v postopku vračanja na podlagi mednarodne pogodbe o vračanju oseb v 72 urah ni bil sprejet v državo pogodbenico.

(2) V primeru, da policija tujcu z odločbo o vrnitvi določi rok za prostovoljno vrnitev, se odločba o vrnitvi izda na obrazcu, ki ga predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(3) Odločba o vrnitvi, izdana na obrazcu iz prejšnjega odstavka tega člena, se vroči osebno tujcu. Izrek in pravni pouk odločbe o vrnitvi, izdane v skladu s predpisom iz prejšnjega odstavka, sta prevedena v vsaj pet tujih jezikov.

(4) V primeru, ko se tujcu z odločbo o vrnitvi ne določi rok za prostovoljno vrnitev in v primeru, ko se z odločbo o vrnitvi določi prepoved vstopa, se tujcu odločba o vrnitvi ne izda na obrazcu iz drugega odstavka tega člena. Odločba o vrnitvi se tujcu izda v pisni obliki in obsega ime organa, ki izdaja odločbo, številko in datum izdaje odločbe, uvod, izrek, obrazložitev, pouk o pravnem sredstvu, podpis uradne osebe in žig organa.

(5) Odločba o vrnitvi iz prejšnjega odstavka se vroči osebno tujcu. Izrek in pravni pouk odločbe o vrnitvi morata biti na zahtevo tujca pisno ali ustno prevedena v jezik, ki ga tujec razume.

66. člen (prepoved vstopa)

(1) Z odločbo o vrnitvi brez roka za prostovoljno vrnitev se tujcu določi tudi prepoved vstopa v državo, če:

- tujcu ni bila omogočena prostovoljna vrnitev v skladu s petim odstavkom 67. člena tega zakona ali
- tujec ni zapustil države v roku za prostovoljno vrnitev.

(2) Čas, v katerem je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, ne more biti krajši od šestih mesecev in ne daljši od petih let. Pri presoji, koliko časa je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, organ, ki izda odločbo o vrnitvi, upošteva vrsto in težo okoliščin, zaradi katerih je tujčevo prebivanje v Republiki Sloveniji nezaželeno. Po pravnomočnosti odločbe o vrnitvi, organ, ki je odločbo o vrnitvi izdal, sporoči prepoved vstopa organu pristojnemu za vnos podatkov v schengenski informacijski sistem.

(3) Prepoved vstopa, določeno z odločbo o vrnitvi, odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za prebivanje, odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje in odločbo o odpovedi prebivanja, lahko policija po uradni dolžnosti ali na prošnjo tujca z odločbo prekliche ali začasno odloži zaradi naslednjih razlogov:

- smrti ali bolezni družinskega člana,
- zagotavljanja nujne zdravniške pomoči,
- udeležbe v postopkih pred državnimi organi,
- če tujec, kateremu je bila prepoved vstopa določena z odločbo o zavrnitvi izdaje dovoljenja za prebivanje, odločbo o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje in odločbo o odpovedi prebivanja dokaže, da je zapustil državo v roku, določenem za vrnitev,
- če je bilo tujcu kot žrtvi trgovine z ljudmi v Republiki Sloveniji dovoljeno zadrževanje ali izdano dovoljenje za začasno prebivanje v skladu s 50. členom tega zakona.

(4) Čas, v katerem je tujcu prepovedan ponovni vstop v državo, začne teči z dnem izvršitve odločbe, s katero je bila tujcu izrečena prepoved vstopa v državo.

67. člen (prostovoljno vračanje)

(1) Policija lahko z odločbo o vrnitvi določi rok, v katerem mora tujec prostovoljno zapustiti državo, ki ne sme biti krajši od sedmih in ne daljši od tridesetih dni. Za čas, v katerem mora tujec prostovoljno zapustiti državo, mu policija lahko določi kraj bivanja v Republiki Sloveniji. Tujec lahko državo zapusti tudi prej kot v sedmih dneh.

(2) Rok v katerem mora tujec zapustiti državo, ki ga določi pristojni organ na podlagi tretjega odstavka 60. člena tega zakona, se šteje kot rok za prostovoljno zapustitev države.

(3) Policija lahko z odločbo o vrnitvi, v kateri je tujcu določen rok za prostovoljno zapustitev države, tujcu omeji gibanje na kraj bivanja v Republiki Sloveniji in mu določi obveznost rednega javljanja najbližji policijski postaji.

(4) Če obstajajo objektivne okoliščine, zaradi katerih se tujec ne more prostovoljno vrniti v določenem roku, lahko policija na prošnjo tujca, ki jo mora vložiti pred potekom roka za prostovoljno vrnitev, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera, rok za prostovoljno vrnitev z odločbo podaljša. Minister, pristojen za notranje zadeve, predpiše okoliščine zaradi katerih se tujcu rok za prostovoljno vrnitev lahko podaljša.

(5) Rok za prostovoljno vrnitev se praviloma ne določi tujcu, pri katerem obstaja nevarnost pobega, in tujcu, katerega bivanje v Republiki Sloveniji pomeni nevarnost za javni red, javno varnost ali državno varnost. Če obstajajo milejše oblike okoliščin, ki kažejo na nevarnost pobega, se tujcu lahko določi rok za prostovoljno vrnitev.

68. člen (nevarnost pobega)

(1) Okoliščine, ki kažejo na nevarnost pobega tujca, so zlasti:

- tujčevo predhodno nezakonito prebivanje v Republiki Sloveniji,
- vstop tujca v državo kljub prepovedi vstopa,
- tujčevo pravnomočna obsodba za kazniva dejanja,
- posedovanje tuje, ponarejene ali drugače spremenjene potne in druge listine,
- navajanje lažnih podatkov oziroma nesodelovanje v postopku,
- tujčevo ravnanje, ki kaže na to, da Republike Slovenije v roku za prostovoljno vrnitev, ne bo zapustil.

(2) Milejše oblike okoliščin, ki kažejo na nevarnost pobega tujca so zlasti:

- nedovoljen vstop tujca v Republiko Slovenijo,
- prekoračitev zakonitega prebivanja tujca v državi za manj kot 30 dni,
- nima možnosti bivanja v Republiki Sloveniji,
- druge milejše okoliščine na podlagi individualne obravnave.

69. člen (odstranitev tujca)

(1) Policija tujcu, ki države ni zapustil v roku, določenem za prostovoljno vrnitev, in tujcu, ki mu rok za prostovoljno vrnitev ni bil določen zaradi obstoja razlogov iz petega odstavka 67. člena tega zakona, izda odločbo o vrnitvi brez roka za prostovoljno vrnitev.

(2) Tujec se odstrani iz države na podlagi izvršljive odločbe o vrnitvi iz prejšnjega odstavka, izvršljive odločbe, s katero je bila tujcu določena prepoved vstopa v državo ali pravnomočne sodbe, s katero je bila tujcu izrečena stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države.

(3) Tujca, ki se ga mora v skladu z zakonom odstraniti iz države, policija privede do državne meje in ga napoti čez mejo ali izroči organom te države.

(4) Policija privede do državne meje in napoti čez mejo ali izroči organom te države tudi tujca, ki se ga vrača na podlagi mednarodne pogodbe.

(5) Policija z izbrano nevladno organizacijo ali drugo neodvisno institucijo ali organom na podlagi javnega poziva sklene pisni dogovor o spremljanju odstranjevanja tujcev.

(6) Spremljanje odstranjevanja tujcev se izvaja s strani izbrane nevladne organizacije ali druge neodvisne institucije ali organa, ob vseh aktivnostih policije, z namenom odstranitve tujca iz države, vključno z obdobjem pred odhodom, v času leta oziroma drugega načina potovanja, postankom v tranzitu, prihodom in sprejemu tujca v državo vrnitve.

(7) Policija ugotovitve izbrane organizacije, institucije ali organa iz prejšnjega odstavka, ki bi izkazovale kršitve človekovih pravic in temeljnih svoboščin, obravnava v pritožbenem postopku, določenem v zakonu o nalogah in pooblastilih policije.

70. člen **(priznavanje odločitev o izgonu)**

(1) Policija odstrani iz države tudi tujca, ki zakonito prebiva na območju Republike Slovenije, zoper katerega je druga država članica Evropske unije izrekla pravnomočno odločitev o izgonu.

(2) Če ima tujec iz prejšnjega odstavka dovoljenje za prebivanje, ki ga je izdala druga država članica Evropske unije, se mora policija pred odstranitvijo posvetovati s pristojnim organom države, ki je dovoljenje za prebivanje izdal, in pristojnim organom države, ki je izrekel pravnomočno odločitev o izgonu. V primeru, da tujcu, kljub izrečeni pravnomočni odločitvi o izgonu, dovoljenje za prebivanje v drugi državi članici Evropske unije ne preneha, se tujca odstrani v to državo.

(3) Pred odstranitvijo lahko policija od države članice Evropske unije, ki je izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, zahteva posredovanje dokumentacije, ki se nanaša na odločitev o izgonu. Če zahtevana dokumentacija policiji ni posredovana, tujca ni dolžna odstraniti.

(4) O izvršeni odstranitvi tujca mora policija obvestiti pristojni organ države članice Evropske unije, ki je izrekel pravnomočno odločitev o izgonu.

(5) Država članica Evropske unije, ki je izrekla pravnomočno odločitev o izgonu, je policiji dolžna povrniti stroške, nastale s odstranitvijo, kadar državljan tretje države nima zadostnih lastnih sredstev, v skladu z načinom, kot to določa Odločba Sveta 2004/191/ES z dne 23. februarja 2004 o določitvi meril in praktičnih rešitev za izravnavo finančnih neskladij,

ki so posledica uporabe Direktive 2001/40/ES o medsebojnem priznavanju odločb o izgonu državljanov tretjih držav (UL L št. 60 z dne 27. 2. 2004, str. 55).

(6) Pristojni organ Republike Slovenije, ki je izrekel pravnomočno odločitev o izgonu tujca, ki zakonito prebiva na območju druge države članice Evropske unije, mora na zahtevo pristojnega organa druge države članice, ki tujca odstranjuje, posredovati dokumentacijo, ki se nanaša na odločitev o izgonu.

(7) Določbe tega člena ne veljajo za državljana države članice Evropske unije, njegove družinske člane in družinske člane slovenskega državljana.

71. člen

(pomoč drugi državi članici Evropske unije pri odstranjevanju tujca po zračni poti)

(1) Policija lahko po predhodnem zaprosilu pristojnih organov druge države članice Evropske unije preko letališča v Republiki Sloveniji dovoli tranzit tujca, ki ga druga država članica Evropske unije odstranjuje po zračni poti. V primeru dovolitve tranzita policija nudi ustrezne ukrepe pomoči.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve, s pravilnikom podrobneje predpiše izvajanje pomoči v primeru tranzita tujca, ki se odstranjuje po zračni poti.

72. člen

(prepoved odstranitve tujca)

Načelo nevračanja po tem zakonu in v skladu z načeli mednarodnega običajnega prava pomeni obveznost Republike Slovenije, da ne sme odstraniti tujca v državo, v kateri bi bilo njegovo življenje ali njegova svoboda ogrožena zaradi rase, vere, narodnosti, pripadnosti posebni družbeni skupini ali političnega prepričanja, ali v državo, v kateri bi lahko bil izpostavljen mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju.

73. člen

(dovolitev zadrževanja)

(1) Zadrževanje po tem zakonu pomeni dovoljenje tujcu, ki se ga mora odstraniti, da začasno ostane v Republiki Sloveniji.

- (2) Zadrževanje v Republiki Sloveniji se dovoli tujcu, če:
- tujčeva odstranitev iz države v skladu s prejšnjim členom ni dovoljena,
  - tujec nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je,
  - zdravnik zaradi tujčevega zdravstvenega stanja odsvetuje takojšnjo odstranitev iz države,
  - mora tujec zaradi smrti ali hujše bolezni družinskega člana, ki prebiva v Republiki Sloveniji, dovoljen čas bivanja v državi podaljšati,
  - je potrebno zagotoviti nujno udeležbo tujca v postopku pred državnim organom Republike Slovenije,
  - mladoletni tujec v Republiki Sloveniji obiskuje osnovno šolo, do zaključka šolskega leta,
  - tujca država, katere državljan je ali država, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče, ni pripravljena sprejeti,
  - odstranitev ni možna, ker ni mogoče zagotoviti prevoza tujca iz države po kopenski, zračni ali vodni poti,

- odstranitev ni možna, ker so v državi, katere državljan je tujec ali v državi, v kateri je oseba brez državljanstva imela svoje zadnje prebivališče, nastopile okoliščine, kot so naravne in druge nesreče, ki ne omogočajo vrnitve,
- za mladoletnega tujca brez spremstva to zahteva njegov skrbnik za posebni primer.

(3) Policija postopek za dovolitev zadrževanja uvede na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti po tem, ko je tujcu že vročena odločba o vrnitvi brez roka za prostovoljno vrnitev oziroma odločba, s katero je bila tujcu določena prepoved vstopa v državo, ali sodba, s katero je bila tujcu izrečena stranska kazen ali stranska sankcija izгона tujca iz države. Dovoljenje za zadrževanje se tujcu izda za največ šest mesecev. Dovoljenje se lahko na prošnjo tujca ali po uradni dolžnosti podaljša, dokler trajajo razlogi iz prejšnjega odstavka. Tujcu, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, policija izda izkaznico o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji.

(4) Tujec lahko prošnjo za dovolitev zadrževanja vložiti tudi v času nastanitve v centru. Na podlagi vložene prošnje tujcu ni možno podaljšati njegove nastanitve v centru. Odstranitev iz države do dokončne odločitve o prošnji za dovolitev zadrževanja ni dovoljena.

(5) Policija z odločbo, s katero dovoli tujcu zadrževanje v Republiki Sloveniji, lahko določi kraj prebivanja na določenem naslovu.

(6) Obveznost tujca, da zapusti državo, z dovolitvijo zadrževanja ne preneha in se ne spremeni. V primeru obstoja razlogov za sum, da se bo tujec odstranil iz države poskusil izogniti, se mu lahko naloži obveznost rednega javljanja na najbližji policijski postaji, položitev ustrezne finančne garancije, predložitve dokumentov ali obveznost zadrževanja na določenem mestu.

74. člen (prenehanje dovolitve zadrževanja)

- (1) Dovolitev zadrževanja preneha če:
- prenehajo razlogi za dovolitev zadrževanja;
  - tujec pridobi dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji na podlagi zakona ali mednarodne pogodbe;
  - tujec v času dovolitve zadrževanja zapusti ozemlje Republike Slovenije;
  - tujec ne upošteva obveznosti iz šestega odstavka prejšnjega člena.

(2) Po prenehanju razlogov za dovolitev zadrževanja Policija tujcu izda odločbo, s katero ugotovi obstoj razlogov za dovolitev zadrževanja. Pritožba zoper odločbo ni dovoljena, je pa dovoljen upravni spor, ki se vložiti v osmih dneh od vročitve odločbe.

75. člen (pravice tujca, ki mu je dovoljeno zadrževanje)

(1) Tujec, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, ima pravico do nujnega zdravstvenega varstva v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, osnovne oskrbe, šoloobvezni mladoletni tujci pa tudi pravico do osnovnega šolstva.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je mladoletni tujec, ki mu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, upravičen do zdravstvenega varstva v enakem obsegu kot otrok, ki je obvezno zdravstveno zavarovan kot družinski član. V enakem obsegu je do

zdravstvenega varstva upravičen tudi šolajoči se otrok po 18. letu starosti, in sicer do konca šolanja, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti.

(3) Pravica do osnovne oskrbe iz prvega odstavka tega člena je pravica do izplačila denarne pomoči v višini in na način, kot ga za izplačilo denarne socialne pomoči določa zakon, ki ureja socialno varstvene prejemke. Pravico do osnovne oskrbe zagotavlja urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo migrantov.

(4) Tujcu, ki ne ravna v skladu s prvim in drugim odstavkom 90. člena tega zakona, ali istovetnost tujca, zaradi navajanja lažnih podatkov v postopku ugotavljanja istovetnosti ni bila potrjena, ne pripada pravica do osnovne oskrbe.

(5) Tujcu, ki je v času dovolitve zadrževanja sprejet v bolnišnico, zavod za prestajanje kazni zapora ali drugo državno institucijo, za čas bivanja v tej instituciji, ne pripada pravica do osnovne oskrbe iz drugega odstavka tega člena.

(6) V primeru obstoja okoliščin iz prvega odstavka 80. člena tega zakona, nastanitev in oskrbo zagotavlja urad iz drugega odstavka tega člena.

76. člen **(omejitev gibanja tujca, ki nezakonito prebiva)**

(1) Za tujca, pri katerem obstaja nevarnost pobega ali ni zapustil države v določenem roku in ga iz kakršnih koli razlogov ni mogoče takoj odstraniti, odredi policija do njegove odstranitve iz države omejitev gibanja in nastanitev v centru ali nastanitev izven centra največ za šest mesecev.

(2) Določba prejšnjega odstavka se uporablja tudi v primerih, ko ni znana istovetnost tujca.

(3) Omejitev gibanja žensk, družin, otrok, mladoletnikov brez spremstva, ostarelih, huje bolnih in drugih ranljivih oseb, se zagotovi ločeno, da je zagotovljena ustrezna zasebnost. Minister, pristojen za notranje zadeve, določi postopek za nastanitev tujcev v centru.

(4) Omejitev gibanja lahko traja le toliko časa, kolikor je potrebno, da se izvede odstranitev tujca iz države, vendar ne dlje kot za šest mesecev.

(5) Tujca iz prvega odstavka tega člena, ki ga zaradi posebnih razlogov ali potreb ni mogoče nastaniti v centru, se v soglasju s socialnovarstvenim zavodom, na stroške centra, nastani v socialnovarstvenem zavodu ali zagotovi drugo ustrezno institucionalno varstvo.

(6) Tujec iz prvega in drugega odstavka tega člena ima enak obseg pravic kot tujec, ki mu je dovoljeno zadrževanje. Osnovna oskrba tujca se v tem primeru zagotavlja v centru in ne na način, kot je določeno v drugem odstavku 75. člena tega zakona.

(7) V času omejitve gibanja se tujca redno obvešča o pravilih bivanja v centru ter o njegovih pravicah in obveznostih.

(8) Čas bivanja tujca izven centra brez dovoljenja za izhod iz centra in čas bivanja v priporu, zaporu ali v postopku mednarodne zaščite, se ne šteje v čas nastanitve v centru.

(9) Med bivanjem v centru je gibanje tujca omejeno na območje centra, kjer mora tujec upoštevati pravila bivanja v centru. Tujcu se izjemoma lahko dovoli gibanje zunaj

območja centra. Pogoje in način dovolitve gibanja zunaj območja centra določajo pravila bivanja.

76.a člen (pravila bivanja v centru)

(1) Za zagotavljanje discipline in reda so tujci dolžni spoštovati pravila bivanja v centru ter navodila pristojnih delavcev centra.

(2) Delavci centra lahko tujcem nalagajo naloge in aktivnosti za izvajanje tedenskega programa dela ter druge naloge z namenom uresničevanja dolžnosti in pravic, ki izhajajo iz pravil bivanja v centru.

(3) Tujci so dolžni opustiti vse aktivnosti, ki bi lahko ogrozile varnost, red in mir v centru ter skrbeti za korekten in strpen medsebojni odnos in odnos do delavcev centra.

(4) Pravila bivanja v centru predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

76.b člen (kršitev pravil bivanja v centru)

(1) Kršitve pravil bivanja so lažje in težje.

(2) Lažje kršitve so:

- spreminjanje razporeda opreme po sobah in premeščanje inventarja iz enega v drug prostor,
- pisanje in lepljenje po stenah, vratih in oknih,
- uporaba lastnih električnih aparatov brez dovoljenja,
- vnos in uporaba vžigalnikov in ostalih predmetov, s katerimi se lahko zaneti ogenj,
- nošenje hrane in jedilnega pribora iz jedilnice,
- kajenje v sobah in skupnih prostorih centra,
- namerno uničevanje drobnega inventarja centra,
- uporaba mobilnih telefonov brez dovoljenja,
- motenje nočnega miru.

(3) Težje kršitve so:

- izražanje rasne, verske, nacionalne, spolne, politične ali druge nestrpnosti v kakršnikoli obliki,
- žaljiv ali nasilen odnos do sostanovalcev, zaposlenih in obiskovalcev,
- vnos in uživanje alkoholnih pijač ter drugih opojnih snovi,
- vnos nevarnih predmetov ter lahko vnetljivih snovi,
- neizpolnitev ukaza uradnih oseb, ki bi povzročila hujše motnje v delovanju centra,
- fizični napad na drugega nastanjenega tujca, delavca centra ali obiskovalca centra,
- izdelovanje ali vnašanje predmetov, primernih za napad, pobeg ali za storitev kaznivega dejanja,
- samovoljna zapustitev centra,
- zloraba dodeljenih ugodnosti,
- naklepna kršitev predpisov o varstvu pred požarom, eksplozijo ali drugimi naravnimi nesrečami,
- povzročitev večje materialne škode, če je povzročena naklepno ali iz hude malomarnosti,
- ponavljanje lažjih kršitev pravil bivanja,

- prisiljevanje, izvajanje psihičnih in fizičnih oblik pritiska nad drugimi tujci v centru in napeljevanje k temu.

76.c člen (ukrepi ob kršitvah pravil bivanja v centru)

(1) Za lažje kršitve pravil bivanja se s strani vodje centra ali osebe, ki jo ta pooblasti tujcu izreče opozorilo.

(2) V primeru, da tujec z lažjimi kršitvami nadaljuje lahko vodja centra ali oseba, ki jo ta pooblastil tujcu:

- omeji uveljavljanje pravic iz pravil bivanja v centru;
- začasno, največ za en mesec, ukine možnost izdaje dovoljenja za izhod iz centra;
- začasno, največ za en mesec, ukine možnost izreka milejšega ukrepa na podlagi 81. člena tega zakona.

(3) Za težje kršitve hišnega reda se tujcu izreče ukrep iz druge alineje drugega odstavka 77. člena tega zakona.

77. člen (strožji policijski nadzor)

(1) Zoper tujca iz prejšnjega člena se lahko v centru odredi bivanje pod strožjim policijskim nadzorom.

- (2) Bivanje pod strožjim policijskim nadzorom odredi policija z odločbo, če:
- se je tujec že poskušal izogniti odstranitvi s pobegom ali se je aktivno upiral odstranitvi,
  - je tujec kršil pravila bivanja v centru ali ne upošteva zakonitih odredb in navodil pooblaščenih oseb,
  - če je iz dejanskih okoliščin in ravnanja tujca razvidno, da se namerava izogniti odstranitvi.

(3) Bivanje pod strožjim policijskim nadzorom se tujcu odredi za čas, ki je nujno potreben za njegovo odstranitev, vendar ne več kot za šest mesecev.

(4) Strožji policijski nadzor pomeni omejitev gibanja na prostore centra, v skladu s hišnim redom centra.

78. člen (postopek v zvezi z omejitvijo gibanja)

(1) Nastanitev tujca v center ali izven centra in bivanje pod strožjim policijskim nadzorom odredi policija z odločbo. Zoper odločbo o nastanitvi in odločbo o odreditvi bivanja pod strožjim policijskim nadzorom ima tujec pravico do vložitve tožbe na upravno sodišče v treh dneh po vročitvi odločbe.

(2) Tožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) O tožbi mora upravno sodišče odločiti v šestih dneh.

(4) Tujcu, ki mu je omejeno gibanje v centru, se omogoči vzpostaviti stik z zakonitim zastopnikom, družinskimi člani, skrbnikom in pristojnimi konzularnimi organi.

(5) Predstavniki nevladnih in mednarodnih organizacij imajo možnost obiskovati center in tam nastanjene tujce, upoštevajoč določila hišnega reda. Tujca, ki je nastanjen v centru, se seznanijo o možnostih stika s predstavniki nevladnih in mednarodnih organizacij.

79. člen **(postopek v zvezi s podaljšanjem omejitve gibanja)**

(1) Če tujca iz objektivnih razlogov tudi po poteku šestih mesecev ni mogoče odstraniti iz države, lahko policija z odločbo:

- zaradi nesodelovanja tujca v postopku odstranitve ali zamud pri pridobivanju potrebne dokumentacije iz tretjih držav, ali če je postopek ugotavljanja istovetnosti še v teku, nastanitev v centru oziroma bivanje pod strožjim policijskim nadzorom podaljša za nadaljnjih šest mesecev, če je realno pričakovati, da bo mogoče tujca v tem času odstraniti,
- tujcu do odstranitve določi drug kraj bivanja izven centra, pri čemer mora tujec upoštevati pravila bivanja izven centra, sicer ga lahko ponovno nastani v center.

(2) Zoper odločbo o podaljšanju omejitve gibanja je mogoče vložiti tožbo na upravno sodišče, ki o tožbi odloči v osmih dneh. Tožba ne zadrži izvršitve odločbe o podaljšanju omejitve gibanja.

79.a člen **(preizkus utemeljenosti omejitve gibanja v centru)**

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve po uradni dolžnosti pred iztekom treh mesecev od odreditve omejitve gibanja v centru, preveri utemeljenost omejitve gibanja po 78. členu tega zakona. V primeru, da ugotovi, da razlogi za omejitev gibanja niso več podani, policiji naloži, da tujca nemudoma izpusti iz centra.

(2) V primeru omejitve gibanja po prejšnjem členu, ki je daljše od treh mesecev, preizkus utemeljenosti omejitve gibanja po uradni dolžnosti pred iztekom treh mesecev od določitve omejitve gibanja opravi upravno sodišče. V primeru, da sodišče ugotovi, da razlogi za omejitev gibanja niso več podani, policiji naloži, da tujca nemudoma izpusti iz centra.

(3) Policija ministrstvu oziroma sodišču dokumentacijo o postopkih v okviru vračanja tujca posreduje petnajst dni pred iztekom vsakokratnega preizkusnega obdobja. Poleg dokumentacije policija pristojnemu organu poda tudi svoje mnenje o upravičenih pričakovanih glede uspešnosti vračanja in sporoči druge pomembne okoliščine.

(4) Ministrstvo oziroma sodišče policiji in tujcu posreduje svojo odločitev najkasneje en dan pred iztekom preizkusnega obdobja. V postopku preizkusa lahko predstavniki ministrstva po potrebi obišejo tujca v centru, z njim opravijo razgovor ter opravijo razgovor tudi z uslužbenci centra in policisti, ki so sodelovali v postopku s tujcem. Upravno sodišče lahko zahteva udeležbo tujca in drugih oseb iz prejšnjega stavka na glavni obravnavi.

(5) Zoper ugotovitev ministrstva, da je omejitev gibanja še vedno utemeljena ima tujec pravico vložiti tožbo v upravnem sporu. Zoper odločitev upravnega sodišča, da je omejitev gibanja še vedno utemeljena, ima tujec pravico do pritožbe na Upravno sodišče Republike Slovenije. V pritožbi lahko navaja nova dejstva in priloži nove dokaze.

80. člen **(posebne okoliščine)**

(1) Če je v postopku odstranitve iz države izredno veliko število tujcev, zaradi česar so presežene zmogljivosti centra ali organov, pristojnih za izvajanje postopkov v zvezi z omejitvijo gibanja, se lahko v času takih posebnih okoliščin tujcem omeji gibanje ne glede na določbo prvega in tretjega odstavka 76. člena tega zakona.

(2) V času posebnih okoliščin iz prejšnjega odstavka, se za odločitev o pritožbi in tožbi zoper odločbo o nastanitvi, ne upošteva rok, določen v prvem in tretjem odstavku 78. člena tega zakona.

(3) O nastanku in prenehanju posebnih okoliščin, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, obvesti Evropsko komisijo.

81. člen (milejši ukrepi)

(1) Policija lahko po uradni dolžnosti ali na prošnjo tujca obvezno nastanitev tujca v centru nadomesti z milejšimi ukrepi, če se lahko tudi na tak način zagotovi odstranitev tujca iz države

(2) Policija lahko, na podlagi prejšnjega odstavka, tujcu z odločbo dovoli bivanje izven centra, pri čemer mu lahko tudi določi kraj bivanja.

(3) V primeru ukrepa iz prejšnjega odstavka lahko policija tujcu z odločbo omeji gibanje samo na kraj bivanja in mu določi obveznost rednega javljanja najbližji policijski postaji.

(4) Zoper odločbo, s katero ni ugodeno tujčevi prošnji za uporabo milejšega ukrepa, pritožba ni dovoljena.

82. člen (postopek z mladoletnimi tujci)

(1) V primeru odstranitve mladoletnega tujca brez spremstva staršev ali drugih zakonitih zastopnikov, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji, policija takoj obvesti center za socialno delo, ki mora mladoletnemu tujcu nemudoma postaviti skrbnika za posebni primer. Policija izda odločbo o vrnitvi mladoletnemu tujcu brez spremstva, ko skrbnik za posebni primer po skrbni preučitvi vseh okoliščin ugotovi, da je to v najboljšem interesu mladoletnega tujca.

(2) Mladoletnega tujca iz prejšnjega odstavka se ne sme odstraniti v matično državo ali v tretjo državo, ki ga je pripravljena sprejeti, dokler mu tam ni zagotovljen sprejem. Pred odstranitvijo se je potrebno prepričati, da bo mladoletni tujec vrnjen članu družine, izbranemu skrbniku ali ustreznim sprejemnim centrom v državi vrnitve. V nobenem primeru pa se mladoletnega tujca brez spremstva ne sme odstraniti v nasprotju s Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spremenjeno s Protokoli št. 3, 5 in 8 ter dopolnjeno s Protokolom št. 2 ter njenimi protokoli št. 1, 4, 6, 7, 9, 10 in 11 (Uradni list RS – MP, št. 7/94), Evropsko konvencijo o preprečevanju mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja (Uradni list RS – MP, št. 1/94) ali Konvencijo o otrokovih pravicah (Uradni list RS – MP, št. 9/92) in Evropsko konvencijo o uresničevanju otrokovih pravic (Uradni list RS – MP, št. 26/99). Do odstranitve se mladoletnemu tujcu dovoli zadrževanje v skladu z določbami tega zakona.

(3) Mladoletnega tujca in družino z mladoletnim tujcem se v dogovoru s skrbnikom za posebni primer nastani v primernih ustanovah za nastanitev mladoletnih oseb, kjer mu

bodo zagotovljene pravice iz prejšnjega odstavka. Če to ni možno, se mladoletnega tujca brez spremstva in družino z mladoletnim tujcem nastani v center.

(4) Mladoletnemu tujcu, ki je nastanjen v centru, se v prostem času omogoči ukvarjanje z dejavnostmi, vključno z igrami in rekreacijskimi dejavnostmi, primernimi njegovi starosti.

(5) Kadar identiteta mladoletnega tujca ni potrjena in obstaja dvom, da gre za mladoletno osebo, lahko policija ugotavlja starost osebe s pomočjo izvedencev. Na podlagi mnenja izvedenca policija o starosti osebe izda ugotovitveno odločbo. Zoper ugotovitveno odločbo se lahko tujec pritoži v roku osmih dni od vročitve odločbe. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(6) Strožji policijski nadzor se za mladoletnega tujca lahko odredi le izjemoma in to le skupaj s starši ali skupaj z enim izmed njih. Zoper mladoletnega tujca brez spremstva ni mogoče odrediti bivanja pod strožjim policijskim nadzorom.

83. člen **(prenehanje nastanitve v centru)**

(1) Nastanitev tujca v centru preneha, ko prenehajo razlogi zanjo oziroma, ko je dosežen njen namen.

(2) Policija lahko z odločbo, s katero dovoli tujcu zadrževanje v Republiki Sloveniji, namesto nastanitve v centru, določi kraj bivanja na določenem naslovu.

(3) Nastanitev v centru lahko preneha tudi na prošnjo tujca, če policija ugotovi, da so podani pogoji za milejše ukrepe po tem zakonu.

84. člen **(stroški odstranitve)**

(1) Tujec iz prvega odstavka 76. člena tega zakona, ki ima lastna sredstva, je dolžan sam kriti stroške svojega preživljanja in nastanitve ter stroške odstranitve do višine lastnih sredstev.

(2) Tujec iz prejšnjega odstavka, ki je nastanjen v centru, je dolžan lastna sredstva ob nastanitvi deponirati. Zaradi zadovoljevanja nujnih osebnih potreb, tujec lahko zaprosi za vračilo dela deponiranih lastnih sredstev. Znesek posameznega vračila se določi ob upoštevanju razumnih potreb tujca, navedenih v zaprosilu.

(3) Če tujec nima sredstev, se stroški iz prvega odstavka tega člena plačajo iz sredstev proračuna Republike Slovenije.

(4) Stroške iz prvega odstavka tega člena solidarno nosi tudi oseba, ki je tujca pripeljala čez državno mejo na nedovoljen način ali mu omogočila nezakonito zaposlitev ali opravljanje dela ali omogočila nezakonito bivanje v Republiki Sloveniji, ter fizična ali pravna oseba, ki je tujcu omogočila pridobitev vizuma ali dovoljenja za prebivanje na podlagi dokumentacije, ki ni izkazovala pravega namena vstopa tujca v državo.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, s pravilnikom podrobneje predpiše pogoje in postopek deponiranja lastnih sredstev in vračila teh sredstev tujcu.

VII. POGLAVJE POSTOPEK IN ORGANI

85. člen **(uporaba zakona, ki ureja splošni upravni postopek)**

V postopkih po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni drugače določeno.

86. člen **(organi)**

(1) Diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini in ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, so pristojni za vodenje in odločanje v postopkih v zvezi z izdajo, razveljavitvijo, podaljšanjem in preklicem vizumov za kratkoročno in dolgoročno bivanje, za označitev razveljavitve oziroma prenehanja dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki nalepke v tujčevo potno listino ter odvzem dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, katerega veljavnost je prenehala.

(2) Za ukrepe in odločitve ter postopke v zvezi s prebivanjem tujcev v Republiki Sloveniji so na prvi stopnji pristojne upravne enote, na območju katerih tujec prebiva ali namerava prebiti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Policija je pristojna za opravljanje mejne kontrole, za zavrnitev tujca na meji, izdajo vizuma za kratkoročno bivanje na meji, razveljavitve in preklic vizuma, označitev razveljavitve oziroma prenehanja dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki nalepke v tujčevo potno listino, odvzem dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, katerega veljavnost je prenehala, za izvajanje ukrepov iz VI. poglavja tega zakona in za druge ukrepe in odločitve v zvezi s tujci na meji ali v državi, ki jih določa zakon, ter za izvajanje nadzorstva nad izvrševanjem določb tega zakona, katerih kršitve so določene kot prekrški.

(4) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, opravlja upravne in strokovne zadeve, ki se nanašajo na migracijsko politiko, vstop, zapustitev in prebivanje tujcev v državi, odloča o pritožbah zoper odločbe izdane na prvi stopnji in sprejema ukrepe v zvezi s tujci, kadar je tako določeno z zakonom ter je pristojno za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje iz tretjega odstavka 51. člena tega zakona.

(5) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, pri opravljanju nalog iz prejšnjega odstavka sodeluje z drugimi ministrstvi, organi in službami, tako da usmerja in usklajuje njihovo delo. Zaradi zagotovitve povezanega in usklajenega opravljanja zadev iz prejšnjega odstavka, ki so skupnega pomena za več ministrstev in zaradi enotnega in organiziranega sodelovanja in usklajevanja, se pri ministrstvu, pristojnem za notranje zadeve, ustanovi skupno delovno telo.

87. člen **(pritožba in postopek na drugi stopnji)**

(1) O pritožbah zoper odločbe in ukrepe, ki so jih na prvi stopnji izdali organi iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) O pritožbah zoper odločbe in sklepe, ki so jih na prvi stopnji izdala diplomatska predstavništva in konzulati Republike Slovenije v tujini, odloča ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

(3) Zoper odločbe in sklepe, ki jih je na prvi stopnji izdal organ iz drugega odstavka prejšnjega člena glede izdaje enotnega dovoljenja po 37., 37.a, 37.b, 39., 41., 45., 45.a, 45.b, 45.c, 45.d, 46. in 48. členu tega zakona in pisne odobritve po 37. in 39. členu tega zakona, ni dovoljena pritožba, je pa dovoljen upravni spor.

(4) Pritožba v zadevah izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje v Republiki Sloveniji je dovoljena le v primerih, če tujec uveljavlja svojo pravico do izdaje dovoljenja po 38., 44., 47. in 48. členu tega zakona.

88. člen

(postopek v diplomatskih predstavništvih in konzulatih Republike Slovenije v tujini)

(1) Tujec mora prošnji za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje priložiti vsa dokazila in listine o izpolnjevanju pogojev iz tretjega in četrtega odstavka 33. člena tega zakona, ter v postopku predložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca ter dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem.

(2) V primeru, da upravna enota zahteva dopolnitev prošnje za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje ali zaslišanje tujca, diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini o tem pošlje poziv tujcu v pisni obliki.

(3) Diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini vroči tujcu izdano prvo dovoljenje za začasno prebivanje osebno. K vročitvi tujca povabi na način, kot ga določa prejšnji odstavek. Tujec ob vročitvi podpiše vročilnico, ki jo diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije posreduje upravnim enotam, ki je dovoljenje za prebivanje izdala.

(4) Odločbo o zavrnitvi izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje, sklep o ustavitvi postopka in sklep o zavrženju prošnje, izdan v postopku izdaje prvega dovoljenja za začasno prebivanje, diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini vroči tujcu osebno pri diplomatskem predstavništvu ali konzulatu ali po pošti, v skladu s predpisi države, v kateri je diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije, ki urejajo poštno storitve, in sicer na način, ki omogoča potrditev prejema. Če vročitve na takšen način ni mogoče opraviti, se odločba ali sklep objavi na oglasni deski diplomatskega predstavništva ali konzulata Republike Slovenije in na enotnem državnem portalu e-uprava v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

89. člen

(sodelovanje med organi)

(1) Organi, določeni v 86. členu tega zakona, so pri opravljanju zadev iz svoje pristojnosti dolžni medsebojno sodelovati, si nuditi pravno pomoč ter brezplačno posredovati potrebne osebne in druge podatke ter informacije za opravljanje pristojnosti po tem zakonu.

(2) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil v Republiki Sloveniji morajo v zadevah in vprašanjih, ki se nanašajo na vstop, prebivanje, izstop tujcev, ter v drugih zadevah in vprašanjih v zvezi s tujci sodelovati s pristojnimi organi za tujce po tem zakonu, zlasti z brezplačnim posredovanjem potrebnih osebnih in drugih podatkov ter informacij za opravljanje pristojnosti po tem zakonu.

(3) Podatki in informacije iz prvega in drugega odstavka tega člena se posredujejo samo na podlagi pisne zahteve ali zahteve, poslana po predpisani elektronski poti pristojnega organa, kjer je navedena ustrezna pravna podlaga ter ustrezna številka ali druga oznaka zadeve, katero organ obravnava.

90. člen (obveznosti tujca v postopku)

(1) Tujec mora ves čas postopka sodelovati s pristojnimi organi in se podrežati njihovim ukrepom. Tujec mora omogočiti pristojnemu organu dostop do vseh razpoložljivih dokazov ter predložiti vse listine in potrdila, ki jih ima in ki so lahko pomembna za postopek, ter se odzivati vabilom pristojnih organov. Pristojni organ lahko tujcu postavi primeren rok, v katerem mora predložiti zahtevane listine, potrdila oziroma druge dokaze, sicer jih ni dolžan upoštevati.

(2) Tujec, nastanjen v centru, mora poleg spoštovanja obveznosti iz prejšnjega odstavka, sodelovati s policijo, diplomatskimi predstavništvi in konzulati pri ugotavljanju njegove istovetnosti.

(3) Če je bil postopek po tem zakonu uveden na zahtevo ali prošnjo tujca oziroma njegovega delodajalca in ga ni mogoče končati brez njegovega sodelovanja, se njegov molk šteje za umik zahteve, če kljub opozorilu pristojnega organa v postavljenem roku ne opravi nobenega dejanja za nadaljevanje oziroma dokončanja postopka oziroma, če se iz opustitve teh dejanj da sklepati, da ni več zainteresiran za nadaljevanje postopka.

(4) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za državljane EU, njihove družinske člane in družinske člane slovenskih državljanov.

91. člen (odločanje)

(1) Pristojni organ v postopku odloča na podlagi dejstev in okoliščin, znanih v Republiki Sloveniji, če je v posameznem primeru potrebno, pa lahko tudi na podlagi dejstev in podatkov organov Republike Slovenije v tujini.

(2) O prošnjah za izdajo dovoljenja za prebivanje in potrdila o prijavi prebivanja mora pristojni organ odločiti čimprej, najpozneje pa v 30 dneh od prejema popolne prošnje. Kadar mora pristojni organ zaradi ugotovitve obstoja razlogov za zavrnitev izdaje dovoljenja ali potrdila izvesti poseben ugotovitveni postopek, mora o prošnji odločiti najpozneje v 60 dneh.

92. člen (dolžnost obveščanja)

(1) Državni in drugi organi in organizacije morajo brez odlašanja obvestiti policijo o tujcu, ki nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, o tujcu, za katerega je podan razlog za odpoved prebivanja.

(2) Sodišče, ki tujcu izreče pravnomočno stransko kazen ali stransko sankcijo izgona tujca iz države, in sodišče, ki je tujcu izreklo sodbo, katere pravna posledica je prenehanje pravice do prebivanja ali razlog za odpoved prebivanja, o tem nemudoma obvesti policijo in upravno enoto, na območju katere tujec prebiva, če ima tujec v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje.

(3) Zavod za izvrševanje kazenskih sankcij pred izpustitvijo na prostost v Republiki Sloveniji nezakonito prebivajočega tujca ali tujca, ki ga je potrebno odstraniti iz države, obvesti policijo in ji ga preda v postopek.

(4) Subjekt gostitelj in oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, morata o spremembah, ki vplivajo na pogoje, na podlagi katerih je bila premetitev odobrena, obvestiti pristojni organ v Republiki Sloveniji v roku desetih dni od nastanka sprememb.

VIII. POGLAVJE OBDELAVA IN VARSTVO OSEBNIH PODATKOV TER IZKAZOVANJE ISTOVETNOSTI TUJCA

93. člen **(obdelava osebnih podatkov)**

(1) Organi, pristojni za izvajanje tega zakona, lahko, zaradi izvajanja tega in drugih zakonov v zvezi s tujci, obdelujejo osebne podatke o tujcih, na katere se osebni podatki nanašajo.

(2) Organi iz prejšnjega odstavka lahko obdelujejo osebne podatke o tujcu, ki jih pridobijo tudi brez sodelovanja tujca, na katerega se osebni podatki nanašajo, pri drugih organih in organizacijah ter pri drugih organih, če je to:

- v interesu tujca, na katerega se osebni podatki nanašajo in je ta za to dal svojo privolitev;
- z zakonom dovoljeno.

(3) Državni in drugi organi in organizacije, ki razpolagajo s podatki, ki se nanašajo na tujce iz prvega odstavka tega člena, so dolžni te podatke posredovati pristojnim organom na njihovo zahtevo.

(4) Obdelava osebnih podatkov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena mora biti v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

94. člen **(pravice tujca v zvezi z osebnimi podatki)**

Poleg pravic, ki jih ima tujec glede varstva osebnih podatkov na podlagi zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov in drugih predpisov, ima pravico, da preveri točnost osebnih podatkov, vnesenih na dovoljenje za prebivanje ali vizum, in pravico zahtevati njihovo spremembo ali izbris, če je to potrebno, kot to določa zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

95. člen **(ugotavljanje istovetnosti tujca)**

- Policija lahko tudi proti volji tujca ugotavlja njegovo istovetnost, če:
- je nameščen v centru;
  - mu je bilo odpovedano prebivanje v Republiki Sloveniji ali izrečena prepoved vstopa v državo;
  - obstaja sum, da zanj, pod drugim osebnim imenom, še vedno velja prepoved vstopa v Republiko Slovenijo;
  - se mu namerava izdati potni list za tujca ali druga listina za tujca;

- svoje istovetnosti ne more izkazati oziroma dokazati;
- je to potrebno zaradi ugotovitve državljanstva;
- je poskušal vstopiti ali je vstopil v državo s ponarejeno oziroma tujo potno listino in
- obstajajo drugi razlogi, določeni z zakonom.

96. člen (osebno ime)

(1) Tujec mora med prebivanjem na območju Republike Slovenije uporabljati osebno ime, ki ga ima po predpisih svoje države, če v zakonu ali mednarodni pogodbi ni drugače določeno.

(2) Če osebno ime, vpisano v izpisku iz rojstne matične knjige, ni identično z osebnim imenom, vpisanim v potni listini tujca, se v uradnih evidencah, ki se vodijo v Republiki Sloveniji, vpiše osebno ime, kot je vpisano v potni listini tujca.

97. člen (izkazovanje istovetnosti tujca)

(1) Tujec dokazuje svojo istovetnost s tujo potno listino, osebno izkaznico ali drugo ustrežno listino, ki je v državi tujca predpisana in s katero lahko dokazuje istovetnost, s potno listino za tujca, z dovoljenjem za prebivanje, izdanem v obliki samostojne listine, ali z drugo javno listino, ki jo je izdal državni organ, v kateri je fotografija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti njegovo istovetnost.

(2) Na zahtevo policista mora tujec izročiti listino, s katero izkaže svojo istovetnost na način, določen v prejšnjem odstavku.

(3) Na zahtevo policista mora tujec pokazati tudi dovoljenje, s katerim dokazuje zakonitost vstopa in prebivanja v Republiki Sloveniji.

(4) Tujec svoje listine iz prvega odstavka tega člena ne sme posoditi drugi osebi ali uporabiti tuje listine kot svoje.

(5) Pogrešanje, izgubo, tatvino in drugo odtujitev potne listine oziroma druge listine iz prvega odstavka tega člena, razen potnega lista za tujca in dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, mora tujec prijaviti policiji takoj oziroma najkasneje v 24 urah, ko je to ugotovil. Policija izda tujcu o tem potrdilo.

(6) Tujec, ki v tujini izgubi potno listino oziroma drugo listino, ki jo je izdal pristojni organ Republike Slovenije, razen potnega lista za tujca in dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, mora to takoj naznaniti najbližjemu organu Republike Slovenije v tujini, pristojnemu za diplomatsko konzularne zadeve.

IX. POGLAVJE POTNE IN DRUGE LISTINE TER DOVOLJENJA

98. člen (izdaja potnih in drugih listin)

(1) Tujcu, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko izda potni list za tujca, če:

- je oseba brez državljanstva;
- nima in si ne more preskrbeti veljavne potne listine države, katere državljan je.

(2) Potni list za tujca se lahko izda tudi drugemu tujcu, ki nima veljavne potne listine, če so za to upravičeni razlogi.

(3) Prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vloži tujec osebno pri upravni enoti. Prošnjo lahko vloži tujec, ki je dopolnil 18 let, in tudi tujec, ki še ni star 18 let, če je sklenil zakonsko zvezo.

(4) Za tujca, mlajšega od 18 let, oziroma tujca, ki ni poslovno sposoben, prošnjo za izdajo potnega lista za tujca vloži njegov zakoniti zastopnik.

(5) Za namen vstopa družinskega člana osebe s priznanim statusom begunca ali subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji, ki mu je v Republiki Sloveniji izdano dovoljenje za prebivanje za družinskega člana in nima veljavne potne listine, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, izda potni list za tujca brez dveh prstnih odtisov in podpisa družinskega člana osebe s priznanim statusom begunca oziroma subsidiarne zaščite v Republiki Sloveniji z veljavnostjo do 90 dni.

(6) Potni list za tujca z veljavnostjo do 90 dni se za potrebe preselitve izda tudi tujcu iz 73. člena Zakona o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 16/17 – uradno prečiščeno besedilo). Pristojni organ za izdajo potnega lista iz prejšnjega stavka je ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(7) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za zunanje zadeve, predpiše obrazec potnega lista za tujca. S predpisom o obrazcu potnega lista za tujca se določi tudi način zajemanja prstnih odtisov.

99. člen **(veljavnost potnega lista za tujca)**

- (1) Potni list za tujca se lahko izda z veljavnostjo do dveh let, razen če:
- tujec zaprosi za potni list s krajšo veljavnostjo ali
  - če je za namen, zaradi katerega je bil izdan, zadostna tudi krajša veljavnost.

(2) Potni list za tujca, ki je v državi, izda upravna enota, na območju katere namerava tujec prebivati oziroma upravna enota, na območju katere tujec prebiva, za tujca, ki je v tujini, pa diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini.

100. člen **(zavrnitev izdaje potnega lista za tujca in njegov odvzem)**

- (1) Potni list za tujca se ne izda tujcu:
- zoper katerega teče kazenski postopek, če to zahteva pristojno sodišče;
  - ki mu je bila izrečena nepogojna kazen zapora, dokler kazni ne prestane;
  - če ni poravnal prežिवninskih obveznosti iz zakonske zveze ali razmerja med starši in otroki do upravičencev, ki stalno prebivajo v Republiki Sloveniji, in to zahteva pristojni organ;
  - če ni poravnal davčnih obveznosti in to zahteva pristojni organ.

(2) Pristojni organ obstoj razloga za zavrnitev izdaje potnega lista za tujca iz četrte alinee prejšnjega odstavka ugotavlja na podlagi podatkov iz evidenc, ki jih vodi davčni organ o zapadlih neplačanih davčnih obveznostih ter so označeni kot davčna tajnost. Pristojni

organ mora podatke, ki so davčna tajnost, varovati v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Podatke iz navedenih evidenc lahko pristojni organ pridobi po uradni dolžnosti.

- (3) Tujcu se potni list za tujca odvzame, če:
- se ugotovijo razlogi iz prejšnjega odstavka;
  - v njem manjka fotografija ali če ni več mogoče ugotoviti tujčeve istovetnosti;
  - je potni list ponarejen, nepopoln ali drugače poškodovan.

(4) Potni list za tujca se odvzame z odločbo, zoper katero se tujec lahko pritoži v roku treh dni. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(5) Tujec mora potni list za tujca vrniti, če pridobi državljanstvo Republike Slovenije ali, če pridobi potni list države, katere državljan je, oziroma katere državljan postane, ali, če preneha oziroma se mu razveljavi dovoljenje za prebivanje.

101. člen **(pogrešitev potnega lista za tujca)**

(1) Pogrešitev, izgubo ali tatvino (v nadaljnjem besedilu: pogrešitev) potnega lista za tujca v Republiki Sloveniji mora tujec takoj, če to ni mogoče pa najpozneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti katerikoli upravni enoti, ki o pogrešitvi obvesti upravno enoto, ki je potni list izdala, če je potni list izdalo diplomatsko predstavništvo ali konzulat Republike Slovenije v tujini, pa upravni enoti, na območju katere tujec prebiva.

(2) Pogrešitev potnega lista za tujca v tujini mora tujec takoj, če to ni mogoče pa najpozneje v osmih dneh, ko izve za pogrešitev, naznaniti najbližjemu diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini, ki o pogrešitvi obvesti upravno enoto, ki je potni list za tujca izdala.

(3) V naznanitvi pogrešitve mora tujec navesti tudi resnične podatke o okoliščinah pogrešitve potnega lista za tujca.

102. člen **(način izdaje, vsebina in oblika dovoljenja za prebivanje za državljane Švicarske konfederacije in njihove družinske člane)**

(1) Dovoljenje za začasno prebivanje, izdano državljanu Švicarske konfederacije in njegovemu družinskemu članu na podlagi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami, na eni strani, ter Švicarsko konfederacijo, na drugi, o prostem pretoku oseb (UL L št. 114 z dne 30. 4. 2002, str. 6) in dovoljenje za stalno prebivanje, izdano državljanu Švicarske konfederacije in njegovemu družinskemu članu, se izda v obliki izkaznice.

(2) Dovoljenje za prebivanje iz prejšnjega odstavka mora vsebovati fotografijo osebe, kateri je izdano, in podatke:

- vrsti dovoljenja,
- roku veljavnosti in
- priimek in ime, državljanstvo, spol in datum rojstva osebe, kateri je dovoljenje izdano.

(3) Način izdaje, vsebino in obliko dovoljenja za prebivanje ter način označitve prenehanja predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

103. člen

(izkaznica o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji)

(1) Tujcu, kateremu je dovoljeno zadrževanje v Republiki Sloveniji, policija po uradni dolžnosti izda izkaznico o dovolitvi zadrževanja v Republiki Sloveniji.

(2) Izkaznica o dovolitvi zadrževanja mora vsebovati fotografijo osebe, ki ji je bila izkaznica izdana, in podatke o:

- številki in datumu izdaje odločbe o dovolitvi zadrževanja,
- trajanju dovoljenega zadrževanja,
- datumu in kraju izdaje,
- priimku in imenu, državljanstvu, spolu, datum rojstva in naslovu začasnega kraja prebivanja osebe, ki ji je izkaznica izdana.

(3) Obliko in vsebino izkaznice o dovolitvi zadrževanja ter postopek izdaje predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

104. člen

(izdaja dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujce)

(1) Izvajalec, ki ga izbere v skladu s predpisi, ki urejajo javna naročila, minister, pristojen za notranje zadeve, izdeluje in personalizira dovoljenje za prebivanje in potni list za tujca v skladu s sklenjeno pogodbo med ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve in izvajalcem.

(2) Osebne podatke iz 111. in 113. člena tega zakona sme izvajalec uporabljati za izdelavo dovoljenja za prebivanje ali potnega lista za tujca za potrebe vpisa podatkov na obrazec dovoljenja za prebivanje ali potnega lista za tujca in jih mora v 30 dneh po uporabi uničiti.

(3) Izvajalec iz prejšnjega odstavka mora osebam, določenim s pogodbo iz prvega odstavka tega člena, omogočiti pregled vse dokumentacije, ki se nanaša na postopke izdelave, personalizacije in skladiščenja obrazcev dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujca in pregled prostorov, v katerih poteka njihova izdelava, personalizacija in skladiščenje. Naloge, ki so vezane na izdelavo, personalizacijo ter skladiščenje, opravljajo za to določene osebe v skladu s pogodbo iz prvega odstavka tega člena.

(4) Uradna oseba iz prejšnjega odstavka ima pri opravljanju nadzora pravico in dolžnost:

- odrediti, da se ugotovljene nepravilnosti ali pomanjkljivosti pri izdelavi, personalizaciji in skladiščenju odpravijo v roku, ki ga določi;
- odrediti, da oseba, ki opravlja naloge izdelave, personalizacije in skladiščenja obrazcev, vendar ne izpolnjuje pogojev določenih s pogodbo, preneha opravljati te naloge in da se jo nadomesti z osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje;
- obvestiti organ, pristojen za varstvo osebnih podatkov, če ugotovi, da se osebni podatki uporabljajo v nasprotju z določbami tega zakona;
- začasno zaustaviti izdelavo in personalizacijo obrazcev in ministru, pristojnemu za notranje zadeve, predlagati uvedbo postopka za prekinitev pogodbe iz prvega odstavka tega člena za izdelavo in personalizacijo obrazcev, če ugotovi, da nepravilnosti ali pomanjkljivosti iz prve alineje niso bile odpravljene v določenem roku ali da izvajalec ni sposoben opravljati poverjenih nalog.

(5) Prenos dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujca med izvajalcem iz prvega odstavka tega člena in pristojnim organom oziroma ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, izvaja podjetje ali organizacija, registrirana za prenos poštnih pošiljk, v

skladu s pogodbo, sklenjeno z izvajalcem iz prvega odstavka tega člena in zakonom, ki ureja poštne storitve, na način, ki zagotavlja zaščito, varnost in sledljivost poštnih pošiljk.

X. POGLAVJE VKLJUČEVANJE TUJCEV

105. člen (splošna določba)

(1) Republika Slovenija zagotavlja pogoje za vključitev tujcev, ki imajo v Republiki Sloveniji dovoljenje za prebivanje ali potrdilo o prijavi prebivanja, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije.

(2) Državni in drugi organi, organizacije in združenja s svojim delovanjem zagotavljajo zaščito pred kakršno koli diskriminacijo na podlagi rasnega, verskega, nacionalnega, etničnega ali drugega razlikovanja tujcev.

(3) Pristojna ministrstva pri izvajanju nalog vključevanja sodelujejo med seboj in z domačimi in mednarodnimi strokovnimi organizacijami, organi drugih držav in drugimi izvajalci nalog ter usklajujejo dejavnosti za hitrejše vključevanje tujcev, ki niso državljani EU, v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje oziroma izobraževalni sistem Republike Slovenije. Za usklajevanje in koordinacijo nalog vključevanja tujcev je pristojno ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(4) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, zagotavlja informacije, ki so potrebne tujcem za njihovo vključevanje v slovensko družbo, zlasti glede njihovih pravic in dolžnosti.

(5) Vključevanje tujcev v sistem vzgoje in izobraževanja Republike Slovenije se izvaja v skladu z zakoni, ki urejajo področje šolstva.

106. člen (pomoč pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU)

(1) Tujci, ki niso državljani EU, so upravičeni do programov, ki zagotavljajo hitrejše vključevanje v kulturno, gospodarsko in družbeno življenje Republike Slovenije, in sicer do:

- programov učenja slovenskega jezika in seznanjanja s slovensko zgodovino, kulturo in ustavno ureditvijo (v nadaljnjem besedilu: spoznavanje slovenske družbe),
- programov medsebojnega poznavanja in razumevanja s slovenskimi državljani,
- informiranja v zvezi z njihovim vključevanjem v slovensko družbo.

(2) Do brezplačne udeležbe v programih učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe so upravičeni tujci, ki niso državljani EU in ki:

- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za stalno prebivanje, ter njihovi družinski člani, ki imajo v Republiki Sloveniji dovoljenje za začasno prebivanje zaradi združitve družine, ne glede na dolžino prebivanja v Republiki Sloveniji in veljavnost dovoljenja;
- v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega z veljavnostjo najmanj enega leta;
- so družinski člani slovenskih državljanov ali državljanov EU, ki v Republiki Sloveniji prebivajo na podlagi dovoljenja za prebivanje za družinskega člana, ne glede na dolžino prebivanja in veljavnost dovoljenja.

(3) Do udeležbe v programu učenja slovenskega jezika niso upravičeni tujci, ki so končali šolanje na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji, so vključeni v redni izobraževalni program v Republiki Sloveniji, ki poteka v slovenskem jeziku, ali so že pridobili potrdilo o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenskega jezika na vsaj osnovni ravni. Do programa spoznavanje slovenske družbe niso upravičeni tujci, ki so končali šolanje na katerikoli stopnji v Republiki Sloveniji.

(4) Vlada Republike Slovenije z uredbo določi načine in obseg zagotavljanja programov pomoči pri vključevanju tujcev, ki niso državljani EU.

107. člen (pristojnost)

(1) Za izvajanje programov učenja slovenskega jezika, spoznavanja slovenske družbe in informiranja tujcev, ki niso državljani EU, je pristojno ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) Za pripravo programov učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe je pristojno ministrstvo, pristojno za šolstvo.

(3) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, v sodelovanju z ministrstvom, pristojnim za kulturo, zagotavlja programe za spodbujanje medsebojnega poznavanja in razumevanja.

(4) Za postopke v zvezi z vključevanjem tujcev v Republiki Sloveniji so na prvi stopnji pristojne upravne enote, na območju katerih tujec prebiva.

108. člen (zagotavljanje finančnih sredstev)

(1) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, zagotavlja sredstva za izvajanje programov učenja slovenskega jezika, spoznavanja slovenske družbe in informiranje tujcev o programih vključevanja ter skrbi za usklajevanje ukrepov vključevanja.

(2) Ministrstvo, pristojno za šolstvo, zagotavlja sredstva za pripravo programov učenja slovenskega jezika in spoznavanja slovenske družbe.

(3) Ministrstvo, pristojno za kulturo, zagotavlja sredstva za izvajanje programov kulturnih dejavnosti, ki omogočajo medsebojno spoznavanje in razumevanje manjšinskih etničnih skupnosti in priseljencev z namenom, da se tudi tujcem omogoči sodelovanje v kulturnem življenju Republike Slovenije.

XI. POGLAVJE PRIJAVA IN ODJAVA PREBIVALIŠČA

109. člen (prijava in odjava prebivališča tujca)

Tujec, ki ima dovoljenje za prebivanje ali vizum za dolgoročno bivanje v Republiki Sloveniji, mora pristojnemu organu prijaviti svoje stalno ali začasno prebivališče v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča.

XII. POGLAVJE EVIDENCE

110. člen (vrste evidenc)

(1) Zaradi zagotovitve podatkov o stanju, gibanju tujcev in odločanju o pravicah in dolžnostih tujcev po tem zakonu ter o listinah, ki so jim bile izdane, se vodijo evidence o:

- dovoljenjih za začasno prebivanje,
- dovoljenjih za stalno prebivanje,
- vizumih,
- potnih listih za tujca,
- tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja,
- tujcih, nastanjenih v centru,
- izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države,
- tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo,
- odpovedih prebivanja tujcu,
- zadržkih za izdajo potnega lista za tujca,
- tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor,
- tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra,
- tujcih, ki jim je bil zavrjen vstop v državo,
- izdanih odločbah o vrnitvi,
- vrnjenih in odstranjenih tujcih,
- overitvah garantnih pisem in
- udeležbi tujcev v programih vključevanja.

(2) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, upravlja evidence iz pete, šeste, sedme, osme, enajste, dvanajste, štirinajste in sedemnajste alineje prejšnjega odstavka, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prejšnjega odstavka.

(3) Pristojni organ upravlja evidence iz prve, druge, četrte, devete, desete in šestnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(4) Organ, pristojen za kontrolo prehajanja čez državno mejo, upravlja evidenco iz tretje, trinajste, in petnajste alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(5) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, oziroma diplomatska predstavništva in konzulati, upravlja evidenco iz tretje alineje prvega odstavka tega člena, pri svojem delu pa lahko uporablja tudi podatke iz ostalih evidenc iz prvega odstavka tega člena.

(6) Organi iz tretjega odstavka tega člena morajo podatke iz prvega in drugega odstavka 111. člena tega zakona in podatke iz evidence o odpovedih prebivanja tujcu, določene v prvem in drugem odstavku 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o dovoljenjih za prebivanje in odpovedih prebivanja tujcu (Register tujcev). Organi iz tretjega in petega odstavka tega člena morajo podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona in podatke iz četrtega odstavka 114. člena tega zakona posredovati ministrstvu, pristojnemu za notranje zadeve, ki upravlja centralno evidenco o potnih listih za tujca in zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (Evidenca potnih listin).

(7) V evidenci iz tretje alineje prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ poleg podatkov iz prvega in drugega odstavka 112. člena tega zakona tudi podatke iz zadnje alineje prvega odstavka 27. člena tega zakona.

(8) V evidenci iz četrte alineje prvega odstavka tega člena upravlja pristojni organ podatke iz prvega in drugega odstavka 113. člena tega zakona.

(9) Pristojni organ lahko podatke iz evidence o udeležbi tujcev na tečajih slovenskega jezika uporablja v postopkih pridobitve državljanstva Republike Slovenije.

(10) Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, in pristojni organ iz tretjega odstavka tega člena iz evidenc Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje za namene, določene v prvem odstavku tega člena, brezplačno pridobiva podatke o odločitvah v postopkih podaje soglasja k izdaji enotnega dovoljenja in pisne odobritve, podatke o odločitvah v postopkih izdaje delovnih dovoljenj ter podatke o umaknjenih soglasjih k izdaji enotnega dovoljenja in pisne odobritve ter podatke o delovnih dovoljenjih, ki so prenehala (priimek in ime, EMŠO, datum rojstva, kraj rojstva, državljanstvo, strokovna izobrazba in poklic, naziv službe Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je izdala odločitev, številka zadeve, vrsta soglasja ali delovnega dovoljenja, datum vloge, vrsta odločitve, podlaga za podajo soglasja ali izdajo delovnega dovoljenja, številka soglasja ali delovnega dovoljenja, številka sklepa ali odločbe, izdane v postopku podaje soglasja ali izdaje delovnega dovoljenja, začetek in konec veljavnosti delovnega dovoljenja, lokacija dela, naziv delodajalca, matična številka delodajalca, sedež delodajalca, podatek o vloženi pritožbi, datum pritožbe, podatek o novi vlogi za izdajo delovnega dovoljenja ali zahtevi za podajo soglasja, podatek o službi Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki je odločila o prenehanju delovnega dovoljenja ali umiku soglasja, razlog prenehanja in številka zadeve prenehanja delovnega dovoljenja, razlog za umik soglasja in številka zadeve umika soglasja). Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, lahko za namen pridobivanja podatkov iz prejšnjega stavka s povezovalnim znakom EMŠO Register tujcev poveže z zbirko Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, ki vsebuje podatke, našteje v tem odstavku.

111. člen **(podatki za izdajo dovoljenja za prebivanje)**

(1) Tujec je dolžan v prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določena;
2. priimek in ime;
3. priimek pred sklenitvijo zakonske zveze;
4. spol;
5. rojstni datum (dan, mesec, leto);
6. rojstni kraj (država, kraj);
7. državljanstvo;
8. zakonski stan;
9. poklic;
10. zadnje stalno oziroma začasno prebivališče v tujini ali v Republiki Sloveniji (država, kraj, ulica in hišna številka);
11. sedanje začasno oziroma stalno prebivališče v Republiki Sloveniji (naselje, ulica in hišna številka);
12. datum vstopa na območje Republike Slovenije;
13. razlog in namen prebivanja v Republiki Sloveniji;
14. način zagotovitve (viri) sredstev za preživljanje;
15. vrsto in številko potnega lista oziroma druge listine, na podlagi katere je prestopil državno mejo, datum in kraj izdaje ter njeno veljavnost;

16. datum vložitve prošnje.

(2) V prošnji za izdajo modre karte EU, ki se izda na podlagi soglasja za visokokvalificirano zaposlitev in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja pristojnega organa po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev pod pogoji za izdajo dovoljenja za zaposlitev, je potrebno poleg podatkov iz prejšnjega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. vrsto in stopnjo strokovne izobrazbe tujca ali nacionalno poklicno kvalifikacijo tujca;
2. firmo ali ime delodajalca;
3. sedež ali naslov delodajalca;
4. matično številko delodajalca;
5. davčno številko delodajalca;
6. davčno številko tujca;
7. upravno enoto delovnega mesta;
8. naziv delovnega mesta, za katero se sklepa delovno razmerje;
9. opis del in nalog delovnega mesta;
10. kodo poklica po standardni klasifikaciji poklicev, ki ga bo tujec opravljal;
11. poklicno oziroma strokovno izobrazbo ali nacionalno poklicno kvalifikacijo, ki se zahteva za zasedbo delovnega mesta;
12. druga potrebna dodatna znanja, ki se zahtevajo za zasedbo delovnega mesta (na primer delovne izkušnje, znanje jezika, računalniška znanja, vozniški izpit).

(3) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zastopnika, ali na podlagi soglasja za usposabljanje, ki ju izda organ, pristojen po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, in v prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja sezonskega dela, ki se izda na podlagi soglasja za sezonsko delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi podatke iz 1., 2., 3., 4. in 5. točke prejšnjega odstavka.

(4) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za zaposlitev, samozaposlitev ali delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi podatke iz 6. točke drugega odstavka tega člena.

(5) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja, ki se izda na podlagi soglasja za delo organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime naročnika dela;
2. sedež ali naslov naročnika dela;
3. matično številko naročnika dela.

(6) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za napotene delavce, ki se izda na podlagi soglasja za napote delavce organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo ali ime tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
2. sedež ali naslov tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve;
3. matično številko tujega delodajalca, ki napotuje delavce in naročnika storitve.

(7) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja zaradi opravljanja dela kot samozaposlena oseba, ki se izda na podlagi soglasja za samozaposlitev organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je potrebno poleg podatkov iz prvega odstavka navesti tudi naslednje podatke:

1. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je vpisan v poslovni register za opravljanje samostojne poklicne dejavnosti;

2. ime, naslov, matično in davčno številko tujca, ki je v poslovnem registru vpisan kot samostojni podjetnik posameznik.

(8) V prošnji za izdajo pisne odobritve zaradi zamenjave delovnega mesta, zamenjave delodajalca ali zaradi zaposlitve pri dveh ali več delodajalcih, ki se izda na podlagi soglasja k pisni odobritvi organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena ter iz 2., 9., 10., 11. in 12. točke drugega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. delovno mesto pri trenutnem delodajalcu;
2. bodoči delodajalec oziroma delodajalci;
3. delovno mesto pri bodočem delodajalcu;
4. firmo ali ime bodočega delodajalca;
5. sedež ali naslov bodočega delodajalca;
6. matično številko bodočega delodajalca;
7. davčno številko bodočega delodajalca.

(9) V prošnji za izdajo enotnega dovoljenja za osebo, premeščeno znotraj družbe, ki se izda na podlagi soglasja za osebo, premeščeno znotraj gospodarske družbe, organa, pristojnega po zakonu, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev, je treba poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena navesti tudi naslednje podatke:

1. firmo subjekta gostitelja;
2. sedež subjekta gostitelja;
3. matično številko subjekta gostitelja.

(10) Tujec je dolžan prošnji za izdajo dovoljenja za začasno ali stalno prebivanje priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca, in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Tujec, ki prebiva zunaj Republike Slovenije in vloži prošnjo za izdajo prvega dovoljenja za začasno prebivanje, da prstne odtise na diplomatskem predstavništvu ali konzulatu Republike Slovenije v tujini. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Prstni odtisi v digitalni obliki se hranijo v začasni zbirki prstnih odtisov za dovoljenja za prebivanje, vzpostavljenim na podlagi tega zakona, do zaključka postopka izdaje dovoljenja za prebivanje na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema. Tujec, mlajši od šestih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(11) Podatke iz prejšnjega odstavka tega člena je tujec dolžan dati tudi v primeru, ko zaradi pogoščitve dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, prosi za izdajo nove listine, in v primeru zamenjave dovoljenja za prebivanje, izdanega v obliki samostojne listine, pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje.

(12) V evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje pristojni organ podatke iz prvega, drugega, tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena, podatke o podobi obraza in prstnih odtisih ter roki in prstu prstnega odtisa imetnika dovoljenja za prebivanje, zapisanih v digitalni obliki. V evidencah o dovoljenjih za prebivanje obdeluje pristojni organ tudi podatek o številki, datumu izdaje in dokončnosti odločbe, veljavnosti in serijski številki dovoljenja, podatke o prenehanju dovoljenja za prebivanje, podatek o roku za prostovoljno vrnitev, če je ta določen, ter podatke o ukradenih oziroma pogoščenih dovoljenjih za prebivanje. Evidenca o dovoljenjih za

začasno prebivanje vsebuje tudi podatke o enotnem dovoljenju, pisni odobritvi, številki, datumu izdaje in pravnomočnosti pisne odobritve ter podatke o številki, datumu izdaje in pravnomočnosti razveljavitve pisne odobritve ter podatke o številki, datumu izdaje in pravnomočnosti odločbe, s katero se zavrne kratkotrajna premestitev.

(13) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenj za prebivanje se o ukradenih oziroma pogrešanih dovoljenjih za prebivanje podatki o pristojnem organu, ki je izdal dovoljenje, datumu izdaje, veljavnosti in serijski številki dovoljenja ter datumu prijave pogrešitve dovoljenja javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

(14) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, lahko za namene izdaje dovoljenja za prebivanje v začasni evidenci prstnih odtisov obdeluje naslednje osebne podatke:

- ime in priimek;
- datum rojstva;
- državljanstvo;
- vrsta in številka osebnega dokumenta;
- prstne odtise, kot to določa drugi odstavek tega člena;
- datum zajema prstnih odtisov;
- oznaka predstavništva, ki je biometrične podatke zajelo.

Podatki iz te evidence se hranijo do zaključka postopka na prvi stopnji, vendar največ 60 dni od dneva zajema.

112. člen **(podatki za izdajo vizuma)**

(1) Tujec je v prošnji za izdajo vizuma dolžan dati pristojnemu organu naslednje podatke:

1. EMŠO, če mu je določen;
2. priimek in ime;
3. priimek ob rojstvu;
4. rojstni datum (dan, mesec, leto) in kraj rojstva (država, kraj);
5. spol;
6. državljanstvo;
7. državljanstvo ob rojstvu;
8. zakonski stan;
9. priimek in ime matere in očeta ali priimek in ime zakonitih zastopnikov;
10. podatke o potnem listu (vrsta potnega lista, številka potnega lista, organ, ki je potni list izdal, datum izdaje potnega lista, veljavnost potnega lista);
11. poklic;
12. priimek in ime zakonca;
13. priimek zakonca ob rojstvu;
14. datum in kraj rojstva zakonca;
15. priimek, ime in datum rojstva otrok;
16. osebne podatke o državljanu EU, kadar je tujec njegov družinski član (priimek in ime, rojstni datum, številka potnega lista ali osebne izkaznice, sorodstveno razmerje z državljanom EU);
17. naslov bivanja v tujini, elektronski naslov in telefonsko številko;
18. o serijski številki in veljavnosti vizumov, ki so jih izdale druge države pogodbenice Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985;
19. o državi pogodbenici Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 kot državi prvega vstopa v schengensko območje in o državi pogodbenici, v katero je namenjen;

20. o dovoljenju za vstop v državo, v katero je namenjen (organ, ki je dovoljenje izdal, začetek in konec veljavnosti dovoljenja);
21. garantno pismo, če se to zahteva.

(2) Poleg podatkov iz prvega odstavka je tujec dolžan prošnji za izdajo vizuma za kratkoročno bivanje in prošnji za izdajo letališko tranzitnega vizuma priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca in dati prstne odtise za njihov digitalni zajem, kot to ureja Vizumski zakonik. Prošnji za izdajo vizuma za dolgoročno bivanje pa je poleg podatkov iz prvega odstavka tujec dolžan priložiti fotografijo predpisane velikosti, ki kaže pravo podobo tujca.

(3) V evidenci vizumov (evidenca iz tretje alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ podatke iz prvega, drugega, petega in šestega odstavka tega člena ter podatke o kraju bivanja tujca v Republiki Sloveniji. V evidenci vizumov obdeluje organ tudi podatke o številki prošnje, kraju in datumu vložitve prošnje, vrsti, datumu izdaje, veljavnosti, dovoljenem številu vstopov, dovoljenih dneh bivanja in serijski številki vizuma, datumu in razlogu razveljavitve ali preklica vizuma ter datumu in razlogu za zavrnitev prošnje za izdajo vizuma. V evidenci vizumov obdeluje organ tudi podatke o državah pogodbenicah Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, s katerimi je v postopku izdaje vizuma za kratkoročno bivanje in v postopku izdaje letališko tranzitnega vizuma potekalo predhodno posvetovanje glede izdaje vizuma, datumu posvetovanja, datumu in vsebini odgovora posamezne države pogodbenice.

(4) Prošnja za izdajo vizuma ter dokumenti, vključno s kopijami dokumentov, ki jih tujec predloži v postopku izdaje vizuma, odločba o zavrnitvi izdaje, sklepi in ostala pisanja v postopku izdaje vizuma, se hranijo pet let po poteku veljavnosti vizuma, v primeru, da vizum ni bil izdan pa pet let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo vizuma, nato se uničijo.

(5) V evidenci overitev garantnih pisem (evidenca iz šestnajste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ podatke o številki overitve garantnega pisma in o organu, ki je overitev opravil, o priimku in imenu garanta, datumu rojstva garanta, enotni matični številki garanta, državljanstvu garanta, naslovu stalnega oziroma začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji, telefonski številki garanta, finančnih sredstvih garanta, lastništvu ali najemu nepremičnine garanta ter podatke iz kazenske evidence za garanta. Kadar je garant pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, se v evidenci garantnih pisem obdelujejo podatki o firmi oziroma imenu, sedežu in telefonski številki pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, matični številki pravne osebe, imenih in priimkih zakonitih zastopnikov in pooblaščenec.

(6) V evidenci overitev garantnih pisem se poleg podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena obdelujejo tudi naslednji podatki o tujcu:

- priimek in ime;
- datum rojstva;
- državljanstvo;
- številka potnega lista;
- namen obiska;
- razmerje do garanta;
- informacija o tem, da je bil pridobljen podatek iz kazenske evidence, evidence pravnomočnih sodb oziroma sklepov o prekrških, ki jo v Republiki Sloveniji vodi ministrstvo, pristojno za pravosodje ter evidenc o pravnomočnih odločbah o prekrških, ki jih vodijo prekrškovni organi.

(7) Vsebinski podatki iz sedme alineje prejšnjega odstavka, ki se vodijo v spisih upravnih zadev, se uničijo v roku dveh let od njihove obdelave v upravnem postopku.

113. člen **(podatki za izdajo potnega lista za tujca)**

(1) Tujec mora k prošnji za izdajo potnega lista za tujca pristojnemu organu oziroma organu Republike Slovenije v tujini, ki je pooblaščen za opravljanje konzularnih zadev, posredovati podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. in 16. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona ter priložiti dve fotografiji predpisane velikosti, ki kažeta pravo podobo tujca in dati dva prstna odtisa za njun digitalni zajem. Fotografija se priloži v fizični ali digitalni obliki. Fotografija v digitalni obliki se eno leto hrani na elektronskem odložišču fotografij za osebne dokumente, vzpostavljenim na podlagi zakona, ki ureja osebno izkaznico in se lahko na prošnjo tujca uporabi tudi za izdajo druge javne listine s fotografijo, ki jo izda državni organ. Tujec, mlajši od dvanajstih let, in tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov ne more dati nobenega prstnega odtisa, ne da prstnih odtisov. Tujec, ki zaradi zdravstvenih razlogov lahko da samo en prstni odtis, da en prstni odtis.

(2) V evidenci potnih listov za tujca (evidenca iz četrte alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) obdeluje organ, poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena, podatke o številki in datumu izdaje potnega lista za tujca ali odločbe oziroma sklepa, registrski in serijski številki potnega lista za tujca, veljavnosti in datumu izdaje potnega lista za tujca, podobi obraza in prstnih odtisih imetnika potnega lista za tujca, zapisanih kot biometrični podatek, ter podatke o ukradenih oziroma pogrešanih potnih listih za tujca.

(3) Potni list za tujca vsebuje tudi pomnilniški medij, na katerem so podoba obraza in prstna odtisa imetnika, obdelani in shranjeni kot biometrični podatek.

(4) Zaradi zagotovitve varnosti pravnega prometa in odkrivanja ukradenih oziroma pogrešanih potnih listov za tujca, se o ukradenih oziroma pogrešanih potnih listih za tujca podatki o pristojnem organu, ki je potni list za tujca izdal, datumu izdaje, veljavnosti, registrski in serijski številki potnega lista za tujca ter datumu prijave pogrešitve potnega lista za tujca javno objavijo na enotnem državnem portalu e-uprava.

114. člen **(podatki v evidencah)**

(1) Evidenca o izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države (evidenca iz sedme alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona), o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo (evidenca iz osme alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) in o odpovedih prebivanja tujcu (evidenca iz devete alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebujejo podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, čas trajanja določenega ukrepa, organ, ki je ukrep izrekel, in številko ter datum izdaje in pravnomočnosti odločbe oziroma dokončnosti odločbe, kadar je prepoved vstopa določena z odločbo o zavrnitvi izdaje, razveljavitvi dovoljenja za prebivanje, z odločbo o odpovedi prebivanja ali z odločbo o vrnitvi. Evidenca o odpovedih prebivanja tujcu vsebuje tudi podatek o roku, v katerem mora tujec zapustiti državo.

(2) Evidenca o tujcih, ki jim je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja (evidenca iz pete alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 16. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu izdaje odločbe o dovolitvi zadrževanja, obdobje dovolitve zadrževanja in datum prenehanja, naslov kraja zadrževanja, številko ter kraj in datum izdaje izkaznice o dovolitvi zadrževanja.

(3) Evidenca o tujcih, nastanjenih v centru (evidenca iz šeste alineje prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke

prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe o nastanitvi v centru, trajanju nastanitve v centru ter policijski enoti, ki je odločbo izdala, razlogu nastanitve in fotografijo.

(4) Evidenca o zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (evidenca iz desete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 11. in 16. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona ter podatke o vrsti zadržka, o organu, ki je predlagal zadržek, trajanju in zakonski podlagi.

(5) Evidenca o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor (evidenca iz enajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe in trajanju strožjega policijskega nadzora.

(6) Evidenca o tujcih, ki jim je bil zavrnen vstop v državo (evidenca iz trinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, razloge in datum ter uro zavrnitve ter organ mejne kontrole, ki je tujcu zavrnil vstop.

(7) Evidenca o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra (evidenca iz dvanajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki in datumu odločbe, kraju ter trajanju bivanja izven centra in o imenu, priimku, rojstnem datumu in naslovu osebe, pri kateri tujec biva.

(8) Evidenca o izdanih odločbah o vrnitvi (evidenca iz štirinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 10. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, o številki, datumu, dokončnosti in pravnomočnosti odločbe, policijski enoti, ki je odločbo izdala, roku za prostovoljno vrnitev, če je ta določen in trajanju prepovedi vstopa, če je ta določena.

(9) Evidenca o vrnjenih in odstranjenih tujcih (evidenca iz petnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona, razlog, datum in državo odstranitve.

(10) Evidenca o udeležbi tujcev v programih vključevanja (evidenca iz sedemnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) vsebuje podatke iz 1., 2., 4., 5., 6., 7. in 11. točke prvega odstavka 111. člena tega zakona in podatke o vrsti programa, datumu prijave tujca v program, datumu odjave tujca iz programa, datumu začetka programa, številu ur programa, številu ur prisotnosti tujca v programu, datumu in kraju opravljanja internega izpita oziroma zaključek programa ter rezultatu preizkusa znanja.

115. člen **(hranjenje in arhiviranje podatkov iz evidenc)**

(1) Podatki iz evidenc o dovoljenjih za začasno prebivanje (evidenca iz prve alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in evidence o vizumih (evidenca iz tretje alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let po poteku veljavnosti dovoljenja oziroma vizuma, v primeru, da dovoljenje oziroma vizum ni bil izdan, pa pet let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo dovoljenja oziroma vizuma in se nato arhivirajo. Biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih se v evidenci o vizumih in evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje hrani trideset dni po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primeru zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje se biometrični podatek o podobi obraza in

prstnih odtisih v evidenci o dovoljenjih za začasno prebivanje hrani trideset dni od vročitve listine.

(2) Podatki iz evidence o dovoljenjih za stalno prebivanje (evidenca iz druge alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo 50 let od prenehanja dovoljenja za stalno prebivanje, v primeru da dovoljenje ni bilo izdano, pa 50 let od pravnomočne odločitve o prošnji za izdajo dovoljenja, nato se arhivirajo, razen biometričnega podatka o podobi obraza in prstnih odtisih, ki se hrani trideset dni po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidence briše. V primeru zamenjave listine pred potekom veljavnosti listine oziroma pred potekom veljavnosti dovoljenja za prebivanje se biometrični podatek o podobi obraza in prstnih odtisih v evidenci o dovoljenjih za stalno prebivanje hrani trideset dni od vročitve listine.

(3) Podatki iz evidenc o izrečenih stranskih sankcijah izгона tujca iz države (evidenca iz sedme alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), o odpovedih prebivanja tujcu (evidenca iz devete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), o tujcih, ki jim je določena prepoved vstopa v državo (evidenca iz osme alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in vrnjenih ter odstranjenih tujcih (evidenca iz petnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo še pet let po izteku roka, za katerega je bila izrečena stranska sankcija ali prepoved vstopa v državo, oziroma po vrnitvi ali odstranitvi tujca iz Republike Slovenije.

(4) Podatki iz evidence o tujcih, ki jih je dovoljeno zadrževanje in izkaznicah o dovolitvi zadrževanja (evidenca iz pete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, nastanjenih v centru (evidenca iz šeste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, ki jim je odrejen strožji policijski nadzor (evidenca iz enajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona), evidence o tujcih, ki jim je določeno bivanje izven centra (evidenca iz dvanajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od izdaje odločbe, nato se arhivirajo.

(5) Podatki iz evidence o tujcih, ki jim je bil zavrnen vstop v državo (evidenca iz trinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od datuma zavrnitve vstopa.

(6) Podatki iz evidence o izdanih odločbah o vrnitvi (evidenca iz štirinajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od izvršitve odločbe o vrnitvi, nato se arhivirajo. V primeru, da je z odločbo o vrnitvi določena tudi prepoved vstopa v državo, pa se podatki hranijo še pet let po izteku roka, za katerega je bila določena prepoved vstopa v državo, nato se arhivirajo.

(7) Podatki iz evidenc o potnih listih za tujca (evidenca iz četrte alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) in o zadržkih za izdajo potnega lista za tujca (evidenca iz desete alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od poteka veljavnosti potnega lista za tujca oziroma od pravnomočne odločbe ali sklepa, nato se arhivirajo, razen biometričnega podatka o podobi obraza in prstnih odtisih, ki se hrani trideset dni po pravnomočni odločitvi o prošnji, nato pa se iz evidenc briše.

(8) Podatki iz evidence o overitvah garantnih pisem (evidenca iz šestnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let od overitve garantnega pisma, nato se arhivirajo.

(9) Podatki iz evidence o udeležbi tujcev v programih vključevanja (evidenca iz sedemnajste alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona) se hranijo pet let po končanem programu, nato se arhivirajo.

116. člen
(uporaba podatkov iz evidenc)

(1) Osebni podatki iz evidenc iz 110. člena tega zakona se lahko uporabljajo le pri izvrševanju z zakonom določenih nalog. Podoba obraza in prstni odtisi imetnika dovoljenja za prebivanje in potnega lista za tujca, shranjeni kot biometrični podatek iz 58. in 113. člena tega zakona, se lahko uporabljajo in obdelujejo za preverjanje verodostojnosti dovoljenja za prebivanje ali potnega lista za tujca in istovetnosti imetnika dovoljenja za prebivanje ali potnega lista za tujca pri prehajanju državnih meja in v državi pri ugotavljanju zakonitosti bivanja.

(2) Na zahtevo posameznikov, državnih organov, pravnih oseb, podjetnikov, drugih organov in organizacij ter skupnosti jim morajo upravljavci evidenc dati podatke iz evidence iz 110. člena tega zakona, če so do njihove uporabe upravičeni na podlagi zakona.

(3) Uporabniki osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka ne smejo posredovati osebnih podatkov drugim uporabnikom in jih smejo uporabljati samo za namene, za katere so jih dobili.

(4) Osebne podatke iz evidenc iz 110. člena tega zakona, ki so nujno potrebni za ugotavljanje istovetnosti tujca oziroma zaradi nadzora nad pravilnostjo ali zakonitostjo postopkov, lahko organi, pristojni za upravljanje evidenc, ob pogoju vzajemnosti in z namenom nadzora nad pravilnostjo in zakonitostjo postopkov, posredujejo drugim državam, ki niso države članice Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora, če so izpolnjeni pogoji, ki jih za posredovanje osebnih podatkov v države, ki niso države članice Evropske unije ali Evropskega gospodarskega prostora, določa zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

XIII. POGLAVJE
VSTOP IN PREBIVANJE DRŽAVLJANOV DRŽAV ČLANIC EVROPSKE UNIJE IN
NJIHOVIH DRUŽINSKIH ČLANOV TER DRUŽINSKIH ČLANOV SLOVENSКИH
DRŽAVLJANOV

117. člen
(uporaba)

(1) Določbe tega poglavja se uporabljajo za državljane EU, njihove družinske člane in družinske člane slovenskih državljanov. Druge določbe tega zakona se za njih uporabljajo le, če ta zakon tako določa.

(2) Državljan EU po tem zakonu je tujec z državljanstvom druge države članice Evropske unije.

(3) Določbe tega zakona, ki se uporabljajo za državljane EU, se uporabljajo tudi za državljane držav članic Evropskega gospodarskega prostora.

118. člen
(vstop državljanov EU v Republiko Slovenijo)

(1) Državljan EU za vstop v Republiko Slovenijo ne potrebuje dovoljenja za vstop, to je vizuma ali dovoljenja za prebivanje.

(2) Državljan EU lahko vstopi v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom. Republiko Slovenijo lahko zapusti z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom.

- (3) Državljanu EU se vstop zavrne, če:
- nima veljavne osebne izkaznice ali veljavnega potnega lista, razen če si navedene listine pravočasno zagotovi ali na drug način dokaže, da zanj velja pravica do prostega gibanja in prebivanja;
  - še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
  - bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali javno zdravje.

(4) Nevarnost za javno zdravje iz tretje alineje prejšnjega odstavka je podana, če tujec kaže resne znake nalezljive bolezni z možnostjo epidemije, navedene v mednarodnih zdravstvenih pravilih Svetovne zdravstvene organizacije, oziroma resne znake druge nalezljive bolezni, ki bi lahko ogrozila zdravje ljudi in za katero je v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, treba sprejeti predpisane ukrepe.

(5) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole v skladu z navodilom, ki ga glede obstoja razlogov iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za notranje zadeve.

(6) Zoper zavrnitev vstopa se lahko državljan EU pritoži v osmih dneh. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

119. člen (prijava prebivanja)

(1) Državljan EU, ki pride v Republiko Slovenijo z veljavno osebno izkaznico ali veljavnim potnim listom, lahko prebiva na območju Republike Slovenije brez prijave prebivanja 90 dni od dneva vstopa v državo. Če želi na območju Republike Slovenije prebivati dlje kot 90 dni, mora pred pretekom 90 dnevnega dovoljenega prebivanja pri upravni enoti, na območju katere prebiva, prijaviti prebivanje.

(2) O vloženih prošnji za izdajo potrdila o prijavi prebivanja upravna enota državljanu EU izda potrdilo.

- (3) Potrdilo o prijavi prebivanja se izda državljanu EU, če:
- se namerava zaposliti ali delati v Republiki Sloveniji, je zaposlen ali opravlja delo v Republiki Sloveniji, je samozaposlen, izvaja storitve ali je iskalec zaposlitve v Republiki Sloveniji;
  - želi študirati, se poklicno usposablja ali sodelovati v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji;
  - je družinski član državljana EU ali slovenskega državljana.

(4) Potrdilo o prijavi prebivanja se izda državljanu EU tudi v vseh drugih primerih, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list,
- dovolj sredstev za preživljanje, ki mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke,
- ustrezno zdravstveno zavarovanje.

(5) Za izdajo potrdila o prijavi prebivanja je pristojna upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva.

120. člen
(prijava prebivanja državljana EU zaradi zaposlitve ali dela)

(1) Državljanu EU, ki se namerava zaposliti ali delati v Republiki Sloveniji, oziroma državljanu EU, ki je zaposlen ali ki opravlja delo v Republiki Sloveniji, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- potrdilo delodajalca, da ga bo zaposlil, oziroma dokazilo o zaposlitvi ali opravljanju dela, kadar je že zaposlen ali že opravlja delo;
- veljavno delovno dovoljenje, kadar, zaradi ukrepa vlade, nima prostega dostopa na trg dela, ali ker tako določa mednarodna pogodba.

(2) Prijava prebivanja zaradi zaposlitve ali dela državljanu EU, ki je ostal brez zaposlitve, ne preneha, če:

- je začasno nezmožen za delo zaradi bolezni ali nezgode;
- je brez lastne krivde ostal brez zaposlitve, ki je v Republiki Sloveniji trajala najmanj eno leto, in je prijavljen kot iskalec zaposlitve, o čemer izda potrdilo pristojni organ za zaposlovanje;
- se vključi v poklicno usposabljanje.

(3) Če je državljan EU po prenehanju dela na podlagi pogodbe o zaposlitvi, sklenjeni za določen čas, krajši od enega leta, prijavljen kot brezposelna oseba ali če je v prvih dvanajstih mesecih dela v Republiki Sloveniji brez lastne krivde ostal brez zaposlitve in je prijavljen kot iskalec zaposlitve, mu prijava prebivanja preneha šest mesecev po prenehanju zaposlitve, če ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila iz drugega razloga.

(4) Določbe tega člena veljajo tudi za državljana EU, ki v Republiki Sloveniji opravlja sezonsko delo, in za državljana EU, ki je v delovnem razmerju pri delodajalcu iz druge države članice Evropske unije in v Republiki Sloveniji izvaja dela na podlagi pogodbe med tujim izvajalcem in naročnikom iz Republike Slovenije, kateri mora poleg dokazil iz prvega odstavka tega člena imeti tudi dokazilo o napotitvi na delo v Republiko Slovenijo zaradi izvedbe del po pogodbi med tujim izvajalcem in domačim naročnikom.

121. člen
(prijava prebivanja državljana EU, ki opravlja delo kot samozaposlena oseba ali izvaja storitve)

Državljanu EU, ki v Republiki Sloveniji opravlja delo kot samozaposlena oseba ali izvaja storitve, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- dokazilo, da gre za samozaposleno osebo oziroma za izvajalca storitve;
- veljavno delovno dovoljenje, kadar tako določa zakon, ki ureja zaposlovanje in delo tujcev.

121.a člen
(prijava prebivanja za državljana EU, ki je iskalec zaposlitve)

(1) Državljanu EU, ki se želi zaposliti v Republiki Sloveniji in se prijavi kot iskalec zaposlitve pri pristojnem organu za zaposlovanje, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja z veljavnostjo šestih mesecev, če ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list.

(2) Če se državljan EU v času veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve, zaposli, samozaposli ali začne z izvajanjem storitev, se zanj uporabljajo določbe 120. in 121. člena tega zakona.

(3) Če se državljan EU v času veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve ne zaposli ali samozaposli, lahko pred potekom veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja zaprosi za enkratno obnovo potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve za obdobje največ šestih mesecev, če s potrdilom pristojnega organa za zaposlovanje dokaže, da je še naprej vpisan v evidenci iskalcev zaposlitve oziroma brezposelnih oseb in ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list. Po 12 mesecih od izdaje potrdila o prijavi prebivanja obnova potrdila o prijavi prebivanja za iskalca zaposlitve ni več mogoča. Državljan EU lahko za novo potrdilo o prijavi prebivanja kot iskalec zaposlitve ponovno zaprosi po dveh letih od poteka veljavnosti potrdila o prijavi prebivanja, ki mu je bilo izdano kot iskalcu zaposlitve.

122. člen

(prijava prebivanja državljanu EU zaradi študija, poklicnega usposabljanja ali sodelovanja v drugih oblikah izobraževanja v Republiki Sloveniji)

(1) Državljanu EU, ki želi v Republiki Sloveniji študirati, se poklicno usposablјati ali sodelovati v drugih oblikah izobraževanja, se izda potrdilo o prijavi prebivanja, če ima:

- veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- dokazilo o sprejemu na študij, poklicno usposabljanje ali drugo obliko izobraževanja, ki ga izda izobraževalna ustanova, oziroma potrdilo državnega organa, pristojnega za izvajanje mednarodne ali bilateralne pogodbe, ali potrdilo, ki ga izda od države pooblašćena organizacija, ki je odgovorna za izvajanje doloćenega programa;
- zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upošćevati osebne razmere državljanu EU, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, doloćene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoći v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;
- ustrezno zdravstveno zavarovanje.

(2) Kot dokaz o zadostnih sredstvih za preživljanje zadošća študentova izjava.

123. člen

(prijava prebivanja družinskega člana državljanu EU ali slovenskega državljanu)

(1) Državljanu EU, ki je družinski član državljanu EU z izdanim potrdilom o prijavi prebivanja ali potrdilom o prijavi stalnega prebivanja, ali je družinski član slovenskega državljanu, se lahko izda potrdilo o prijavi prebivanja, če:

- ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upošćevati osebne razmere državljanu EU oziroma slovenskega državljanu in njegovega družinskega člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, doloćene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoći v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje.

(2) Državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz druge alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomoćjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu

družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njunemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član v celoti izkazuje zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

(3) Če državljan EU v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja zaradi zaposlitve ali dela ali potrdila o prijavi prebivanja kot samozaposlena oseba ali kot izvajalec storitev, ali če je slovenski državljan zaposlen ali samozaposlen, se za izdajo potrdila o prijavi prebivanja družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ne zahteva izpolnjevanje pogojev iz druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena.

124. člen

(zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja za državljana EU)

- (1) Potrdila o prijavi prebivanja se državljanu EU ne izda, če:
- ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila, opredeljenih pri posameznih namenih, zaradi katerih se potrdilo o prijavi prebivanja izda;
  - bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali javno zdravje v skladu s četrnim odstavkom 118. člena tega zakona;
  - še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
  - se ugotovi, da v Republiki Sloveniji dela v nasprotju s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, zaposlovanje in delo, ali v nasprotju s predpisi o preprečevanju zaposlovanja in dela na črno.

(2) Če upravna enota oceni, da je za ugotavljanje obstoja razloga nevarnosti za javni red ali varnost iz druge alineje prejšnjega odstavka treba pridobiti podatke o kaznovanosti državljana EU v državi članici, katere državljan je tujec, oziroma v drugih državah članicah EU, mora te podatke pridobiti sama. Samo predkaznovanost državljana EU ne zadošča za zavrnitev izdaje potrdila o prijavi prebivanja. V postopku zavrnitve izdaje potrdila o prijavi prebivanja je treba ugotoviti, ali državljan EU predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red ali varnost.

(3) Če državljan EU v postopku izdaje prvega potrdila o prijavi prebivanja kaže resne znake nalezljive bolezni iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona in od njegovega vstopa v Republiko Slovenijo še ni preteklo 90 dni, mora na zahtevo upravne enote opraviti zdravniški pregled. Sredstva za zdravniški pregled zagotovi ministrstvo, pristojno za zdravje.

125. člen

(dovoljen čas prebivanja na podlagi potrdila o prijavi prebivanja in obnova potrdila)

(1) Državljanu EU, ki izpolnjuje pogoje po tem zakonu za izdajo potrdila, upravna enota izda potrdilo o prijavi prebivanja z veljavnostjo pet let oziroma za čas nameravanega prebivanja v Republiki Sloveniji, če je ta krajši od petih let.

(2) Na prošnjo državljana EU lahko upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva, potrdilo o prijavi prebivanja obnovi za enako časovno obdobje, kot se izda, če državljan EU izpolnjuje pogoje za izdajo potrdila.

(3) O pravočasno vloženi prošnji za obnovo potrdila upravna enota državljanu EU izda potrdilo.

(4) Državljan EU lahko v Republiki Sloveniji prebiva v času dovoljenega prebivanja.

126. člen **(potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU)**

(1) Potrdilo o prijavi stalnega prebivanja se izda državljanu EU, ki v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let in ne obstaja utemeljen sum, da bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red ali varnost države. V času odločanja o prošnji za izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja mora državljan EU v Republiki Sloveniji prebivati zakonito.

(2) Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja iz prejšnjega odstavka je izpolnjen tudi, če je bil državljan EU v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije:

- za največ šest mesecev na leto;
- enkrat do največ dvanajst zaporednih mesecev iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo;
- zaradi služenja vojaškega roka.

(3) Pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena se lahko potrdilo o prijavi stalnega prebivanja izda državljanu EU:

- ki je slovenskega rodu;
- katerega prebivanje v Republiki Sloveniji je v interesu Republike Slovenije, o čemer organ, pristojen za izdajo dovoljenja, odloči na podlagi mnenja pristojnega ministrstva;
- ki je kot zaposlena ali samozaposlena oseba v Republiki Sloveniji prenehal z delom in je po predpisih Republike Slovenije upravičen do prejemanja starostne pokojnine, pod pogojem, da je bil v Republiki Sloveniji v zadnjih dvanajstih mesecih zaposlen in da v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot tri leta;
- ki je bil v Republiki Sloveniji zadnjih dvanajst mesecev zaposlen in se je predčasno upokojil, če v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot tri leta; v obdobje dvanajstmesečne zaposlitve se šteje tudi zaposlitev v drugi državi članici Evropske unije, v kateri je bil državljan EU zaposlen;
- ki je bil v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije, v katero je dnevno ali tedensko prihajal na delo, zaposlen ali je opravljal dela kot samozaposlena oseba in je prenehal z delom zaradi trajne nezmožnosti za delo, če v Republiki Sloveniji neprekinjeno zakonito prebiva več kot dve leti, kadar pa je trajna nezmožnost za delo posledica nezgode pri delu ali poklicne bolezni in je v Republiki Sloveniji upravičen do invalidske pokojnine, dolžina prebivanja ni pogoj;
- ki se kot zaposlena ali samozaposlena oseba po treh letih nepretrgane zaposlitve ali opravljanja dela kot samozaposlena oseba in neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji zaposli v drugi državi članici Evropske unije in se vsak dan ali vsaj enkrat tedensko vrača v Republiko Slovenijo; v triletno obdobje nepretrgane zaposlitve ali opravljanja dela se šteje tudi čas zaposlitve ali opravljanja dela v drugi državi članici Evropske unije, v kateri je državljan EU zaposlen ali dela;
- ki je družinski član državljana EU iz tretje, četrte, pete ali šeste alinee tega odstavka;
- ki je družinski član slovenskega državljana ali družinski član državljana EU ali tujca, ki ima v Republiki Sloveniji potrdilo o prijavi stalnega prebivanja, če v Republiki Sloveniji najmanj dve leti neprekinjeno zakonito prebiva.

V obdobje zaposlitve iz četrte, pete in šeste alinee tega odstavka se šteje tudi čas, ko je bil državljan EU brezposeln in prijavljen pri pristojnem organu za zaposlovanje v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropske unije, v katero je dnevno ali tedensko prihajal na delo, kot iskalec zaposlitve, in čas, v katerem delavec zaradi bolezni ali nezgode, dela ni mogel opravljati.

(4) Državljanu EU iz tretje, četrte in pete alinee prejšnjega odstavka, katerega zakonec, s katerim skupaj prebivata v Republiki Sloveniji, je imel državljanstvo Republike Slovenije, ki mu je prenehalo po sklenitvi zakonske zveze, se potrdilo o prijavi stalnega prebivanja lahko izda ne glede na dolžino prebivanja in zaposlitve v Republiki Sloveniji.

(5) Za sprejem prošnje in izdajo potrdila o prijavi stalnega prebivanja državljanu EU je pristojna upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva.

(6) Potrdilo o prijavi stalnega prebivanja se državljanu EU izda za neomejeno časovno obdobje.

127. člen

(družinski člani državljana EU in družinski člani slovenskega državljana)

(1) Družinski člani državljana EU in družinski člani slovenskega državljana (v nadaljnjem besedilu: družinski član) po tem zakonu so:

- zakonec ali registriran partner;
- potomci do dopolnjenega 21. leta starosti;
- potomci zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, do dopolnjenega 21. leta starosti;
- potomci, starejši od 21 let, in predniki, katere je državljan EU ali slovenski državljan po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali ga dejansko preživlja;
- potomci, starejši od 21 let, in predniki zakonca, partnerja v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partnerja, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki jih je zakonec, partner v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi ali partner, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali ga dejansko preživlja;
- predniki državljana EU in slovenskega državljana do njegovega 21. leta starosti.

Za družinskega člana šteje tudi druga oseba, ki je kot član gospodinjstva v drugi državi članici Evropske unije ali v tretji državi prebivala z državljanom EU ali slovenskim državljanom, ali jo je državljan EU ali slovenski državljan po zakonu države, katere državljan je, dolžan preživljati ali jo dejansko preživlja, kakor tudi oseba, za katero državljan EU ali slovenski državljan, zaradi njenega zdravstvenega stanja, osebno skrbi in partner, s katerim državljan EU ali slovenski državljan živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti.

(2) Družinski član, ki ni državljan EU, lahko zaradi združitve družine z državljanom EU ali slovenskim državljanom vstopi v Republiko Slovenijo z veljavnim potnim listom, v katerem je vizum, ki ga izda pristojni organ Republike Slovenije ali druga država pogodbenica Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, razen če je državljan države, s katero je Republika Slovenija ukinila vizume, ali z veljavnim potnim listom in dovoljenjem za prebivanje, ki ga izda druga država članica Evropske unije, razen če z mednarodno pogodbo ni določeno drugače.

(3) Družinskemu članu se vstop zavrne, če:

- nima ustreznega dokumenta oziroma dovoljenja iz drugega ali tretjega odstavka tega člena;
- še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo resno in dejansko nevarnost za javni red, varnost ali javno zdravje v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 118. člena tega zakona.

(4) O zavrnitvi vstopa odloča organ mejne kontrole v skladu z navodilom, ki ga glede obstoja razlogov iz prejšnjega odstavka izda minister, pristojen za notranje zadeve.

(5) Zoper zavrnitev vstopa se lahko družinski član pritoži v osmih dneh. O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(6) Družinski član, ki je v Republiko Slovenijo vstopil na podlagi veljavne osebne izkaznice, potnega lista, potnega lista in dovoljenja za prebivanje, izdanega s strani druge države članice Evropske unije ali potnega lista in vizuma za vstop, lahko prebiva na območju Republike Slovenije brez dovoljenja za prebivanje 90 dni od dneva vstopa v državo.

(7) Če želi družinski član, ki ni državljan EU, zaradi združitve oziroma ohranitve družine z državljanom EU ali slovenskim državljanom na območju Republike Slovenije prebivati dlje, kot je dovoljeno po prejšnjem odstavku, mora pred pretekom dovoljenega prebivanja on sam oziroma njegov zakoniti zastopnik ali državljan EU oziroma slovenski državljan pri upravni enoti, na območju katere družinski član prebiva, zaprositi za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU oziroma dovoljenje za prebivanje za družinskega člana slovenskega državljana.

(8) O pravočasno vloženi prošnji za izdajo dovoljenja za prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.

128. člen **(dovoljenje za prebivanje za družinskega člana)**

(1) Dovoljenje za prebivanje se družinskemu članu, ki ni državljan EU, lahko izda, če:

- je družinski član državljana EU, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi izdanega potrdila o prijavi prebivanja ali potrdila o prijavi stalnega prebivanja, ali slovenskega državljana, ki ima v Republiki Sloveniji prijavljeno prebivališče;
- ima veljavno osebno izkaznico ali veljavni potni list;
- so zagotovljena zadostna sredstva za preživljanje, pri ugotavljanju katerih je potrebno upoštevati osebne razmere državljana EU, slovenskega državljana in njenega družinskega člana, pri čemer ta sredstva mesečno ne smejo biti nižja od ravni, določene za pridobitev pravice do denarne socialne pomoči v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvene prejemke;
- ima ustrezno zdravstveno zavarovanje;
- je v Republiko Slovenijo vstopil v skladu z določbami tega zakona;
- se ne ugotovi, da je bila zakonska zveza, partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena oziroma registrirana izključno z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje;
- niso podani razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja iz druge, tretje ali četrte alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član lahko izpolnjevanje pogoja zadostnih sredstev za preživljanje iz druge alineje prejšnjega odstavka dokazuje s sredstvi, ki si jih zagotavlja sam z delom, s pravicami iz dela ali zavarovanja, z dohodki iz premoženja, z dohodki iz kapitala in iz drugih virov ali s pomočjo tistih, ki so ga dolžni preživljati, s pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njenemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje ali na kakršenkoli drug način. S pogodbo, s katero državljanu EU, slovenskemu državljanu ali njenemu družinskemu članu druga fizična ali pravna oseba izplačuje določen znesek za preživljanje, lahko državljan EU, slovenski državljan ali njun družinski član v celoti izkazuje

zadostna sredstva za preživljanje. Pogodba mora biti sklenjena v Republiki Sloveniji v obliki neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

(3) Če državljan EU v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi prebivanja zaradi zaposlitve ali dela ali potrdila o prijavi prebivanja kot samozaposlena oseba ali izvajalec storitev, ali če je slovenski državljan zaposlen ali samozaposlen, se za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ne zahteva izpolnjevanje pogojev iz tretje in četrte alineje prvega odstavka tega člena.

(4) Dovoljenje za prebivanje se družinskemu članu izda z enako veljavnostjo, kot je izdano potrdilo o prijavi prebivanja državljanu EU, družinskemu članu državljana EU z dovoljenjem za stalno prebivanje in družinskemu članu slovenskega državljana pa z veljavnostjo pet let. Neporočenim potomcem mlajšim od 21 let in prednikom državljana EU ali slovenskega državljana, ki je mlajši od 21 let, se dovoljenje za prebivanje za družinskega člana ne more izdati za daljši čas od dopolnjenega 21. leta starosti potomca. Za izdajo dovoljenja za prebivanje za družinskega člana je pristojna upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(5) Dovoljenje za prebivanje, izdano družinskemu članu, se vroči družinskemu članu osebno oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku.

(6) Družinskemu članu, ki ima dovoljenje za prebivanje v Republiki Sloveniji, se lahko dovoljenje podaljša pod enakimi pogoji, kot se izda. Za podaljšanje dovoljenja je potrebno zaprositi pred pretekom dovoljenja pri upravni enoti, na območju katere družinski član prebiva.

(7) O pravočasno vloženi prošnji za podaljšanje dovoljenja za prebivanje upravna enota družinskemu članu izda potrdilo. Potrdilo družinskemu članu ne dovoljuje prehajanja državne meje.

129. člen (ohranitev pravice do prebivanja družinskih članov)

(1) Smrt, odhod državljana EU ali slovenskega državljana iz Republike Slovenije, razveza ali razveljavitev zakonske zveze, prenehanje partnerske skupnosti oziroma partnerske zveze ali prenehanje dalj časa trajajoče življenjske skupnosti ne vplivajo na veljavnost potrdila o prijavi prebivanja, izdanega družinskemu članu državljana EU ali slovenskega državljana, ki je tudi sam državljan EU.

(2) Dovoljenje za prebivanje, izdano družinskemu članu državljana EU ali slovenskega državljana v primeru smrti državljana EU ali slovenskega državljana, s katerim je družinski član v Republiki Sloveniji prebival najmanj eno leto, ostane v veljavi. Družinski član, ki z državljanom EU ali slovenskim državljanom v Republiki Sloveniji ni prebival najmanj eno leto pred smrtjo državljana EU ali slovenskega državljana, lahko v roku 90 dni od smrti državljana EU ali slovenskega državljana pri pristojnem organu v Republiki Sloveniji zaprosi za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje na podlagi določb četrtega poglavja tega zakona, ki urejajo prebivanje državljanov tretjih držav v Republiki Sloveniji. Z dokončno oziroma v primeru izdaje enotnega dovoljenja pravnomočno odločitvijo o prošnji za izdajo dovoljenja za začasno prebivanje dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana preneha veljati.

(3) Zaradi smrti ali odhoda državljana EU ali slovenskega državljana iz Republike Slovenije dovoljenje za prebivanje, izdano otroku državljana EU in otrokovemu staršu, ki skrbi za vzgojo in varstvo otroka, ostane v veljavi, če se otrok v Republiki Sloveniji šola.

(4) Zaradi prenehanja, razveze ali razveljavitve zakonske zveze ali zaradi prenehanja ali razveljavitve partnerske skupnosti oziroma partnerske zveze dovoljenje za prebivanje, izdano zakoncu ali partnerju državljana EU ali slovenskega državljana, preneha veljati, razen v naslednjih primerih:

- če je zakonska zveza ali partnerska skupnost oziroma partnerska zveza trajala najmanj tri leta, od tega eno leto v Republiki Sloveniji;
- zaradi izvrševanja roditeljske pravice ali skrbništva zakonca ali partnerja državljana EU ali slovenskega državljana nad otroki državljana EU ali slovenskega državljana, ki so mu dani v varstvo in vzgojo, ali zaradi izvrševanja dovoljenih stikov z mladoletnimi otroki državljana EU ali slovenskega državljana;
- če so bili otroci, ki prebivajo v Republiki Sloveniji, zaradi izvrševanja roditeljske pravice dani v varstvo in vzgojo zakoncu ali partnerju državljana EU ali slovenskega državljana;
- če je bil v času trajanja zakonske zveze ali partnerske skupnosti oziroma partnerske zveze zakonec ali partner državljana EU ali slovenskega državljana žrtev družinskega nasilja ali kadar to upravičujejo druge utemeljene okoliščine.

129.a člen (otroci državljanov EU, rojeni v Republiki Sloveniji)

(1) Otrok državljana EU, rojen v Republiki Sloveniji, ki je državljan EU in ki ne pridobi slovenskega državljanstva, v prvih treh mesecih od rojstva ne potrebuje potrdila o prijavi prebivanja.

(2) Pristojni organ otroku iz prejšnjega odstavka najkasneje v treh mesecih od rojstva po uradni dolžnosti izda potrdilo o prijavi prebivanja, ki se po uradni dolžnosti obnavlja do otrokovega dopolnjenega 18. leta starosti, če imata otrokova mati ali otrokov oče oziroma otrokov skrbnik do dopolnjenega otrokovega 18. leta starosti veljavno potrdilo o prijavi prebivanja in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

(3) Pristojni organ izda po uradni dolžnosti potrdilo o prijavi stalnega prebivanja otroku iz prvega odstavka tega člena, če ima vsaj eden od staršev potrdilo o prijavi stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji ali če je skrbnik otroka slovenski državljan ali državljan EU s potrdilom o prijavi stalnega prebivanja v Republiki Sloveniji in če otrok prebiva v Republiki Sloveniji.

130. člen (dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana, ki ni državljan EU)

(1) Dovoljenje za stalno prebivanje se lahko izda družinskemu članu, ki ni državljan EU, če v Republiki Sloveniji zakonito prebiva neprekinjeno pet let in ne obstaja utemeljen sum, da bi njegovo prebivanje v Republiki Sloveniji pomenilo nevarnost za javni red ali varnost države. V času odločanja o prošnji za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje mora družinski član prebivati v Republiki Sloveniji zakonito.

(2) Pogoj petletnega neprekinjenega zakonitega prebivanja iz prejšnjega odstavka je izpolnjen tudi, če je bil družinski član v tem obdobju odsoten iz Republike Slovenije:

- za največ šest mesecev na leto;
- enkrat do največ dvanajst zaporednih mesecev iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo;
- zaradi služenja vojaškega roka.

(3) Družinskemu članu državljan EU iz tretje, četrte, pete in šeste alineje tretjega odstavka 126. člena tega zakona se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena.

(4) Družinskemu članu državljan EU, ki ima dovoljenje za stalno prebivanje v Republiki Sloveniji, in družinskemu članu slovenskega državljan se lahko dovoljenje za stalno prebivanje izda po dveh letih neprekinjenega zakonitega prebivanja v Republiki Sloveniji.

(5) Če je državljan EU umrl v času, ko je v Republiki Sloveniji zakonito prebival in ko je bil v Republiki Sloveniji zaposlen ali je opravljal delo kot samozaposlena oseba, vendar še ni pridobil dovoljenja za stalno prebivanje, se njegovim družinskim članom lahko izda dovoljenje za stalno prebivanje pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena, če:

- je državljan EU kot zaposlena ali samozaposlena oseba v Republiki Sloveniji zakonito prebival neprekinjeno dve leti pred smrtjo;
- je smrt državljan EU posledica nezgode pri delu ali poklicne bolezni, ne glede na dolžino njegovega prebivanja v Republiki Sloveniji.

(6) Zakoncu ali partnerju v partnerski skupnosti oziroma partnerski zvezi državljan EU, kateremu je državljanstvo Republike Slovenije prenehalo po sklenitvi zakonske zveze z državljanom EU in je v Republiki Sloveniji prebival skupaj z njim, se v primeru smrti državljan EU dovoljenje za stalno prebivanje lahko izda pred potekom roka iz prvega odstavka tega člena, če je državljan EU v Republiki Sloveniji zakonito prebival in je bil v Republiki Sloveniji zaposlen ali samozaposlen, ne glede na dolžino prebivanja državljan EU v Republiki Sloveniji.

(7) Za izdajo dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana lahko zaprosi državljan EU oziroma slovenski državljan ali družinski član oziroma njegov zakoniti zastopnik.

(8) Za sprejem prošnje in izdajo dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana je pristojna upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(9) Dovoljenje za stalno prebivanje se družinskemu članu izda za neomejeno časovno obdobje.

131. člen (pritožba)

(1) Zoper sklep, s katerim je postopek končan, in zoper odločbo upravne enote, izdane v zadevi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje državljanu EU ali družinskemu članu, je dovoljena pritožba.

(2) O pritožbi odloča ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

132. člen (razveljavitev dovoljenja za prebivanje družinskemu članu)

(1) Družinskemu članu se dovoljenje za prebivanje lahko razveljavi, če se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje dovoljenja.

(2) Pri odločanju o razveljavitvi dovoljenja za prebivanje družinskemu članu zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red in varnost države mora pristojni organ upoštevati

naravo in trdnost družinskega razmerja, dolžino prebivanja družinskega člana v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo. Samo predkaznovanost družinskega člana državljana EU ali slovenskega državljana ne zadošča za razveljavitve potrdila o prijavi prebivanja. V postopku razveljavitve potrdila o prijavi prebivanja je treba ugotoviti, ali družinski član predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red ali varnost.

(3) Dovoljenje za prebivanje razveljavi upravna enota, ki ga je izdala, ali upravna enota, na območju katere družinski član prebiva.

(4) Zoper odločbo o razveljavitvi dovoljenja je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba zadrži izvršitev.

133. člen **(prenehanje dovoljenja za prebivanje družinskemu članu)**

Dovoljenje za prebivanje družinskemu članu preneha, če:

- poteče njegova veljavnost ali če je razveljavljeno;
- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;
- se dovoljenju odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku;
- pridobi dovoljenje za stalno prebivanje ali državljanstvo Republike Slovenije;
- je v času veljavnosti dovoljenja odsoten iz Republike Slovenije več kot šest mesecev na leto;
- je v času veljavnosti dovoljenja iz Republike Slovenije enkrat odsoten več kot dvanajst zaporednih mesecev, razen če je bil odsoten iz pomembnih razlogov, kot so nosečnost, rojstvo otroka, resna bolezen, študij, poklicno usposabljanje, napotitev na delo v drugo državo ali zaradi služenja vojaškega roka;
- pred pretekom veljavnosti dovoljenja pridobi novo dovoljenje za prebivanje;
- umre;
- v drugih primerih, določenih s tem zakonom.

134. člen **(prenehanje prijave prebivanja državljana EU)**

(1) Državljanu EU, ki ima potrdilo o prijavi prebivanja v Republiki Sloveniji, prijava prebivanja preneha, če:

- se ugotovi, da ne izpolnjuje pogojev za izdajo potrdila iz istega ali drugega razloga, zaradi katerega je bilo potrdilo izdano ali da obstajajo drugi razlogi za zavrnitev izdaje potrdila;
- se pravici do prebivanja odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku.

(2) Pri odločanju o prenehanju prijave prebivanja zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red in varnost mora pristojni organ upoštevati dolžino prebivanja državljana EU v Republiki Sloveniji, njegovo vključenost v kulturno in družbeno življenje Republike Slovenije ter obstoj družinskih, kulturnih in socialnih vezi z matično državo. Samo predkaznovanost državljana EU ne zadošča za razveljavitve dovoljenja za prebivanje. V postopku razveljavitve dovoljenja za prebivanje je treba ugotoviti, ali državljan EU predstavlja resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo za javni red ali varnost.

(3) O prenehanju prijave prebivanja odloča upravna enota, ki je izdala potrdilo o prijavi prebivanja, ali upravna enota, na območju katere državljan EU prebiva.

(4) O prenehanju prijave prebivanja iz prvega odstavka tega člena se izda odločba, zoper katero je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Pritožba zadrži izvršitev.

- (5) Državljanu EU prijava prebivanja preneha tudi, če:
- mu je odpovedano prebivanje;
  - mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;
  - pridobi dovoljenje za stalno prebivanje ali državljanstvo Republike Slovenije;
  - umre.

135. člen

(prenehanje potrdila o prijavi stalnega prebivanja in prenehanje dovoljenja za stalno prebivanje)

Državljanu EU ali družinskemu članu potrdilo o prijavi stalnega prebivanja oziroma dovoljenje za stalno prebivanje preneha, če:

- se izseli ali ostane izven območja Republike Slovenije neprekinjeno več kot dve leti;
- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;
- mu je odpovedano prebivanje;
- pridobi državljanstvo Republike Slovenije;
- se dovoljenju odreče, in sicer z dnem podane izjave o odreku;
- umre;
- je namenoma dal napačne podatke o svoji istovetnosti ali druge netočne podatke ali je namenoma prikril okoliščine, ki so pomembne za izdajo dovoljenja, ali če se ugotovi, da je bila zakonska zveza sklenjena oziroma partnerska skupnost oziroma partnerska zveza sklenjena ali registrirana predvsem z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje.

136. člen

(odpoved prebivanja)

(1) Državljanu EU in družinskemu članu, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji, se lahko prebivanje odpove, če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bi lahko ogrožal javni red ali javno varnost.

(2) Državljanu EU ali družinskemu članu, ki v Republiki Sloveniji prebiva na podlagi potrdila o prijavi stalnega prebivanja ali dovoljenja za stalno prebivanje, se lahko prebivanje odpove samo v primeru obstoja utemeljenih razlogov za sum, da bi lahko resno ogrožal javni red ali javno varnost.

(3) Državljanu EU, ki je v Republiki Sloveniji zakonito prebival zadnjih deset let, se lahko prebivanje odpove samo v primeru obstoja utemeljenih razlogov za sum izredno resnega ogrožanja javne varnosti.

(4) Glede izdaje odločbe o odpovedi prebivanja in postopka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odpovedi prebivanja tujcu.

(5) Državljan EU in družinski član, kateremu je bilo prebivanje odpovedano in prepovedan ponoven vstop v Republiko Slovenijo, lahko pri upravni enoti, ki je odpovedala prebivanje, po poteku dveh tretjin časa, v katerem je tujcu prepovedan vstop v državo, v vsakem primeru pa po treh letih od izvršitve dokončne odločbe o odpovedi prebivanja vložijo prošnjo za skrajšanje roka, v katerem mu je prepovedan ponoven vstop v Republiko Slovenijo. Prošnji mora predložiti dokaze o pomembni spremembi okoliščin, na podlagi katerih je bila izdana odločba o odpovedi prebivanja. Zoper odločbo upravne enote o skrajšanju roka je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za notranje zadeve. Do pozitivne odločitve o prošnji za skrajšanje roka državljan EU ali družinski član ne sme vstopiti v Republiko Slovenijo.

137. člen

(način izdaje, vsebina in oblika potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja, dovoljenja za prebivanje in označitev prenehanja)

(1) Potrdilo o prijavi prebivanja za državljana EU, potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenje za prebivanje in dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana se izda v obliki izkaznice. Veljavnost izkaznice potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana je deset let.

(2) Potrdilo o prijavi prebivanja, potrdilo o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenje za prebivanje in dovoljenje za stalno prebivanje za družinskega člana iz prejšnjega odstavka vsebuje fotografijo osebe, kateri je izdano, in podatke o:

- vrsti dovoljenja;
- roku veljavnosti;
- priimku in imenu, državljanstvu, spolu in datumu rojstva ter EMŠO osebe, kateri je potrdilo ali dovoljenje izdano;
- naslovu prebivališča v Republiki Sloveniji.

(3) Način izdaje, vsebino in obliko potrdila o prijavi prebivanja, potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana EU, dovoljenja za prebivanje in dovoljenja za stalno prebivanje za družinskega člana ter način označitve prenehanja predpiše minister, pristojen za notranje zadeve.

(4) Izdelovalec izkaznice iz prvega odstavka tega člena sme osebne podatke iz drugega odstavka tega člena uporabljati za potrebe vpisa podatkov na obrazec potrdila ali dovoljenja in jih mora v 30 dneh po uporabi uničiti.

138. člen

(odstranitev)

(1) Državljan EU in družinski član, ki ne zapusti Republike Slovenije prostovoljno, se iz države odstrani, če:

- mu je v Republiki Sloveniji izrečena pravnomočna stranska kazen ali stranska sankcija izgona tujca iz države, ali če je zaradi pravne posledice kazenske obsodbe izgubil pravico do prebivanja v Republiki Sloveniji;
- mu je odpovedano prebivanje;
- mu je zavrnjena izdaja potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mu je prijava prebivanja prenehala ali mu je bilo dovoljenje za prebivanje razveljavljeno zaradi resne in dejanske nevarnosti za javni red ali varnost;
- mu je zavrnjena izdaja prvega potrdila o prijavi prebivanja ali prvega dovoljenja za začasno prebivanje zaradi nevarnosti za javno zdravje iz tretje alineje prvega odstavka 124. člena tega zakona.

(2) Razen v izjemnih primerih, rok za zapustitev države ne sme biti krajši od enega meseca.

(3) Glede postopka odstranitve se smiselno uporablja določba tretjega odstavka 69. člena tega zakona.

(4) Vsaka pravnomočna in izvršena odločba o odstranitvi državljana EU ali njegovega družinskega člana iz Republike Slovenije prekine obdobje neprekinjenega prebivanja, potrebnega za pridobitev potrdila o prijavi stalnega prebivanja in dovoljenja za stalno prebivanje.

(5) V kolikor državljan EU ali družinski član iz Republike Slovenije ni odstranjen v roku dveh let od dokončnosti odločbe o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje, mora upravna enota, ki je izdala odločbo, preveriti ali državljan EU oziroma družinski član še vedno predstavlja resno in dejansko nevarnost za javni red ali varnost. V primeru ugotovljene resne in dejanske nevarnosti ali obstoja suma iz prejšnjega stavka, se postopek odstranitve državljana EU ali družinskega člana iz države nadaljuje, v nasprotnem primeru pa upravna enota odločbo o odpovedi, razveljavitvi oziroma zavrnitvi izdaje potrdila o prijavi prebivanja ali dovoljenja za prebivanje z odločbo odpravi.

139. člen (evidence)

Evidence o potrdilih o prijavi prebivanja in dovoljenjih za prebivanje za državljane EU in družinske člane, se vodijo v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo vodenje evidenc.

140. člen (prijava prebivališča)

(1) Državljan EU, kateremu je izdano potrdilo o prijavi prebivanja, in družinski član, kateremu je izdano dovoljenje za prebivanje, mora v Republiki Sloveniji prijaviti začasno prebivališče v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča.

(2) Državljan EU, kateremu je izdano potrdilo o prijavi stalnega prebivanja in družinski član, kateremu je izdano potrdilo o prijavi stalnega prebivanja, mora v Republiki Sloveniji prijaviti stalno prebivališče v skladu z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča.

141. člen (izkazovanje istovetnosti)

Glede izkazovanja istovetnosti državljana EU in družinskega člana ter dokazovanja pravice do vstopa in prebivanja v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo določbe 97. člena tega zakona.

XIV. POGLAVJE KAZENSKÉ DOLOČBE

142. člen

(1) Z globo od 3.500 do 6.200 eurov za vsakega pripeljanega tujca se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki pri opravljanju svoje dejavnosti pripelje tujca na državno mejo ali ozemlje Republike Slovenije po kopenski, zračni ali vodni poti brez ustrezne listine in vstopnega dovoljenja, če to dovoljenje kot državljan določene države potrebuje (prvi odstavek 16. člena tega zakona).

(2) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za vsakega pripeljanega tujca kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za vsakega tujca kaznuje pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki zanj ne zagotovi nastanitve oziroma ne krije stroškov bivanja ali vrnitve v matično državo, za kar je dal jamstvo z garantnim pismom ali če zanj ne krije stroškov nastanitve v centru za tujce ali v azilnem domu ali stroškov odstranitve iz države (drugi odstavek 24. člena tega zakona).

(4) Z globo od 1.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek fizična oseba, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

143. člen

Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

1. nima veljavne potne listine (7. člen tega zakona);
2. nima dovoljenja za vstop v Republiko Slovenijo (8. člen tega zakona);
3. ne zapusti države ali območja držav pogodbenic Konvencije o izvajanju schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 v roku, za katerega mu je prebivanje dovoljeno (14. člen tega zakona);
4. tujec ni dal prstnih odtisov v roku enega meseca od prenehanja zdravstvenih razlogov ali dovoljenja, izdanega v obliki samostojne listine, v določenem roku po prenehanju ne vrne pristojnemu organu (četrti in peti odstavek 58. člena tega zakona);
5. ne naznani pogrešitve dovoljenja za prebivanje (prvi in drugi odstavek 59. člena tega zakona);
6. uporablja osebno ime v nasprotju z zakonom (96. člen tega zakona);
7. ne prijavi izgube, tatvine ali druge odtujitve potne oziroma druge listine (peti in šesti odstavek 97. člena tega zakona);
8. posodi svojo potno oziroma drugo listino drugi osebi ali uporabi tuje listine kot svoje (četrti odstavek 97. člena tega zakona);
9. ne naznani pogrešitve potnega lista za tujca (prvi in drugi odstavek 101. člena tega zakona).

144. člen

Z globo 400 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:

1. poskusi zapustiti državo v nasprotju s 13. členom tega zakona;
2. nemudoma ne zapusti države, ko mu je vizum razveljavljen (tretji odstavek 28. člena tega zakona);
3. na zahtevo policista ne pokaže dovoljenja, s katerim dokazuje zakonitost bivanja in vstopa v državo (tretji odstavek 97. člena tega zakona);
4. na zahtevo policista ne izkaže svoje istovetnosti (drugi odstavek 97. člena tega zakona);
5. samostojne listine, v obliki katere mu je bilo izdano dovoljenje za stalno prebivanje, pred potekom njene veljavnosti, ne zamenja za novo listino (prvi odstavek 58. člena tega zakona);
6. samostojne listine, izdane v obliki iz 58. člena tega zakona, na kateri se označi pravica do dela, v roku osmih dni od vročitve poziva, pri pristojnem upravnem organu, na

območju katerega prebiva, ne zamenja za novo listino (deveti odstavek 58. člena tega zakona).

145. člen

(1) Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če nedovoljeno vstopi v Republiko Slovenijo (12. člen tega zakona).

- (2) Z globo od 800 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek tujec, če:
- prebiva v Republiki Sloveniji v nasprotju z namenom, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje za prebivanje (peti odstavek 35. člena tega zakona);
  - nezakonito prebiva v Republiki Sloveniji (60. člen tega zakona).

146. člen

(1) Z globo od 2.000 do 4.500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki omogoči ali pomaga tujcu, da vstopi, potuje v tranzitu ali prebiva na ozemlju Republike Slovenije v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 15. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.000 do 4.500 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki drugemu omogoči ali pomaga, da tujec vstopi, potuje v tranzitu ali prebiva na ozemlju Republike Slovenije v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 15. člena tega zakona.

(3) Z globo od 3.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 1.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

147. člen

(1) Z globo od 500 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki je državljan EU, njegov družinski član ali družinski član slovenskega državljana, če:

- vstopi v Republiko Slovenijo brez listine, potrebne za vstop;
- vstopi v Republiko Slovenijo, čeprav mu je bil vstop zavrnjen;
- vstopi v Republiko Slovenijo, čeprav še ni potekel čas, za katerega mu je prepovedan vstop v državo;
- ostane v Republiki Sloveniji po poteku dovoljenega prebivanja.

(2) Z globo od 100 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki je državljan EU, njegov družinski član ali družinski član slovenskega državljana, če ne prijavi izgube, tatvine ali druge odtujitve potnega lista oziroma druge listine (peti odstavek 97. člena tega zakona).

(3) Z globo od 200 do 830 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki je državljan EU, njegov družinski član ali družinski član slovenskega državljana, če:

- na zahtevo policista ne izkaže svoje istovetnosti (drugi odstavek 97. člena tega zakona);
- na zahtevo policista ne pokaže potrdila ali dovoljenja, s katerim dokazuje zakonitost bivanja in vstopa v državo (tretji odstavek 97. člena tega zakona);
- posodi svoj potni list oziroma drugo listino drugi osebi ali uporabi tujo listino kot svojo (četrti odstavek 97. člena tega zakona).

147.a člen

(1) Z globo od 3.000 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba (subjekt gostitelj);

- če v desetih dneh od nastanka sprememb, ki vplivajo na pogoje, na podlagi katerih je bila premestitev odobrena, ne obvesti pristojnega organa (četrti odstavek 92. člena tega zakona);
- če je vanjo tujec kratkotrajno premeščen brez uradnega obvestila iz tretje alineje prvega odstavka 45.č člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.500 do 3.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo 1.000 eurov se kaznuje oseba, premeščena znotraj gospodarske družbe, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Zakon o tujcih – ZTuj-2 (Uradni list RS, št. [50/11](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»XV. POGLAVJE PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

148. člen

(1) Z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, preneha veljati Zakon o tujcih (ZTuj-1; Uradni list RS, št. 61/99, 87/02, 96/02 – popr., 108/02 – UPB1, 93/05, 112/05 – UPB2, 79/06, 107/06 – UPB3, 44/08, 71/08 – UPB5, 41/09, 64/09 – UPB6; v nadaljnjem besedilu: ZTuj-1), uporablja pa se še za postopke iz drugega, tretjega, četrtega in šestega odstavka tega člena.

(2) Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in o katerih se odloči pred začetkom uporabe tega zakona, se zaključijo po določbah ZTuj-1.

(3) Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in o katerih pred začetkom uporabe tega zakona ni odločeno, čeprav je zakonski rok za odločitev potekel, se nadaljujejo in zaključijo po določbah ZTuj-1, razen če je ta zakon za stranko ugodnejši.

(4) Postopki, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona in o katerih se odloči pred začetkom uporabe tega zakona, se zaključijo po določbah ZTuj-1.

(5) Postopki, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona in o katerih pred začetkom uporabe tega zakona ni odločeno, zakonski rok za odločitev pa še ni potekel, se zaključijo po določbah tega zakona.

(6) Postopki, ki se začnejo po uveljavitvi tega zakona in o katerih pred začetkom uporabe tega zakona ni odločeno, čeprav je zakonski rok za odločitev potekel, se nadaljujejo in zaključijo po določbah ZTuj-1, razen če je ta zakon za stranko ugodnejši.

149. člen

(1) Vizumi, dovoljenja za prebivanje, potrdila o prijavi prebivanja, osebne izkaznice za tujca, potni listi za tujca, izkaznice o dovolitvi zadrževanja, ki so bili izdani po ZTuj-1, ostanejo v veljavi do poteka njihove veljavnosti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko dovoljenje za stalno prebivanje, izdano po ZTuj-1, uporablja še do 18. 5. 2013, potem pa ga mora tujec zamenjati za samostojno listino, ki se izda po tem zakonu.

150. člen

(1) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, se preneha uporabljati Pravilnik o načinu izvajanja Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 19/91 in 52/94), izdan na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 1/91-I, 44/97, 50/98 – odločba US in 14/99 – odločba US).

(2) Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi, izdani na podlagi ZTuj-1:

- Pravilnik o načinu izdaje dovoljenja za prebivanje ter načinu zajemanja prstnih odtisov (Uradni list RS, št. 35/11),
- Pravilnik o posebnih pravilih bivanja in gibanja tujcev v centru za tujce in pogojih ter postopku za uporabo milejših ukrepov (Uradni list RS, št. 97/00, 92/03 in 49/07),
- Navodilo o vsebini in formatu vizuma (Uradni list RS, št. 43/04),
- Navodilo o izvajanju pomoči v primeru tranzita tujca, ki se prisilno odstranjuje po zračni poti (Uradni list RS, št. 25/06),
- Navodilo o zavrnitvi vstopa v Republiko Slovenijo državljanu Evropske unije (Uradni list RS, št. 74/06 in 75/06, popr.),
- Pravilnik o obrazcu potnega lista za tujca (Uradni list RS, št. 90/06 in 48/09),
- Pravilnik o zavrnitvi vstopa v Republiko Slovenijo državljanu tretje države, izdaji vizum na mejnem prehodu in načinu označitve razveljavitve vizuma (Uradni list RS, št. 29/07),
- Pravilnik o vsebini, obliki, načinu izdaje ter prenehanja potrdil o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje za državljane držav članic Evropske unije in njihove družinske člane ter družinske člane slovenskih državljanov (Uradni list RS, št. 70/07),
- Uredba o integraciji tujcev (Uradni list RS, št. 65/08 in 86/10),
- Pravilnik o načinu izdaje, vsebini in obliki dovoljenj za prebivanje za državljane Švicarske konfederacije in njihove družinske člane (Uradni list RS, št. 60/09).

(3) Podzakonski predpisi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo do izdaje predpisov iz tega zakona, če niso v nasprotju s tem zakonom.

151. člen

(1) Minister, pristojen za notranje zadeve izda podzakonske predpise iz prvega odstavka 10. člena, šestega odstavka 58. člena, drugega odstavka 65. člena, četrtega odstavka 67. člena, tretjega odstavka 76. člena, petega odstavka 84. člena in tretjega odstavka 103. člena tega zakona, v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Minister, pristojen za zunanje zadeve izda podzakonska predpisa iz prvega odstavka 22. člena in sedmega odstavka 24. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Minister, pristojen za zunanje zadeve izda v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve podzakonski predpis iz tretjega odstavka 27. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(4) Minister, pristojen za gospodarstvo izda podzakonski predpis iz četrtega odstavka 20. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(5) Minister, pristojen za visoko šolstvo in znanost izda podzakonski predpis iz petega odstavka 20. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(6) Minister, pristojen za notranje zadeve izda v soglasju z ministrom, pristojnim za finance podzakonski predpis osmega odstavka 55. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(7) Minister, pristojen za zunanje zadeve izda v soglasju z ministrom, pristojnim za finance podzakonski predpis iz osmega odstavka 24. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

152. člen

(1) Ta zakon začne veljati en mesec po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne tri mesece od njegove uveljavitve, razen določbe četrtega odstavka 34. člena, ki začne veljati in se uporabljati z dnem objave.

(2) Določba 50. člena tega zakona, se v delu, ki ureja dovolitev zadrževanja in izdajo dovoljenja za začasno prebivanje žrtvi nezakonitega zaposlovanja, začne uporabljati z dnem, ko začnejo v Republiki Sloveniji veljati predpisi, ki urejajo kazniva dejanja in odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja, usklajeni z Direktivo 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L št. 168, 30.6.2009, str. 24).«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2A (Uradni list RS, št. [26/14](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

72. člen

(1) Dovoljenja za začasno prebivanje, izdana zaradi zaposlitve ali dela, opravljanja sezonskega dela, dela kot napoteni delavec in dnevnomu delovnemu migrantu na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 64/09) in Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 - popr.), ostanejo v veljavi do poteka njihove veljavnosti.

(2) Za ugotavljanje razlogov za razveljavitev dovoljenja za začasno prebivanje, izdanega zaradi zaposlitve ali dela, opravljanja sezonskega dela, dela kot napotnega delavca in dnevnega delovnega migranta na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 64/09) in Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 - popr.), iz prve alineje prvega odstavka 56. člena zakona, se še naprej uporablja določba prvega odstavka 37. člena, prvega, drugega in četrtega odstavka 45. člena in drugega odstavka 46. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 - popr.).

(3) Postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo in zaključijo po dosedanjih predpisih.

73. člen

(1) Minister, pristojen za notranje zadeve, izda podzakonski predpis iz tretjega odstavka 18. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo, izda podzakonski predpis iz šestega odstavka 58. člena zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom za finance, uskladi podzakonski predpis iz osmega odstavka 55. člena zakona, v enem mesecu po sprejemu tega zakona.

74. člen

(1) Dovoljenja za začasno prebivanje, izdana državljanom Republike Hrvaške, ostanejo v veljavi do poteka njihove veljavnosti.

(2) Državljeni Republike Hrvaške z dovoljenjem za začasno prebivanje, izdanim v obliki iz 58. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 - popr.), lahko dovoljenja za začasno prebivanje v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona zamenjajo za izkaznico potrdila o prijavi prebivanja, določeno s Pravilnikom o vsebini, obliki, načinu izdaje ter prenehanja potrdil o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje za državljane držav članic EU in njihove družinske člane ter družinske člane slovenskih državljanov (Uradni list RS, št. 99/11, 90/12 in 65/13).

(3) Državljeni Republike Hrvaške z dovoljenjem za stalno prebivanje, izdanim v obliki iz 46. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 112/05 - uradno prečiščeno besedilo) ali v obliki iz 58. člena Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 50/11 in 57/11 - popr.), morajo dovoljenje za stalno prebivanje v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona zamenjati za izkaznico dovoljenja za prebivanje, določeno s Pravilnikom o vsebini, obliki, načinu izdaje ter prenehanja potrdil o prijavi prebivanja in dovoljenj za prebivanje za državljane držav članic EU in njihove družinske člane ter družinske člane slovenskih državljanov (Uradni list RS, št. 99/11, 90/12 in 65/13).

75. člen

(1) V postopku pridobitve statusa rezidenta za daljši čas na podlagi 53.a člena zakona se do uveljavitve sprememb in dopolnitev zakona, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača upravna taksa v višini, kot se po zakonu, ki ureja plačevanje upravnih taks, plača v postopku izdaje dovoljenja za začasno prebivanje.

(2) Za zamenjavo izkaznice dovoljenja za prebivanje iz osmega in devetega odstavka 58. člena zakona se do uveljavitve sprememb in dopolnitev zakona, ki ureja plačevanje upravnih taks, ne plača upravna taksa.

76. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2015, razen določb spremenjenega drugega in tretjega odstavka 60. člena, spremenjenega prvega odstavka 63. člena, spremenjenega prvega in četrtega odstavka ter novega tretjega odstavka 64. člena, spremenjenega prvega odstavka 65. člena, novega petega in šestega odstavka 69. člena, spremenjenega drugega odstavka in novega četrtega ter sedmega odstavka 73. člena, spremenjenega prvega odstavka in novega drugega odstavka 74. člena, dopoljenega drugega in tretjega odstavka ter novega četrtega odstavka 75. člena, novih sedmega, osmega in devetega odstavka 76. člena, novega 76.a člena, spremenjenega prvega, drugega in tretjega odstavka ter novega četrtega odstavka 78. člena, novega 79.a člena, novega tretjega odstavka 82. člena, spremenjenega drugega odstavka in dopoljenega tretjega odstavka 84. člena, novega tretjega odstavka 86. člena in spremenjenega drugega odstavka 90. člena zakona, ki se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.«.

Zakon o spremembi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2B (Uradni list RS, št. [90/14](#)) spreminja 76. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2A (Uradni list RS, št. [26/14](#)) tako, da se glasi:

»76. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2015, razen določb spremenjenega drugega in tretjega odstavka 60. člena, spremenjenega prvega odstavka 63. člena, spremenjenega prvega in četrtega odstavka ter novega tretjega odstavka 64. člena, spremenjenega prvega odstavka 65. člena, novega petega in šestega odstavka 69. člena, spremenjenega drugega odstavka in novega četrtega ter sedmega odstavka 73. člena, spremenjenega prvega odstavka in novega drugega odstavka 74. člena, dopoljenega drugega in tretjega odstavka ter novega četrtega odstavka 75. člena, novih sedmega, osmega in devetega odstavka 76. člena, novega 76.a člena, spremenjenega prvega, drugega in tretjega odstavka ter novega četrtega odstavka 78. člena, novega 79.a člena, novega tretjega odstavka 82. člena, spremenjenega drugega odstavka in dopoljenega tretjega odstavka 84. člena, novega tretjega odstavka 86. člena in spremenjenega drugega odstavka 90. člena zakona, ki se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona, in določb novega drugega odstavka 31. člena, spremenjenega 37. člena, novega 37.a člena, novega 37.b člena, spremenjenega 45. člena, spremenjenega 46. člena, spremenjenega prvega, tretjega, četrtega in petega odstavka 48. člena, prvega odstavka spremenjenega 54. člena, spremenjenega prvega odstavka 56. člena, spremenjenega drugega in šestega odstavka ter novega sedmega, osmega in devetega odstavka 58. člena, novega tretjega odstavka 87. člena, tretjega, četrtega, petega, šestega in sedmega odstavka spremenjenega 111. člena in nova 6. točka prvega odstavka 144. člena zakona, ki se začnejo uporabljati 1. septembra 2015.«.

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2C (Uradni list RS, št. [19/15](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o zaposlovanju, samozaposlovanju in delu tujcev – ZZSDT (Uradni list RS, št. [47/15](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»82. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. septembra 2015.«.

Zakon o spremembi in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2D (Uradni list RS, št. [5/17](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

3. člen
(Zakon o mednarodni zaščiti)

V Zakonu o mednarodni zaščiti (Uradni list RS, št. 22/16) se:

1. v 16. členu:
  - v četrtem odstavku besedilo »Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za družino in socialne zadeve,« nadomesti z besedilom »Vlada Republike Slovenije« in
  - v sedmem odstavku besedilo »Pristojni organ« nadomesti z besedilom »Urad Vlade Republike Slovenije, pristojen za oskrbo migrantov (v nadaljnjem besedilu: urad),«;
2. v 18. členu:
  - v tretjem odstavku v drugem stavku besedilo »minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za družino in socialne zadeve,« nadomesti z besedilom »Vlada Republike Slovenije« in
  - v tretjem odstavku v tretjem stavku beseda »Minister« nadomesti z besedilom »Predstojnik urada Vlade Republike Slovenije, pristojnega za oskrbo migrantov (v nadaljnjem besedilu: urad),«;
3. v 80. členu:
  - prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

- »(1) Za nastanitev oseb iz drugega in tretjega odstavka 78. člena tega zakona Vlada Republike Slovenije ustanovi azilni dom. Urad upravlja azilni dom ter organizira delovanje in bivanje v njem. Vlada Republike Slovenije lahko na podlagi javnega natečaja, ki ga izvede urad, za organizacijo delovanja in bivanja v azilnem domu pooblasti izbrano društvo, ustanovo, zavod ali drugo podobno nepridobitno pravno osebo, katere dejavnost obsega področje nastanitve prosilcev.« in
- v drugem odstavku beseda »ministrstvo« nadomesti z besedilom »Vlada Republike Slovenije«;
4. v petem in šestem stavku tretjega odstavka 18. člena, prvem, drugem in šestem odstavku 82. člena, petem odstavku 83. člena, petem odstavku 88. člena, 91. členu, naslovu ter drugem in tretjem odstavku 93. člena, naslovu ter prvem odstavku 94. člena, drugi in tretji alineji 95. člena, tretjem in četrtem odstavku 96. člena, šestem odstavku 97. člena, tretjem, četrtem in petem odstavku 101. člena, drugem, tretjem in četrtem odstavku 103. člena, drugem odstavku in drugem stavku tretjega odstavka 104. člena ter prvem in tretjem odstavku 106. člena beseda »ministrstvo« v vseh sklonih nadomesti z besedo »urad« v ustreznem sklonu;
  5. v osmem odstavku 16. člena, četrtem in petem odstavku 82. člena, prvem, drugem, tretjem, šestem, sedmem in osmem odstavku 83. člena, četrti, osmi, trinajsti in štirinajsti alineji 89. člena, povsod v tretjem odstavku 93. člena, v prvem, drugem, tretjem, četrtem in petem odstavku 96. člena, drugem odstavku 103. člena in prvem odstavku 104. člena besedilo »pristojni organ« v vseh sklonih nadomesti z besedo »urad« v ustreznem sklonu;
  6. v četrtem odstavku 82. člena in prvem odstavku 94. člena beseda »minister« nadomesti z besedilom »Vlada Republike Slovenije«;
  7. v tretjem stavku tretjega odstavka 18. člena in četrtem odstavku 83. člena beseda »minister« nadomesti z besedilom »predstojnik urada«;
  8. drugi odstavek 85. člena spremeni tako, da se glasi:
»(2) O neizplačilu žepnine iz prejšnjega odstavka in četrtega odstavka 82. člena tega zakona odloči pooblaščen uradna oseba urada. Zoper odločbo je mogoč ugovor v treh dneh od vročitve. O ugovoru odloči predstojnik urada. Ugovor zoper odločbo ne zadrži izvršitve.«;
  9. prvi odstavek 93. člena spremeni tako, da se glasi:
»(1) Urad do zapolnitve razpoložljivih kapacitet osebi s priznano mednarodno zaščito omogoči nastanitev v integracijski hiši ali drugih nastanitvenih zmogljivostih urada, ki jih določi Vlada Republike Slovenije, vendar najdlje za eno leto od dneva pridobitve statusa.«;
  10. šesti odstavek 96. člena spremeni tako, da se glasi:
»(6) Zoper izrečen ukrep iz prvega odstavka tega člena je mogoč ugovor v treh dneh od vročitve. Ugovor se vloži pri pooblaščen uradni osebi urada. O ugovoru odloči predstojnik urada.«;
  11. v 114. členu doda nov šesti odstavek, ki se glasi:
»(6) Za namen opravljanja nalog v skladu s tem zakonom ministrstvo omogoči uradu dostop in obdelavo podatkov iz evidenc iz tega člena.«.

4. člen

(Zakon o začasni zaščiti razseljenih oseb)

V Zakonu o začasni zaščiti razseljenih oseb (Uradni list RS, št. 65/05) se:

1. v tretjem odstavku 15. člena besedilo »Ministrstvo, pristojno za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo)« nadomesti z besedilom »Urad vlade, pristojen za oskrbo migrantov (v nadaljnjem besedilu: urad)«;
2. v prvem odstavku 17. člena, tretjem odstavku 26. člena, tretjem odstavku 27. člena, četrtem odstavku 29. člena pred besedilom »v okviru« in v petem odstavku 29. člena za besedo »zagotovi«, šestem odstavku 33. člena, prvem in četrtem odstavku 34. člena,

- prvem in drugem odstavku 35. člena, 38. in 39. členu, tretji alineji 40. člena, 44. členu, prvem, drugem in tretjem odstavku 45. člena, prvem in drugem odstavku 46. člena, drugem odstavku 48. člena, tretjem odstavku 49. člena, prvem in drugem odstavku 50. člena, v naslovu in besedilu 56. člena beseda »ministrstvo« v vseh sklonih nadomesti z besedo »urad« v ustreznem sklonu;
3. tretji odstavek 17. člena spremeni tako, da se glasi:
»(3) Centre iz prejšnjih odstavkov ustanovi vlada, z njimi pa upravlja urad. Nastanitvene centre lahko s soglasjem vlade ustanovijo tudi humanitarne organizacije.«;
  4. v drugem odstavku 20. člena na koncu pred piko doda vejica in besedilo »pristojno za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo)«;
  5. v drugem odstavku 27. člena beseda »minister« nadomesti z besedilom »predstojnik urada«;
  6. v drugem odstavku 33. člena beseda »minister« nadomesti z besedo »vlada«.

5. člen

(ustanovitev in opravljanje nalog urada)

(1) Vlada Republike Slovenije ustanovi urad iz drugega odstavka 75. člena zakona v enem mesecu od uveljavitve tega zakona. Urad začne opravljati naloge v skladu s tem zakonom v treh mesecih od njegove ustanovitve, do takrat naloge urada opravlja ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

(2) Urad prevzame v upravljanje obstoječi azilni dom, njegove izpostave ter integracijske hiše in nastanitvene centre z dnem začetka opravljanja nalog.

6. člen

(začetek uporabe 10.b člena)

10.b člen zakona se začne uporabljati z dnem, ko Državni zbor Republike Slovenije sprejme odločitev iz drugega odstavka 10.a člena zakona.

7. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih – ZTuj-2E (Uradni list RS, št. [59/17](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

66. člen

Za namen izvajanja zakonov, ki urejata prijavo prebivališča, in plačevanje upravnih taks, se potrdilo o prijavi stalnega prebivanja šteje za dovoljenje za stalno prebivanje,

dovoljenje za prebivanje za družinskega člana državljan EU ali slovenskega državljan, ki ni državljan EU, pa šteje za dovoljenje za začasno prebivanje.

67. člen

(1) Podzakonske predpise, izdane na podlagi Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 16/17 – uradno prečiščeno besedilo), je treba uskladiti s tem zakonom v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Minister, pristojen za zunanje zadeve, izda predpis iz četrtega odstavka 22. člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

68. člen

Postopki, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona in o katerih še ni bilo pravnomočno odločeno, se nadaljujejo in zaključijo po določbah Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 16/17 – uradno prečiščeno besedilo), razen če so določbe tega zakona za stranko ugodnejše.

69. člen

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2018.

(2) Do začetka uporabe tega zakona se uporabljajo določbe Zakona o tujcih (Uradni list RS, št. 16/17 – uradno prečiščeno besedilo).«.